

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A
HALLOWEEN
ROMANCE

HALLOW TRICK

BEST-SELLING AUTHOR
DAKOTA WILDE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

CADILAR KORKUSU
BİR CADILAR BAYRAMI ROMANTİZMİ

Nİ GHTMARE ACRES

D K DAOTA WILE

HADES PUBLI SHI NG CO., LLC

Hallows Fright Telif Hakkı © Dakota Wilde 2024

Kapak Temptation Creations

İç çizimler ve biçimlendirme Dakota Wilde tarafından Canva kullanılarak yapılmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarın önceden izni alınmaksızın elektronik veya mekanik araçlar da dahil olmak üzere herhangi bir biçimde çoğaltılamaz. Kısa alıntılar hariçtir.

Bu kitabın hiçbir bölümü yapay zekayı eğitmek için kullanılamaz veya korsan bir web sitesine yüklenemez.

Bu kitap bir kurgu eseridir ve karakterler, isimler, olaylar, konum, organizasyon ve ürünler yazarın hayal gücünün bir ürünüdür ve hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

İçindekiler

[Yazarın Notu](#)

1. [Olivia](#)
2. [Olivia](#)
3. [Fantom](#)
4. [Olivia](#)
5. [Fantom](#)
6. [Olivia](#)
7. [Talon](#)
8. [Olivia](#)
9. [Talon](#)
10. [Olivia](#)
11. [Fantom](#)
12. [Olivia](#)
13. [Olivia](#)
14. [Kibrit Kutusu](#)
15. [Talon](#)
16. [Olivia](#)
17. [Phantom](#)

[Olivia](#)

[Teşekkür Çalma](#)

[Listesi](#)

[Ayrıca Dakota Wilde](#)

[Yazar Hakkında](#)

*Ürkütücü bebeklerim, eşcinsellerim ve onlar için.
Karanlık ve ürkütücü şeyleri sevenler, bu kitap tam size göre.*

YAZARIN NOTU

İçerik uyarılarının kapsamlı bir listesi için lütfen yazarın [web sitesini](#) kontrol edin. Bu kitap 18 yaşından büyükler için hazırlanmıştır ve içindeki konular herkes için uygun değildir.

Herhangi bir yazım hatası bulursanız, lütfen

hadespublishinco@gmail.com www.dakotawildeauthor.com

adresine e-posta gönderin.

ŞApTer 1

OLIVIA

"B oo!" Eski sevgilimin kafası ön kapımın arkasından belirdi ve çığlık atmama neden oldu.

"Lanet olsun, Trent. Neden böyle olmak zorundasın bir eşek mi?" Elim göğsümde sıkıca kenetlenmiş, onun korkutması yüzünden hızla atan kalbimi bastırmaya çalışıyorum.

"Çocukların önünde böyle mi konuşulur?"

Trent bunu hep yapar. Habersizce ortaya çıkıyor ve sanki çok daha iyi bir ebeveynmiş gibi küçük yargılayıcı yorumlarıyla beni dürtüyor. Karşılıklı söylediğimiz her kelimeyi küçük kulakların dinlediğini bilerek söylemek istediğim tüm cevapları dişlerimin arkasına tıkıyorum.

Jasmine'in küçük eli bacağımı çekiştiriyor. "Anne, babamı içeri alacak mısın?"

Doğru. Trent'in sürpriziyle boğuşmakla o kadar meşguldüm ki kapıdan uzaklaşıp onu içeri almak gibi doğru bir şey yapamadım. İstemesem bile. Yine de çocuklarımızı görmeye hakkı var. Yine de en son ne zaman gerçekten çaba gösterdiğini hatırlamıyorum.

"Kim şeker toplamaya gitmek ister?" diye bağırarak arkasından yepyeni iki prenses elbisesi çıkararak olay yaratıyor.

Bu sahneyi izlerken kalbim yerinden çıkacak gibi olurken kızlar çığlık atıyor, hoplayıp zıplıyorlar.

"Trent, zaten planlarımız var." Mahkemenin atadığı terapistin önerdiği gibi sert bir tonda söylüyorum.

Bir narsistle uğraşırken, ona normal bir insandan farklı yaklaşmanız gerekir. Normal bir insan, son dakikada araya girmenin büyük bir kırılmaya, ciddi bir hayal kırıklığına ve hatta kalp kırıklığına neden olabileceğini anlar. Ama ne yazık ki o bunu sadece spontane bir davranış olarak görüyor. Bunu iyi bir baba olmak olarak görüyor ve kızlarımız onun bu davranışının kurbanı oluyor. İşten izin almak için yalvarmak zorunda kalmamı ya da tüm ay boyunca onları dışarı çıkarmak için sabırsızlanmamı umursamıyor.

"Öyleyse, iptal edin."

Elbette, haftalarca kostümlerini planlamanın ve ne olmak istediklerine dair fikirlerini sürekli değiştirdikleri için onlar için bir değil, iki değil, üç farklı seçenek sipariş etmenin önemli bir şey olmadığını düşünecektir. Kızlarımızın yeni kostümleriyle koşturmalarını, ikimizi tehlikeli bir şekilde yalnız bırakmak için koridorda dağılmalarını izlerken, onun bu fırçası derimin altında kızarıyor.

"Trent, kostümleri üst katta ve bu akşam mahalledeki diğer çocuklarla buluşma planımız var." Ona ulaşmaya çalışırken sakin olmak için harcadığı çaba bir tür madalyayı hak ediyor. En azından bronz.

"Tamam, artık daha sonra giyinebilecekleri bir şeyleri var. Hadi Liv, o kadar da önemli değil."

Ve işte burada. Her zamanki gibi umurunda olmadığını kanıtı.

"Keşke önce sen arasaydın da ben- Parayı aldım." Kanım kaynıyor ve gülümsemem de tıpkı mali durumum gibi gergin.

"Ne yani, ortaya çıkıp kızlarıma sürpriz yapamayacak mıyım?" Bana yaklaşıp ön kolumu okşuyor ve hâlâ onun olduğunu ima ediyor. Ucuz tütün ve bayat bira kokuyor.

Geri çekilip kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve onun istenmeyen dokunuşunun hayaletinin tenimde dolaştığını hissediyorum. Eskiden bu adamın bana isteyerek dokunmasını istediğime inanamıyorum.

"Oh, tamam, her neyse. Nasıl olduğunu anlıyorum. Kızlarımıza babalık yapmamı istemiyor musun? O zaman gidebilirim." Kapıyı açmaya gitti. Gerçekten gitmek üzere mi, yoksa bu da onun manipülasyonlarından biri mi anlayamıyorum.

"Baba?" Jasmine, kısa kahverengi kıvrık saçlarının üzerine onun rengiyle mükemmel uyum sağlayan eğri büğrü bir taç ve sonuna kadar çekilmemiş ışıltılı bir elbise giymiş olarak yeniden ortaya çıkıyor.

Kalbim sıkışıyor, ne kadar zamandır orada durduğunu merak ediyorum.

"Babam gitmiyor, değil mi?" Trent'e ters ters bakarak söylüyorum, ne karar verirse versin küçük kızlarımızın kalbini kırma gücüne sahip olduğunu biliyorum.

Isobel paytak paytak içeri giriyor, başparmağı ağzında ve başında ona uygun bir taç. Parlak mavi gözleri ben ve Trent arasında gidip geliyor.

"Lütfen." Ağzımı açıyorum, umarım çekip gitmez ve bu sırada çocuklarımızın kalbini kırmaz. Onu tanıyorum, bunu fazlasıyla yapabilir ve bu ilk kez olmaz.

"Hayır, şeker mi şaka mı yapmaya gidiyoruz! Çantalarınızı alın ufaklıklar ve gidelim." Çok uzun bir aradan sonra söylüyor.

Tekrar koştururken başladıklarında nefes veriyorum.

"Hâlâ parmağını mı emiyor?" Tıraşsız yüzünü ovuştururken kaşlarını çatıyor. Eskiden bunu çekici bulurdum ama şimdi sadece özensiz görünüyor. Başının tepesinde oluşan kelliği kapatmak için kahverengi saçlarını uzatmış ama yine de orada bir tane olduğu belli. Kollarını kavuşturup bana sert ve yargılayıcı bir bakış fırlatıyor, cevabımı beklerken kaşlarını kaldırıyor.

"Evet." Ben de kollarımı kavuşturarak sıkıca

"Evet" diyorum. "Peki, bu konuda ne yapacaksın?"

Yemi yutmak istemediğim için gözlerimi kapatıyorum. Gerginlik tüm vücudumda hissediliyor, onun varlığı içimde hemen savunmaya geçmemi sağlayan bir tepki yaratıyor. Doğrusu, ona bağırarak ve bastırılmış her düşünceyi serbest bırakmak, her günahı, her acıyı, içimde kırdığı her parçayı listelemek istiyorum. Ama bunun hiçbir işe yaramayacağını biliyorum.

Trent'in her zaman bir bahanesi vardır. Olayları çarpıtmanın ve yaptığı şeyler için hiçbir sorumluluğu yokmuş gibi göstermenin bir yolu. Ya da daha kötüsü, onunla yaşadıklarımın gerçekten olup olmadığını merak etmem için beni gazla aydınlatır.

Ve bu gece, içimde savaşılan bir şey yok. Isobel'in ay başında yakalandığı streptokok hastalığının doktor faturasını daha yeni ödedim. Kızlar acı çekmesin diye son birkaç haftadır ekmek arası sandviç yememe yetti.

"Ben hazırım baba. Geliyor musun anne?" Jasmine bir elinde şeker ya da şaka çantasını, diğer elinde de kız kardeşinin kolunu tutarak soruyor.

Çok sevimli görünüyorlar ve nasıl bu kadar hızlı büyüdüklerini merak ediyorum. "Hayır, annem burada kalacak. Onları sabah geri getireceğim-ing." Trent ben bir şey söyleyemeden cevap veriyor.

Ağzım açılıp kapanırken, ne söyleyeceğimi ya da ne yapacağımı düşünürken gözlerim yaşıyor.

"Biliyor musunuz, siz babanızla iyi eğlenceler, yarın görüşürüz." Sallantılı bir gülümsemeyle zorladım.

Velayet anlaşılmamızda ne yazdığını biliyorum ve kavga etsem bile bu kızların Cadılar Bayramı'nı kaçırmamasına neden olur ve polis bu işe karışmaktan nefret ediyor. Daha önce de bu yollardan geçtik ve omuzlarını silkip iyi geçinmemiz için bizi azarlamaktan başka bir şey yapmadılar.

"Gitmeden önce bir fotoğraf çekeyim." Telefonumu çıkararak söylüyorum.

Kızlar hemen küçük dudaklarını büzerek ve barış işareti yaparak poz veriyorlar. Farklı açılardan birkaç fotoğraf çekiyorum ve her çektiğim fotoğrafta pozlarında küçük bir değişiklik yapıyorlar. "Tamam, son bir tane ama sadece gülümserken." Bana William Dafoe gibi çılgınca sırtıyorlar ve ben de onların bu maskaralıklarına gülmekten kendimi alamıyorum.

"Yarın sabah on bire kadar onları geri getireceğim." Trent kızları da yanına alarak kapıdan çıktı.

Kapı arkalarından kapanırken, kalbimin bir parçasının da onlarla birlikte gittiğini hissediyorum. Her şeyin farklı olmasını ilk kez dilemiyorum.

"Ne yaptı?" En iyi arkadaşım Callie kulağıma bağıyor. Trent'e ve onun ne kadar mantıksız ve düpedüz zalim olabileceğine yabancı değil. Boşanmamızı ve çocuk velayetini sonuçlandırdığımız pek çok mahkeme sürecinde bana destek olduğu için, onun neler yapabileceğini ilk elden gördü.

"Biliyorum. Ama en kötüsü bana kızlarından biri demeye çalışmasıydı." Dokunuşu hâlâ tenimde ve iyi anlamda değil.

"İşte bu. Kıçını hazırla, hemen şimdi. Dışarı çıkıyoruz." Tipik Callie, her zaman bana patronluk taslar.

"Nerede?"

"Soru yok, sadece hazırlanın."

Son dakikada ne hazırladığını merak ederek yanımdan ayrılırken kulaklıklarında yüksek bir çevir sesi ile karşılaşıyorum. Yine de bir şeyler bulmayı Callie'ye bırakın. Anaokulundan beri en iyi arkadaşız. İyi günde de kötü günde de hep birbirimizin yanında olduk.

Kötü. Ve son iki yıldır, en iyi arkadaş kartını çok fazla kullanıyorum. Kendime çeki düzen verip eski günlerdeki gibi dışarıda bir gece geçirmeyi ona borçluyum. Bazen biraz sert olsa da, o hala benim en iyi arkadaşım.

Makyaj yapmayalı ve saçlarımı kendim için kıvırmayalı o kadar uzun zaman oldu ki, acele etmiyorum ve en iyi ürünlerimi kullanıyorum. Hayatımın dönüştüğü üzücü durumdan uzaklaşmama yardımcı olması için bir çalma listesi açtım ve Chappell Roan ile son ses dans ettim. *Pink Pony Club*'ın neşeli notalarının kötü ruh halimden uzaklaşmasına izin veriyorum, akortsuz şarkı söylerken kalçalarımın ritimle birlikte kıpırdamasına izin veriyorum. Banyo lavabomun üzerindeki ışık titreyerek bana onu değiştirmem gerektiğini hatırlatıyor, ama zamanım yok.

Bunu yapmam gereken şeylerin hiç bitmeyen iç listesine ekliyorum.

Fondötenimi sürerken kalçalarımı salladığımda bir ton koyu olduğunu fark ediyorum. Ama sanırım işe yaramasını sağlayabilirim. Sadece iyice karıştırmam ve kapatıcımın sihrini konuşturmasını ummam gerekiyor. Bu ışıkta, tam da bunu yapıyor gibi görünüyor. Umarım gideceğimiz yer çok aydınlık değildir. En azından çenemdeki birkaç stres kaynaklı sivilceyi kapatıyor.

Düşüncelerim kızlara kayıyor, iyi vakit geçirdiklerini umuyorum. Trent'i tanıyorsam, onlara iyi vakit geçiriyordur, ama beni endişelendiren şey bu kısmı. Gösteriş yapmakta, onları güldürmekte çok iyi ama sabah olur olmaz büyüğü bozuluyor ve gerçek yüzünü gösteriyor. Bundan sonra tekrar kendine gelmesi ne kadar sürecek merak ediyorum. Kızların onu ne kadar özlediğini görmüyor. Her zaman babalarının ne zaman döneceğini soruyorlar ve benim onlara verecek bir cevabım yok. Yasal olarak durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yokken kalplerini kırmasını ilk elden izleyebiliyorum.

"Tak, tak, sürtük. Umarım giyinmişsinizdir." Callie'nin sesi banyomun fayanslarında yankılanıyor. Kendini içeri alabildiği bir ilişkimiz olmasına bayılıyorum.

"Her şeyi daha önce görmemiş gibi davranma." Gözlerimi deviriyorum, umduğum son dokunuşu yapan koyu dut tonunda bir dudak parlaticısı sürüyorum. Aynaya baktığımda sarı saçlarımın kumsal dalgaları halinde omuzlarıma döküldüğünü görüyorum. Yeşil gözlerimi, kıvırdığım ve bir kattan fazla maskara sürdüğüm siyah uzun kirpiklerim çerçeveleyiyor. Ama itiraf etmeliyim ki çok iyi görünüyorum. Trent pençelerini bana geçirmeden önce olduğum kızın bir fısıltısı. Bu kız, yani kadını özledim. Otuzlu yaşlarımın başındayım.

"Kahretsin, iyi görünüyorsun. Bütün bunlar benim için mi?"

"Sen de öyle bebeğim. Nereye gittiğimizi söyleyecek misin?"

"Hiç şansın yok, ama düz ayakkabı giymelisin."

İlgimi çekti, dolabımı karıştırdım ve siyah taytım ve gri *Sleeptoken* kapüşonlumla uyumlu bir çift eski Vans'a karar verdim.

"Umarım sakıncası yoktur ama Shayla ve nişanlısı Penny'yi davet ettim. Shayla'nın biraz abartılı olabileceğini biliyorum ama sadece

bir gece için." "Hayır, s o r u n değil. Ben zaten son dakikada eklenmişim." Shayla'yı da Callie'yi tanıdığım kadar uzun süredir tanıyorum, kardeş oldukları için birlikte olmaktan kaçınmak zor.

Doğrusunu söylemek gerekirse, onun şamatacı kişiliği Callie'yi benden daha çok etkiliyor. Onu komik buluyorum ve Callie'yi sadece kız kardeşler gibi kıvrandırdığını görmekten zevk alıyorum.

Yapabilirsin.

"Sürtük, benim kitabımda her zaman ilk sensin." Callie, dar merdivenlerden aşağı inerken kolunu benimkine dolayarak şöyle diyor. Zar zor sığıyoruz ama bu sadece kıkırdamamıza neden oluyor. Uzun siyah saçları arkasında sallanıyor. O kadar uzun ki, var olmayan poposunun üst kısmına sürtünüyor.

"Siz ikiniz şimdiden eşyalarınıza mı başladınız?" Merdiven sahanlığını dönerken Shayla sesleniyor.

"Şimdiden şikayet mi ediyorsun?" Callie laf atıyor, ben de ona dirsek atıyorum.

Bana ters ters baktı ve sonra vazgeçti. "Peki. Hadi gidelim. Geç kalmak istemeyiz."

"Ne için?" Çantamı ve anahtarlarımı alarak soruyorum. "Göreceksin."

Her ne olursa olsun, evde kalıp somurtmaktan iyidir. Ben de öyle yaptım. Kapıyı arkamdan sıkıca kilitledim.

ŞApTer 2

OLIVIA

W Hiçliğin ortasına sıkışmış تنها bir patikadan geçiyoruz. Titreyen birkaç meşale yolu aydınlatırken çam ağaçları her yanımızı sarıyor. Tedirgin edici, ama aynı zamanda ne kadar uhrevi görüldüğü de etkileyici. Bizi içine alıyor sıcak bir kucaklaşma. İnce bir sis tabakası yer boyunca yuvarlanıyor ve biz içinden geçerken daireler çiziyor. Hâlâ nereye gittiğimize dair hiçbir fikrim yok ama bunu görmek beni tedirgin ediyor.

"Buranın doğru yer olduğuna emin misin?" Shayla arkadan Callie'ye ters ters bakıyor.

"Son kez söylüyorum, evet. Talimatları takip ettim."

"Yine de GPS'te hiç görünmemesi çok saçma. İşletmelerin konumlarını haritada göstermeleri gerekmez mi?" Shayla söylüyor.

"Her neyse. Belki biraz daha eski kafalıdırlar. Ben kendi adıma nostaljiyi seviyorum. Küçükken annem için yol tariflerinin çıktısını almak zorunda kaldığımızı hatırlamıyor musun?"

"Bekle. Bu da ne böyle?" Penny soruyor ve hepimiz onun işaret ettiği yöne bakıyoruz. Karanlığa bakarken Callie arabayı yavaşlatıyor. Ağaçların derinliklerinde, birkaç asılı beden ileri geri sallandığı, galeri gibi görünen bir şey var. Ama bu gece hiç esinti yok.

"Ürpertici. TikTok'ta buranın gördükleri en gerçekçi yer olduğunu söyleyen videolar yanlış olmayabilir." Shayla mırıldanıyor.

"Sana söylemiştim. Burası buna değer." Callie gaza basarak espri yapıyor.

'Gerçeğe yakın' kelimesi kafamda dönüp duruyor ve bunun ne anlama geldiğinden korkuyorum. Perili evlerden her zaman nefret etmişimdir, bunun yerine daha çok festivallere katılmayı ve giyinip kuşanmayı tercih ederim. Bu tatil gününün daha korkutucu unsurlarını Callie'ye bırakıyorum, o da bizi bu yer her neyse oraya sürüklemeye kararlı görünüyor. Her nereye gidiyorsak çok ürkütücü görünüyor.

Bir yol ayrımına geliyoruz, burada on ayak boyunda büyük bir balkabağı kafalı adam heykeli el sallıyor. İskelet halindeki kolu bizi sağa yönlendirirken diğer kolunda "Bu yol sizin sonunuz" yazılı bir tabela tutuyor.

Tedirginlik midemi bulandırıyor ama Callie hiç etkilenmeden arabayı o yöne doğru çeviriyor. Döndüğümüzde, iki ucunda iki jack o'lantern bulunan bir tabela, Nightmare Acres'a tüyler ürpertici bir hoş geldin mesajı veriyor. Pürüzlü harfler sanki her an düşüp altından geçerken bizi parçalayacakmış gibi görünüyor.

"Burası neresi?" diye sordum.

"Bebeğim, tabelada gerçekten de Kabus Dönümleri yazıyor." Callie cevap veriyor ve ben onun cevabına sinirleniyorum. "Mısır labirenti, perili ev, perili ot gezintisi var ve yazın bir hafta süren bir kampları var, gece gündüz sizi kovalıyorlar."

Kaşlarım kalktı. "Kulağa yoğun geliyor." Birden bunun iyi bir fikir olduğundan emin olamadım. Bir kez olsun evden çıkmak istiyordum ama buradaki havada beni geren bir şey var. Emniyet kemerini kavriyorum, keşke geri dönebilseydim.

Araba çakıl taşlarıyla dolu bir park yerinde durur. Uzakta, yalnız bir bina uğursuz kırmızı bir parıltıyla yanıp sönüyor. Birkaç kat yüksekliğindeki bina, etrafındaki alanı çevreliyor.

"Görünüşe göre birileri bir şeyleri telafi etmeye çalışıyor." Shayla mırıldanarak Penny'nin elini kendi elinin içine aldı. Yolda geçirdikleri zamanın çoğunu birbirleriyle öpüşerek geçirdiler ve Tanrım, bu beni kışkandırdı. Mutluluklarını küçümsemiyorum ama onları bu kadar aşık görmek bana sadece ne kadar yalnız olduğumu hatırlatıyor. En son öpüştüğüm kişi Trent'ti.

Arabadan inip bira ve saman kokusuyla karşılaştığımızda bu iç karartıcı bilgi tenime yapışıyor.

"Hanımlar, bu taraftan!" Shayla bağırarak yüksek binanın etrafında bir sıra oluşmasına öncülük ediyor.

Heybetli yapıya bakınca en az beş katlı olması gerektiğini anlıyorum.

Saf işkencenin beş hikayesi.

Alan her türden kostüm giymiş insanlarla dolup taşıyor, bazıları yanımıza geliyor ve biz geçerken ürkütücü bir şekilde bize bakıyor. Bazıları karanlık gölgelerden dışarı fırlıyor ve biz daha girişe bile varmadık.

Maskeli bir adamın etrafında toplanmış bir kalabalık var, sırtını kamburlaştırıp ağzından alevler çıkarırken karın kasları sergileniyor. Adam derin bir selam verip gözleri benimkileri bulduğunda kalabalık alkışlıyor. Gözlerimi hızla kaçırıyorum ama hâlâ baktığı hissinden kurtulamıyorum.

Arkama dönüp baktığımda, gözlerini bana dikmiş, ayakta duruyordu.

Callie bana çarptı. "Siktir, çok seksi."

Başımı onaylarcasına sallayarak onu takip ediyorum. İtiraf etmek ne kadar çılgınca gelse de, bana bakışını görmek içimde bir şeyleri ateşledi. Arzuya benzer bir şey.

"Kabus Acres'ten sağ çıktım" tişörtleri giyen birkaç kişi, eğlenmiş gibi görünerek çıkışta sendeliyor ama yüzlerindeki ve kollarındaki sahte kan lekeleri beni duraksatıyor.

"Benden korkmuyorsun, değil mi?" Callie hafif paniğimi kırarak soruyor.

Ona çıkacağımı söylersem kararına saygı duyacağını biliyorum. Ama evde beni bekleyen tek şey sulandırılmış şarap, boş bir yatak ve pişmanlıklarla dolu bir kafa, bu yüzden vajinamı kaldırıp içeri girmeye karar veriyorum.

"Hayır, kalacağım."

"O benim en sevdiğim sürtük. Çok eğleneceğiz, göreceksin. Geçen hafta sonu buradaydım."

"Janna ile mi?"

Kaşlarını bana doğru oynatıyor. "Mayyybeee."

"Her şeyi duymak istiyorum. O mu sana çıkma teklif etti yoksa sen mi ona teklif ettin?"

"Sordum ve şimdilik sıradan bir şekilde devam ediyoruz." "Şimdilik mi? Bu umut verici."

Callie kararlı bir ilişki yaşamaktan son derece kaçınıyor. Birbirimizin en uzun ilişkisi olduğumuz konusunda şakalaşıyoruz, çünkü bir bakıma bu doğru.

Uzaktan gelen çığlıklar duvarları delip geçerken sırada bekliyoruz. Neyse ki çok soğuk bir gece değil. Birkaç yıl önce kar

yağmıştı.

Jasmine henüz bir yaşındayken Cadılar Bayramı'nda şeker toplamayı kesinlikle berbat hale getirmişti. Aklım kızların Trent'le iyi vakit geçirip geçirmediıklarını merak etmeye kayıyor.

Belki de onlara mesaj atmalıyım.

Alt dudağımı endişelendiriyor, eski sevgilimden nasıl bir tepki alacağımı şimdiden tahmin ediyordum. Onu tanıyorum, hıncını kızlardan çıkarırdı. En iyisi geceyi beklemek, bu beni öldürse bile.

"Hey. Onlar iyi." Callie ne düşündüğümü çok iyi bildiği için kalçamı kendi kalçasıyla çarparak, "İyiler," diyor.

"Onları terk etmek çok zor. Özellikle de Trent için. Summer Fest'te Isobel'i kaybettiği zamanı hatırlıyor musun?"

Başını sallıyor. "Onu ararken iyi parmak arası terliklerimi kaybettim."

O gün hissettiğim korkuyu hatırlayarak burnumdan nefes alıyorum. Tabii ki davamıza bakan yargıç omuzlarını silkti ve "Olur böyle şeyler. Genç çocuklar her zaman kaçar."

Trent karnaval çalışanlarından birine asılmakla meşgul olduğu için onu kaybettiğini duymak umurunda değildi. Ellerimin içine inledim.

"İyi olacaklar, Olivia. Büyük ihtimalle dersini almıştır."

"Büyük ihtimalle. Şimdi daha iyi hissediyorum."

Bana hüznü bir gülümseme veriyor ve hızlıca sarılmak için beni kendine doğru çekiyor, kolları gergin omuzlarımin etrafında kayıyor. Mahkeme kararıyla yaptığımız anlaşma nedeniyle kızlarımin onunla gitmesine izin vermekten başka seçeneğim olmadığını biliyor.

"Gecenin tadını birlikte çıkarmaya çalışalım, olur mu?" Gözleri bana yalvarıyor ve ben de kendimi çevreme bakmaya ve orada olmaya zorlayarak rahatlıyorum.

Ayaklıklılı bir adam, dikkat etmeyen insanlara surat yapmak için arada bir eğilerek geçiyor. Sonunda onun orada olduğunu fark ettiklerinde çığlık atıp gülüyorlar ve o da bir sonraki hedefine doğru ilerliyor. Birkaçı sosyal medyada paylaşmak için onunla selfie çekiyor.

Yaptığı şeye o kadar dalmışım ki, hemen arkamdaki erkeksi varlığı fark etmiyorum.

Alçak bir hırıltı olarak başlıyor, ensemdeki tüyleri diken diken ediyor. Gözlerimi kocaman açıp etrafıma bakındığımda havadan başka bir şey bulamıyorum. Çizgiyi tararken bu çok ürkütücüydü diye düşünüyorum.

Bilet gişesine yaklaştıkça tedirginlik midemi dolduruyor. Belki de sadece hayal görüyordum.

"Hemen gelin, kimliklerinizi hazırlayın." Ürkütücü bir kukla gibi giyinmiş, ipleri tavana bağlı bir adam sesleniyor. Gür bıyıklı, parlak kırmızı palyaço burunlu ve yüzünde yara izi olan bir başka adam bize bir feragatname sunuyor.

"Burayı imzalayın."

Gözlerim şartların üzerinde geziniyor, pek çok standart sözleşme dili görüyorum, ta ki göze batan bir kelimeye gelene kadar. "Ölüm mü?" Çığlık atıyorum.

"Kıçlarını kurtarmak için bunu söylemek zorundalar." Callie formunu imzalayıp geri verirken sakızını patlatıyor. "Hadi gel. Eğlenceli olacak." Adam kimliğini kontrol ediyor ve şeytani bir kıkırdamayla geri veriyor, bu da tüylerimi diken diken ediyor.

Shayla ve Penny formlarını teslim ediyor, ama benimki hâlâ ellerimde sıkıca kavranmış durumda. Saldırgan kâğıdı kırıştıracak kadar sıkı. Eminim burada kimse ölmemiştir, değil mi?

Belki de sadece sağlık sorunları olan insanlar içindir ve Callie'nin dediği gibi kıçlarını örtmek içindir.

Ben tartışırken alt dudağımı dişleyen kukla, yüzümle aynı hizaya gelene kadar çömeliyor. "İçeri ya da dışarı, tatlım. İçeri girmek için can atan insanlarla dolu bir kuyruğumuz var." Nefesi sigara gibi kokuyor ve burnum kırışarak yarım adım geri çekiliyorum.

"Siktir et." Adımı yazıp imzalıyorum ve hem kimliğimi hem de kâğıdı bıyıklı adama uzatıyorum.

Sırıttırıyor, kimliğime bakıyor. Bana geri verirken kösele gibi eli benimkine değiyor. "İyi eğlenceler, *Olivia*." Derin, uğursuz sesi duyabileceğim kadar alçaktan gürlüyor.

Kahretsin.

Neden daha sonra pişman olacağımı hissediyorum?

ŞEKİL 3

PHAnTOM

A Bir Cadılar Bayramı daha tüm hızıyla devam ediyor ve ben bunun için yaşıyorum. Ölü olduğum için yaşamak biraz abartılı olabilir. Lanet olası bir hayalet olarak sadece korku salmak için buradayım.

Yaşayanlar kanlı cinayet çılgınlıkları atıyor. Uzun süredir ölü olan kalbime bir sarsıntı veriyor ve beni bu varoluş düzlemine bağlıyor. Cadılar Bayramı olduğu için kalabalığın enerjisi daha da hissedilir. Ruhum daha güçlü. Daha aç. Çeşitli kostümleriyle kutsal topraklarımızda dolaşan taze et parçalarına neredeyse salyalarım akıyor. Gerçekte olduğumuz gibi davranıyoruz, canavarlar gibi.

Bu gece canım tatlı bir şeyler çekiyor ve sanırım en uygun atıştırmalığı buldum. Sarı bukleli saçları sırtından aşağı dökülüyor ve siyah taytı her kıvrımını sarıyor, dişlerimi o sıkı kışına geçirme isteği uyandırıyor. Eminim çok güzel çılgılık atıyordur.

Havayı koklarken, onun sıcak kaşmir ve tarçın kokusu daha temel içgüdülerimi çağırıyor. Sarhoş edici ve davetkâr.

Oyun alanımıza girmek için bekleyen kuyrukta onun yanından geçerken hırıltımı güçlkle zapt edebiliyorum. Burası hem canlı hem de ölü birçok kayıp ruha ev sahipliği yapıyor. Hepsini canavarca arzularımızı gerçekleştiriyor ve ödülleri topluyor.

Nightmare Acres karanlık, ahlaksız ve kayıplar içindir.

Bu kız kesinlikle ikincisine uyuyor. Neredeyse ona yapışıyor - ne kadar yersiz hissettiğini. Yukarıdaki görüş noktamdan, burada izlediğimi belli etmeden onu içime çekebiliyorum. Çalışıyorum. Onu nasıl yalnız bırakabileceğimi planlıyorum.

"Ne düşünüyorsun, Kibrit Kutusu?" Ateşle oynamaya meraklı şeytani arkadaşşıma soruyorum. Talon dışında hiçbirimiz gerçek isimlerimizi hatırlayamıyoruz. Bu yüzden kişiliklerimize uygun olanları seçtik. Çakmakla ustaca oynuyor, alevleri parmak uçlarında gezdiriyor. Işık altın boynuzlarında parıldıyor.

"Sanırım bu gece geçen yılki Cadılar Bayramı'nı açık ara geride bıraktı." Düşüncelere daldı. Uzaktan gelen bir dehşet çığlığı aniden susuyor ve dudaklarımı bilmiş bir gülümseme kaplıyor.

Kulaktan kulağa yayılan bilgiler güçlü bir araçtır ve insanları karanlıkta eğlenmeleri için cennet parçamıza çeker. Bazıları asla durmaz, güçlerimize katılır ya da bir metre altımızda son bulur. Bu sadece ruhlarının ne kadar berbat olduğuna bağlı.

Kötü olanlar çürür.

Saf olanlar kaçar.

Ve sapkınlar, şey... sapkınlar saflarımıza katılma eğilimindedir ya da daha fazlası için geri gelmeye devam ederler.

Ruhumun derinliklerindeki bir kaşıntı kaşınmak için can atıyor ve bence bu cadaloz kadın tam da bu iş için biçilmiş kaftan.

Tünediğim yerden aşağı atlayarak, kapılarımızdan içeri girmek için can atan ruhlar denizinde avımı buluyorum.

Arkadaş grubu karanlık tarafından sarılırken ben de onları yakından takip ediyorum. Geçtikleri ilk odada cadıların kıkırdamaları tüylerimi diken diken ediyor. Bu cadılar yeryüzünde cehennem gibiler ve hafife alınmamalılar. Büyüleri içeri girip gizem yaratıyor, konukları uyuşuk ve esnek hale getiriyor, zihinlerini onlarla uğraşmamıza yetecek kadar açıyor. Bu yüzden içeri giren herkes önce buradan geçiyor.

Gölgelerden izlerken, ilk kocakarının birlikte olduğu gruba büyü yaptığını görüyorum. İlahi söylemeye başladıklarında ellerini sıkıca kavradıkları arkadaşlarının etrafında dönüyorlar. Yaptıkları işi görmeyeli uzun zaman olmuştu ve bu gerçekten görülmeye değer bir şey. Etkileyici ve saygı duymamı gerektiriyor. Hepimiz kendi yeteneklerimizle donatılmış durumdayız. Cadıların büyüleri var, iblisler ruhları kaçırabilir, vampirler manipüle edebilir, palyaçolar... aslında palyaçoların ürkütücü olmaktan başka ne halt ettiklerinden emin değilim. Ama hayaletler, bedensel olabiliriz, görünmeden bir şeylerin hareket etmesine neden olabiliriz, gerçekliği istediğimiz gibi bükebiliriz. Ya da bazen, eğer görülmek istersek, bu da ayarlanabilir.

"Burada ne yapıyorsun, hayalet? Senin kendi bölümün yok mu?" Ben geçerken kocakarılardan biri soruyor.

"Baştan çıkarıcı bir şey buldum." Dilimi dişlerimin üzerinde gezdirerek sol taraftaki merdivenlerden yukarı çıkan gruba başımla selam veriyorum.

"Kuralları çiğnememizden hoşlanmadığını biliyorsun, Phantom."

"Umurumda değil. Burası için çoğu kişiden daha fazlasını yaptım."

Arzumun nesnesini takip etmek için onun yanından geçip dışarı çıkıyorum.

Bir sonraki grubun içeri alınma yolu.

Kimse sıkışmış hissetmeyi sevmez. Zamanın sonuna kadar bu küçük araziye zincirlenmiş gibi. Ya da kontratımız bitene kadar. Hangisi önce gelirse. İnsanların küresel ısınmayı hızlandırdığı düşünülürse, bu o kadar da uzun sürmeyebilir. Ne olursa olsun, onunla başlayarak bu uçakta kalan zamanımın tadını çıkarmak istiyorum.

Beni çağıran şeyin ne olduğunu bilmiyorum. Kokusundan ve tatlı, sikilebilir kıçından daha fazlası. Cılız merdivenleri tırmanmamı ve floresan ışıklara göğüs germemi sağlayan daha derin bir şey. Bu merakın peşinden gitmemi sağlıyor, belki de kendi zararına, ama umurumda değil. Büyülendim.

Eğer doğru anı beklersem, onu yalnız ve tam istediğim yerde yakalayabilirim. Neyse ki burayı avucumun içi gibi biliyorum. Odalar bir dehşet labirenti, her biri yeni bir dehşeti gizliyor. Özenle hazırlanmış korkular ve zevkler her yerden insanları buraya çekiyor. Cadılar Bayramı eğlencesi olarak gizlenmiş bir Venüs sinek kapanı. Odalar sürekli hareket etse de, bir saat gibiler. İnsan gözünün görmediği ama biz canavarların hissettiği bir kadran gibi dönüyor.

Bu gerçekten dahice. Gecenin yaratıkları, insanların kozmik bedenlerle etkileşime girdiklerini düşündükleri bir yerde toplanabiliyorlar. Çok geç olana kadar bizi gerçekte olduğumuz gibi göremiyorlar.

Duvarların arasına karışarak, tırnaklarını arkadaşının koluna geçirdiği yere yetişiyorum. Sarı saçları yukarıdan vuran kan kırmızısı ışıkları yansıtıyor. Durmam gerektiğine dair bir uyarı işareti gibi, ama ben hiçbir zaman dinleyen biri olmadım.

Çarpık atkuyruklu ve dekolte sur- geon kıyafetine sahte kan bulaşmış bir kadın plastik bir baltayı havada sallayıp grubu doğrarken, dengesiz bir çığlık odayı yarıyor. Onun kiraladıkları ölümlü aktörlerden biri olduğu açıktır. Arkadaş grubu, aktörün geniş erişim alanından kaçmak için koşarak dağılıyor. Per-

sırıtırım. Tutunacak arkadaşları olmadan, onu kendi alanıma çekebilirim.

Kız onu bir köşeye kadar kovalayıp başını tehditkâr bir şekilde eğerken çığlık atarak yüzünü kapatıyor. "Korktun mu, kaltak?" Kız baltasının ucunu kızın boynuna dayıyor ve kızın bulunduğı köşeden yayılan korku hissediliyor.

Göğsümde öfke ve sahiplenme karışımı bir duygu yükseliyor ve kendimi gölgelerden çıkıp cisimleşirken, baltalı aktörün omzuna tutunurken buluyorum.

"Yerinde olsam bunu yapmazdım."

Kız dönüp beni içine alıyor. Bu ışıhta kim olduğumu anlayıp anlamadığı belli değil ama umurumda değil. Kolumu boğazına dayayarak onu duvara doğru itiyorum. "Ona bir daha sakın dokunma, yoksa bir dahaki sefere o balta göğsüne saplanır." Uyarıyorum.

Kızım ağzı açık bize bakıyor. Gözleri kocaman ve baltalı psikopatla benim aramda gidip geliyor.

"Teşekkürler." Kızım kendini duvardan sıyrıp arkadaşlarının nereye gittiğini bulmaya çalışır gibi etrafına bakınarak söylemeyi başarıyor. Tahmin etmem gerekirse, şimdiye kadar çoktan labirente girmişlerdir.

"İstersen beni takip edebilirsin." Sanki görevimi bırakmamın tek nedeni onun yanında olmak değilmiş gibi davranmaya çalışarak söylüyorum. O da başını sallıyor. "Ama yakınımda kal. Burada gölgelerde neyin saklandığını asla bilemezsin." Onu yanıma çekiyorum ve bana tam olarak nasıl oturduğunu hissediyorum. Keşke ne olduğumu bilseydi. Korkudan çığlık atar mıydı? Benim için koşardı, ben de onu kovalardım.

Kahretsin, benden kaçtığı düşüncesi sikimi kaldırıyor.

Sırıtırım, bana bu kadar özgürce güvenmesine, beni karanlık oyun alanımın derinliklerine kadar takip etmesine ve tuzağıma düşmesine gülüyorum.

ŞApTer 4

OLIVIA

Nightmare Acres bu korku evi için mükemmel bir isim. Sadece birkaç odasını gezmiş olmama rağmen, sanki sonsuza dek sürecekmış gibi geliyor. Köşenin ardında ne olduğunu asla bilmeden

ya da bundan sonra neyle korkacağımı bilmiyorum. Grubumun nerede olduğuna dair hiçbir fikrim yok ve şimdi bu lanet olasınca seksi yabancı tarafından elimden tutulup götürülüyorum. Eli benim küçük elime karşı sert ve nasırlı, ama soğuk, sanki uzun süre dışarıda kuyrukta kalmış gibi. Dışarıdayken onu görmediğime eminim. Onu tekrar görebileceğimi hissediyorum çünkü gözden kaçırmak inanılmaz derecede zor. En az 1.80 boyunda olmalı. Ve o geniş omuzları parmak uçlarımla dans edesim geliyor. Koyu renk saçlar ve düşünceli gözler. Camı kesebilecek bir çene hattı. Garip bir nedenden dolayı, kendimi onu yalamak isterken buluyorum. Hatta belki kirli sakallı boynunu da biraz kemirmek.

Siktir, Olivia. Sakinleşmen gerek kızım. Biriyle birlikte olmayalı uzun zaman oldu. En son... Isobel'e hamile kaldığımda yeniden müttefik miydik? Öyle olmalı.

Bu çok üzücü.

Belki de ihtiyacım olan şey bir yabancıyla gevşemektir. Ve Callie'nin içimdeki sürtüğü dışarı çıkarıp oynamam için beni cesaretlendireceğini biliyorum. O parçam uzun zamandır gömülü ve kapalı.

Etrafımızdaki duvarlar bozulmuş gibi hissediyor ve ışıkların her titreşiminde görüşüm sallanıyor. Bu ateşli yabancıyı perili evin derinliklerine kadar takip ederken etrafımdaki her şey hareket ediyor. Bir çılgılık geliyor

ve kalbim hızla çarpıyor, kendimi en kötüsüne hazırlıyorum.

Sanki bir işaretmiş gibi, eli satırlı kanlı bir kasap gibi giyinmiş biri üzerimize atlıyor ve geri adım atmamıza neden oluyor. Mükemmel yabancımaya yapışıp yüzümü onun yıpranmış deri ceketine gömüyorum.

Kolunu bana doluyor, beni kendine ve göğsüne doğru çekiyor. Parmaklarım ceketinin yakasını bulurken, adrenalın damarlarımda hararetle pompalanıyor. Sahte kan kokusu etrafımızdaki havaya sinmiş durumda ama onun beni sıkıca kavradığı bu anda etrafımızdaki her şey eriyip gidiyor sanki. Zamanda ve mekânda nerede olduğumuzu unutuyorum. Ben ve ondan başka hiçbir şey yok. Yıllardır kalp ağrısı ve mücadeleden başka bir şey bilmezken bu yabancı benim kurtuluşum gibi geliyor.

Dudaklarını yavaşça yalarken hipnotize olmuş gibi izliyorum. Baştan çıkarıcı bir şekilde.

Belki adrenalinden, belki yıllardır kimseyle yatmamış olmamdan, belki de bu adamın bana ruhumu çalmak ister gibi bakmasından, ama kendimi ona doğru eğilirken buluyorum. O eğildikçe ben de ona yaklaşıyorum.

"Ahhhh!"

Kanlı kasap tarafından kovalanırken çığlıklar atarak içeri doğru ilerleyen bir grup insanla kalp atışlarımız hızlanarak birbirimizden ayrılıyor. Bileğimden çekiyor ve labirent gibi odalardan geçerek tekrar koşmaya başlıyoruz. Bu kez, biz sıkıştıkça üzerimize doğru bastıran bir odaya giriyoruz. Tavan alçalıyor ve duvarlar birbirine yaklaşıyor,

"Sürünün, sizi lanet domuzlar!"

Bedensiz bir ses, her yönden geliyormuş gibi görünen bir şeyin içinden çatırdıyor. Bu sadece bir ses sistemi, diyorum kendime, yine de sesin benimde dolaşma şekli o kadar gerçekçi geldi ki. Yabancı önce boşlukta sürünüyor ve ben de onu takip ediyorum. tozluklarım için minnettarım.

Derinlere indikçe zemin avuçlarıma iğrenç bir şekilde yapışıyor, ışıklar biz ilerledikçe tamamen zifiri karanlık olana kadar kararıyor.

Parmaklarım aşağı sarkan ip gibi bir şeye sürtünüyor. Ne olduğunu göremeden beynim çılgına dönüyor ve olabilecek her şeyi hayal ediyor. Örümcek ağı mı? Lütfen, örümcek ağı olmasın.

Ben ilerledikçe daha fazla tel geliyor. Saçlarıma, boynuma dokunuyor, omuzlarımin üzerinden kayıyor. Yüzüm bir tanesine takılıyor ve bir çığlık atıyorum, geri çekilmeye çalışıyorum, sadece havadan başka bir şeyle karşılaşmamak için şeyin olduğunu düşündüğüm yere vuruyorum.

Callie'nin beni buna ikna etmesine neden izin verdiğimi bilmiyorum. Cildim sürünüyor ve dışarı çıkma ihtiyacı hissediyorum, dışarı, dışarı.

"Bu taraftan." Yabancı sesleniyor ve ben de gidiyorum, parlak bir ışık ortaya çıkana ve kan kırmızısı toplardan oluşan bir çukura yuvarlanana kadar olabildiğince hızlı sürünüyorum. Duvarlar örümceklerin aşağı yukarı süründüğü bir projeksiyonla hareket ediyor. Örümcek ağlarına sarılmış bedenler kıvranıyor. Çığlıkları boğuk ve kendime bunun gerçek olmadığını tekrar hatırlatıyorum.

Kendi yüzüme vurarak iplerin hissini üzerimden atmaya çalışıyorum.

Saçımdan beyaz bir örümcek ağını çekip alıyor ve ben de duygu seline kapıldığım için alt dudağımın titrediğini hissediyorum.

Arkadaşlarım ortalıkta yok, çocuklarım babalarıyla birlikte kim bilir ne yapıyorlar ve ben de adını bile bilmediğim bir adamla birlikte bu perili evde kapana kısılmış durumdayım.

Gözlerimden akan bir damla yaşı siliyor, bana öyle bir şiddetle bakıyor ki ayak parmaklarıma kadar hissedebiliyorum. Odanın etrafında yanıp sönen ışıklar, beni top havuzunun duvarına doğru iterek yaklaşırken ağır çekimde hareket ediyormuş gibi görünmesini sağlıyor. "Korkma." Ağzını benimkinin üzerine kapatmadan önce fısıldıyor.

Beni öpmesine izin veriyorum, sert göğsüne yaslanıyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. Parmaklarım saçlarını buluyor ve o ağzımın içine girerken ben de kısa saç tellerini biraz çekiyorum. Dili benimkine doğru kayıyor ve ben bunu memnuniyetle karşılıyorum. Onu tatmak içime bir sıcaklık dalgası gönderiyor. Kendimi canlı hissediyorum. Bedenimin her bir parçası dokunulmak, onun tarafından alınmak için can atıyor ve bu beni korkutuyor.

Nabzım hızla atıyor ve tüm zaman algımı kaybediyorum. Elleri vücudumda geziniyor ve ben ona doğru eğiliyorum. Beni hissetmesini istiyordum.

"Vereceğin her şeyin tadını çıkarmak için sabırsızlanıyorum." Öpüşmemizi kesiyor ve serin dudaklarını boynumda gezdiriyor.

"Adını bile bilmiyorum." Ellerini saçlarıma dolayarak öpüşmemizi derinleştirirken alt dudağını ısırarak fısıldıyorum.

"İşinizin başına dönün!" Tepemden bir ses yükseliyor ve aniden

geri çekiliyor, karanlık bir şekilde kıkırdıyor. Parmağını dudaklarımın üzerine koydu. "Koş.

Gelip seni bulacağım." Başka bir öpücükle talimat veriyor.

Gözlerimi açtığımda, o gitmişti ve odada animatroniklerden, yanıp sönen ışıklardan ve izlendiğime dair ürkütücü bir histen başka hiçbir şey olmadan yalnızdım.

"Koş!" Sesi yine çağırıyor ama nereden geldiği hakkında hiçbir fikrim yok.

Tüylerim diken diken oluyor, kalbim tehlikeli bir şeyin yaklaştığına dair uğursuz bir hisle çarpıyor. Buradan siktir olup gitmekten çekinmiyorum ve son sürat yan odaya geçiyorum.

ŞEKİL 5

PHAnTOM

M Belki onu lanet bir hayalet değil de normal bir insan olduğumu düşünmesi için kandırmak yanlış ama bu ona yakın olmamı sağlıyor.

Ve lanet olsun, onun dudakları düpedüz günahkâr. Yardım edemiyorum ama o pelüş, ıslak güzel şeylerin sikimin etrafına sarıldığını hayal ediyorum. Bahse girerim boğazının arkasına kadar alabilir.

Şu anda bulunduğu oda ile patronum tarafından uğramam için görevlendirildiğim oda arasında beş oda var.

Normalde Talon'a ve onun kurallarına karşı gelmeye çalışmazdım ama bu kızda karşı konulmaz bir şey var ki onları çiğnemeye istekliyim.

Benim aksime, Talon vampire dönüşmüş bir insan. Ve kötü bir diktatörün mizacına sahip. Burayı kendi krallığı gibi yönetiyor.

Uyguladığı bir çeşit hiyerarşi var. Vampirler en üst katmanda, hayaletler ve kötü ruhlar ise en altta yer alıyor.

"Hangi cehennemdeydin?" Matchbox soruyor. "Seni idare etmek zorunda kaldım. Dışarıda çevreyi kontrol ettiğini söyledim."

"Sağ ol dostum." *Hayalet Surat* kostümünü giydiğini ve siyah boynuzlarını gözlerden sakladığını görüyorum.

"Her neyse. Ne olursa olsun arkanı kollayacağımı biliyorsun. Talon'un bunu öğrenmemesini umalım."

"Şimdiye kadar yapmadıysa bile yakında yapacağını düşünüyorum. Gözcü güzel bir öpücüğü yarıda kesti." Ona geri dönmek ve o günah dolu dudakları tekrar dudaklarımda hissetmek için can atıyorum.

"Yaptığın şey bu muydu? Zaten ölmemiş olsaydın, ölmek istediğini düşünürdüm. Müşterilerle dostluk kurmak konusunda ne hissettiğini biliyorsun."

"Yani onları öldürmek sorun değil ama onlarla öpüşmek çok mu ileri bir adım?" Alay ediyorum.

"Kuralları ben koymuyorum, dostum."

Bölgemize girmek üzere olan başka bir gruptan haberdar olduğumuzda yerimizi alıyoruz.

Derinlere dalarak içimdeki canavarı serbest bırakıyorum. Hayalet oluyorum. İşkence etmek ve musallat olmak için bir dehşet fısıltısı. Ağzımdan zalim bir kahkaha çıkıyor, etrafımızda yankılanıyor, zifiri karanlık duvarlardan sekiyor. Çifti yakından takip ederek kızın saç örgüsünü çekiyorum ve kız çığlık atarak erkek arkadaşına yaklaştırmaya çalışıyor. Ama o Kibrit Kutusu tarafından yerden kaldırılmakla meşgul.

"Ne oluyor lan?!" Ağlıyor, ayaklarıyla havayı tekmeliyor. Adamın tam bir dangalak olduğunu söyleyebilirim. Ters beyzbol şapkası ve nefret dolu kalbiyle, yozlaşmış ruhunun etrafındaki ekşi havayı tadabiliyorum. Damarlarımda yaşayan tekinsiz kana susamışlık, onun karanlığını tüketmek için özgür bırakılmak için yalvarıyor.

Buradan gitmesine izin verirsem yarardan çok zarar vereceğini biliyorum, kız arkadaşının kollarındaki sararmış morluklar ve makyajla kapatmaya çalıştığı yüzündeki morluk bunun kanıtı.

Ruhunu emip onu yerde cansız bir et yığını olarak bırakırken içimde zerre kadar pişmanlık yok. Ruh bir an için çırpınıyor, içime çekilirken acı içinde çığlık atıyor. Çok iyi hissettiriyor. Hayattayken asla ulaşamayacağım bir yükseklik gibi.

Kız arkadaşı çoktan gitmiş, boşluğa doğru koşuyor ve onu istismar eden bu bok parçası olmadan daha iyi bir hayata kavuşmayı umuyor.

"En azından bana biraz bırakabilirdin." Kibrit kutusu şikayet ediyor. "Eminim yolda daha bir sürü vardır. Bu kasaba kurtulmuş görünüyor-kendi türünden."

O sadece başını sallıyor, ben duvardaki gizli bir düğmeye basıp onu içine itmemiz için kolayca açılan bir tuzak kapısını ortaya çıkarırken cansız bedeni yerine yuvarlıyor. Bu son ceset bu yılki kotamızı karşılamalı. Bu sezon yoğun geçti ve bazı viral videolar sayesinde artan turizm, düzenli olarak ziyafet çekmemizi sağladı.

Vampirler en azından yaz denizine kadar doymuş olmalı, eğer bu kadar taze kanla daha uzun süre doymazlarsa-

kendimizi.

Kampçıların burada bir hafta geçirmesi için planlar yapılıyor ve ben de kendimi zaman sınırı olmadan taze et peşinde koşma ihtimalinden heyecan duyarken buluyorum. Bütün gün. Bütün gece. Ne zaman istersek o zaman saf terör.

"Fantom." Gözetmen'in sesi yukarıdaki hoparlörden çatırdıyor.

"Siktir." Midemde korku sarmalları. Kızın peşinden gitmenin riskli olduğunu biliyordum ama buna değdi. Dilimdeki tadı hâlâ damağımda, onunla başladığım işi bitirmek için benimle alay ediyor. Etrafta koşuşturduğunu, korktuğunu, yalnız ve savunmasız olduğunu bilmek, görevimi tekrar terk etme isteği uyandırıyor.

"Kıçını kaldır ve ofise gel. Hemen." Gözetmen talep ediyor ve gerçekten boku yediğimi anlıyorum.

"RANG?" Kafamı Talon'un ofisine sokarak sordum. Daha doğrusu inine. Dekorü doğrudan Transylva- nia'dan taşınmış gibi görünüyor, yüksek kemerli tavanlar ve gotik heykellerle tamamlanmış. Siyah ve kıpkırmızı kaplı duvarlara birkaç gargoyl yapııştırılmış. Karanlık odada uzun ve uğursuz gölgeler yaratan kandiller titreşip dans ediyor Talon modern çağda yaşamaya zorlanırken geçmişi hatırlatan şeyleri saklamayı seviyor. Bu ahlaksız yerin yaratıcısı ve sahibi olduğu için kendisine oldukça iyi uyum sağladığını söyleyebilirim.

Odanın köşesinde sadece ekranlardan oluşan bir duvar olarak tanımlanabilecek bir şey oturuyor. Yerleşkenin her açısından sayısız insan grubunun korkutulduğunu, saldırıya uğradığını ya da öldürüldüğünü gösteriyor. Muhteşem bir manzara.

"Orada ne tür bir oyun oynuyorsunuz?" Birçok monitöründen birinde güvenlik kamerası görüntülerini açarak soruyor. Sevgilimle öpüştüğüm bir kısmı yakınlaştırılmış olarak gösteriyor.

"Hiçbir şey." Omuz silkiyorum, soğukkanlı görünmeye çalışıyorum ama başaramıyorum.

Yüzünü bana dönüyor, azı dişleri ortaya çıkmış, siyah dalgalı saçları geriye doğru taranmış, sağ tarafında kulağının üzerinde gri bir çizgi var ve uzun boylu bedenine ince dikilmiş bir takım elbise asılmış. "Hiçbir şey, kıçımın kenarı. Ateşli bir kıç parçası için görev yerini terk ettin. Ve bunu elde edecek biri varsa o da benim. Anladın mı?"

Parmak eklemlerimi kırıyorum, tek bir yanlış kelimeyle beni buradan atacağını biliyorum. Ya da daha kötüsü, sözleşmemi fesheder. Ve sonra cehennem çukuruna tek yönlü bir yolculuk.

Talon asırlıktır ve yaşayan en kana susamış, katil vampirlerden biridir. Ancak modern teknolojiyle birlikte ölümlüler yavaş yavaş onun öldürme tutkusunu yakalamaya başlar. Fark edilmemek için Nightmare Acres'ı kurdu. Gecenin yaratıkları için canavarca arzularımızı bastırabileceğimiz bir yer, ama sadece ona hizmet ederek.

Sözleşmeler imzalandı ve çoğumuz ince yazıları okumadık. Ben de dahil. Ama kölelik umurumda değil. Bu yaşamak için bir şans.

"Kuralları biliyorsun, Phantom." Siyah tavana bakıyorum. "Onay almadan görev yerini terk etmek yok."

Boynumu çevirip buz gibi gri gözlerinin içine bakıyorum. Bu bakışı iyi biliyorum ve sırtıyorum. İlgisini çekti. Onu suçlamıyorum. Kızımda içimdeki canavarı çağıran bir şeyler var ve belli ki bunu hisseden tek kişi ben değilim.

"Sana izin verdiğimi hatırlamıyorum." Talon dilini sivrilittiği köpek dişlerinin üzerinde gezdirirken ölü gibi bir tavır takınıyor. Vampirlerin bu kadar uhrevi ve baştan çıkarıcı görünmesi neredeyse hiç adil değil. Sanki bizi büyüleyici güzelliklerinin altına çekmek için kasıtlı olarak yontulmuşlar gibi. "Sana izin verdiğimi hatırlıyor musun?"

"Hayır."

Tam boyunda duruyor, hayattayken olduğundan tam beş santim daha uzun. "Hayır mı?"

Göz açıp kapayıncaya kadar odanın diğer ucundan yüzümün birkaç santim ötesine geçti. Vampir hızını beni korkutmak için kullanıyor. Formu üzerimde yükseliyor ve misk kokusu havayı dolduruyor. O kadar yakınıma ki, adem elmasını yalayabilirim.

"Hayır, efendim."

Parmağı çene çizgimi izliyor, varoluş düzlemlerinden geçerek katı formumun bulunduğu yere ulaşıyor ve tenime dokunuyor. "Eğer bu insanla oynamak istiyorsan ya benimle oynayacaksın ya da hiç oynamayacaksın." Eli vücudumda aşağı doğru hareket ediyor ve yarı sertleşmiş sikimi kavırıyor. "Oynamak istiyor musun Phantom?"

Talon'un ününün farkındayım, ama biraz eğlenmenin cazibesi de göz ardı edilemeyecek kadar fazla.

"O şimdi nerede?" Ben soruyorum, o sırtıyor ve boyumu okşayarak sertleştiriyor. Elinin içine doğru ittim, ne kadar büyük olduğunu hissetmesine izin verdim.

ve ben hazırım.

"Kilise." Dili alt dudağımı yalıyor, köpek dişleri içeri giriyor. Bir damla kan dişlerini kaplıyor ve beni tadarken kara kirpikleri titreyerek kapanıyor.

"Anlaştık mı?" Hâlâ sikimi okşayarak soruyor. Sert siki karnımın alt kısmına baskı yapıyor. Değerli avımızı birlikte avlamak için bir anlaşma yaparken aramızdaki uyarılma kokusu devam ediyor.

"Anlaştık. Onu bulduğumuzda, paylaşacağız." Kabul ediyorum ve yaptığımız anlaşmanın yerine oturduğunu hissediyorum.

"Gidip küçük gulyabanimizi yakalayalım." Diyor, geri çekiliyor ve gözlerimin önünde yarasa formuna dönüşüyor.

Avımızı takip etmek için gecenin karanlığına karıştığımızda uzaklardan gelen bir uluma odayı yırtıyor. Birlikte.

ŞApTer 6

OLIVIA

T İçinde bulunduğum oda *Çığlık* filminin garajının bir kopyası. Komple ile bir animatronik tekmelemek onların Bacaklar ise bir aşağı bir yukarı hareket eden garaj kapısında sıkışıp kalmak. Çıkışı ararken havada delice bir kahkaha süzülüyor. Arkamı döndüğümde, girdiğim yoldan çıkamayacağımı fark ediyorum çünkü kapı k a p a t ı l m ı ş . Bu nasıl oldu? Ben yapmadım.

kapandığını bile duyamıyorum.

Bu odadan nasıl çıkacağımı bulmaya çalışırken başım dönüyor. Tek istediğim eve dönmek, en rahat pijamalarımı giymek ve bu gece hiç yaşanmamış gibi davranmak.

Sonunda çıkış yolunu bulduğumda uzaktan gelen çığlıklar havayı delip geçerek etrafımı sarıyor. Görünüşe göre vücudumu sallanan mankenin bacaklarının arasından geçirmem gerekecek.

"Nereye gittiğini sanıyorsun tatlım? Gitmeden önce bir oyun oynamak istemez misin?"

İkonik *Hayalet Surat* kostümü giymiş bir figür aniden ortaya çıkıyor, mühürlü odaya nasıl girebildiğini bile bilmiyorum ama havaya kaldırdığı bıçağı beni telaşlandırıyor. Ayaklarım kutulara takılıyor ve sertçe yere düşüyorum, dizlerim ve avuçlarım yeri öpüyor. Kahretsin, acıyor.

Figür karanlık bir kahkaha atıyor ve beni saçlarımdan yakalayacak kadar yaklaşıp bıçağı boğazıma dayıyor. Soğuk çelik, kısa bir an için bunun gerçek olduğunu düşünmeme neden oluyor ve damarlarıma korku doluyor, tüm vücudum titriyor.

"Lütfen. Bırakın gideyim." Yalvaracak değilim. Gözlerimden yaşlar süzülürken adam daha da yaklaşıyor, kulağıma bastırıldığı maskesiyle üzerime çömeliyor.

"Mmm. Korkunun kokusunu seviyorum." Kıcıma bastırıyor ve ne kadar sert olduğunu hissedebiliyorum.

"Bırak beni!" Callie'nin elini bırakmamış olmayı dileyerek bağıyorum. Keşke buraya hiç gelmemiş olsaydım.

"Hayır, küçük gulyabani. Bence hoşuna gidiyor. Bence becerilmek ve dokunulmak istiyorsun." Deri kaplı ellerini boynumda ve omurgamda gezdiriyor, tam kıcımın üzerine oturuyor, saçlarımı çekiyor ve sırtımın acıyana kadar eğilmesini sağlıyor.

Ben onun altında çaresizce yatarken o bana baskı yapıyor, vücudumda sallanıyor. Onu tekmelemek için bacaklarımı bile hareket ettiremiyorum.

Kendini içime sokarken, tenimi yanıyormuş gibi hissettiren o hassas noktaya vururken tüm vücudum titriyor.

Daha fazlasına ihtiyacım var.

Tanrım, bu çok boktan. O kadar uzun zamandır bana dokunulmamıştı ki, Cadılar Bayramı maskesi takmış sapkın bir yabancidan kurtuluyorum.

Daha önceki korkunun yerini yeni bir açgözlü duygu alır. Serbest bırakılma ihtiyacı.

Birden beni ters çevirdi, bıçak flaş ışığında parlıyordu.

"Benim için güzelce gülümse, küçük gulyabani."

Bıçak yüzümden aşağı doğru sürüklenirken maske yüzüme rahatsız edici bir şekilde yaklaşıyor, kan akıtacak kadar sert değil ama keskin kenarını hissedebileceğim kadar yakın.

Kalbim düzensiz atıyor, her nabızda tökezliyor. Kaburgalarımın arkasında korku ve dehşetle çırpınıyor.

Birden ağırlığı üzerimden kalktı ve ayakta durabilmek için çırpınmaya başladım.

Arkamda saldırgan ile altın boynuzları parıldayan bulanık görünümlü bir figür arasında bir itiş kakış başlıyor. Gözlerimi şiddetle kırıştırıyorum, saçımı ne kadar sert çektiğini ve net göremediğimi merak ediyorum. Kaçmam gerektiği aklıma geliyor ama kendimi hareket ettiremiyorum. Her şey soyut geliyor, sanki bu gerçek bile değilmiş gibi. Ama gerçek olduğunu biliyorum. Kemiklerimin derinliklerinde bir şey bana gördüklerimin ve yaşadıklarımın gerçek olduğunu söylüyor.

Bana saldıran adam yerde hareketsiz yatıyor, bir zamanlar elinde tuttuğu bıçağın gömülü olduğu kafasından kan sızıyor. İblis benzeri figür hiçbir yerde görünmüyor.

Sersemlemiş bir halde yaklaşıyorum ve şans eseri kanın içine uzanıyorum. Parmak uçlarım kıpkırmızı sıvıyı sıyrıyor ve tüm vücudum anında geri çekiliyor.

Sıcakmış.

Bu

gerçek.

Diğer figür, beni kurtaran kişi, hiçbir yerde bulunamadı.

Aman Tanrım. Ya bunu benim yaptığımı düşünürlerse?

Çocuklarımın benden alındığı, hapse girdiğim görüntüler zihnimde titreyiyor.

Siktir et.

Ellerimdeki kanı silerek, buradan sağ salım çıkabilmek için evrene dua ederek kapıdan çıkıyorum.

"Callie!" Küçük koridordaki çok katlı morg kapılarının açılmasından kaçarken arkadaşına sesleniyorum. Ben geçerken etimin üzerinden sıyrılıyorlar. Çürümüş et kokan soğuk metal. Tam burada yere kusmamak için kendimi zor tutuyorum.

"Yardım edin!" Genç bir kadın sesleniyor ama nereden geldiğini anlayamıyorum.

"Callie, sen misin?" Koşmaya devam ediyorum ama bir kişi atlayıp beni durduruyor. Çığlık atıyorum ve hızımı arttırarak yanından geçiyorum.

"Kaçabilirsin ama saklanamazsın, kızım."

Korku dolu başka bir odaya girdiğimde başım dönüyor, ancak bu oda bir sinema salonu gibi düzenlenmiş. Koltuklardaki insanlar kıvranıp çığlık atarken bir projektör slasher filmlerinden görüntüler yansıtıyor, kolları bağlanmış.

Eleştiriler şaka yapmıyormuş. Gerçekçi ve belki de sandığımdan daha gerçek olduğunu düşünmeye başlıyorum, yine de buna inanmak istemiyorum. Adamın kanı hâlâ parmaklarıma bulaşıyor, yapış yapış bir his veriyor ve keskin bir eski metal gibi kokuyor.

"Yardım edin!" Aynı kadın sesi bu kez daha yakından sesleniyor.

Kollarımı tutuyor, tırnakları eşofmanımın kumaşından etime batıyor.

"Bana yardım etmek zorundasın. Erkek arkadaşına." Beni sarsıyor, gözyaşları morarmış yüzünden aşağı akıyor. "Onu öldürdüler."

"Bırak beni, lütfen. Canımı yakıyorsun!" Parmakları daha sert giriyor. "Bırak beni!" Talep ediyorum, bundan hiç hoşlanmıyorum.

"Bizi de öldürecekler!" Biri gölgelerden atlayıp onu yakalayana kadar ağlıyor. Tekme atıyor ve çığlık atıyor, onlarla savaşıyor, ama

onu siyah sarkan kurdelelerin arasından sürüklüyorlar.

Biri kolumu tutuyor ve ben tekrar çığlık atıyorum.

"Lütfen, lütfen bana yardım edin."

Mumya gibi sarılmışlar ve kan içinde kalmışlar. Kolları sinema koltuğuna zincirlenmiş. Elleri ıslak ve ağızlarının olması gereken yerde geniş, siyah bir boşluk var. Bileğimi çekerek geri çekiliyorum ve kaslı bir vücuda çarpıyorum.

Bir an için yakışıklı yabancı olduğunu düşünüyorum, ta ki çürüme kokusu burnuma gelene kadar. Kafamı kaldırdığımda, bunun fazlasıyla gerçekçi bir zombi gibi giyinmiş biri olduğunu fark ediyorum. Gözleri simsiyah ve derileri yüzlerinden sıyrılarak kafataslarının bazı kısımlarını ve kas parçalarını ortaya çıkarıyor. Deri değiştirmiş cildinin bazı kısımları, iplik ve iğneyi nasıl kullanacağını bilmeyen biri tarafından kaba bir şekilde dikilmiş. Geriye kalan saçları gri ve öbek öbek.

Ağzını açar açmaz, içinden limon yeşili bir sis fişkırıyor, yüzüme çarpıyor ve beni suskun bırakıyor.

Çığlık atamıyorum.

Gözümü bile kırpamıyorum.

Önümdeki canavara geniş gözlerle bakarken, yamalı yüzünü zalim bir sırtma kaplıyor. Çıban kaplı bir dil boynumu yalıyor ve sümük derimi kaplarken her bir yumruyu hissediyorum. Tiksinti ve kusmuk boğazımdan yukarı tırmanıyor ama bu konuda bir şey yapamayacak kadar donmuş durumdayım. "Tadın çilek gibi ve..."

Boynumun diğer tarafını yalayarak şahdamarımı takip ediyor.

"Mmm. Nane. Ben de

Beynini emerken çok eğleniyorum. Bahse girerim tadı da bir o kadar tatlıdır."

Ekrandan bir çığlık geliyor, karnından defalarca bıçaklanan bir kadının titreyen görüntüleri. Dizlerim titremeye başlıyor ve belki de düşündüğüm kadar donmamış olduğumu fark ediyorum. Elbette, bacağım hareket edebiliyor ve bacağımı yukarı çekip tam taşaklarına vuruyorum. Yaralı kısımlarını tutarak beni bırakırken temastan yüksek bir çatlama sesi çıkıyor.

Onu iterek, tiyatro perdelerinin arasındaki yarıktan kaçıyorum ve başka bir karanlık koridordan geçerek kefenli bir rahibin pençelerine düşüyorum.

Chapter 7

TALOn

Tilise, evim dediğim bu hıznır sanat eserine en sevdiğim eklemelerden biri. Ve doğrusu, kanatlarımı açabildiğimi hissettiğim tek yer. Bu çarpık, sapkın bir versiyon. Giren herkese korku ve azap salacak.

Bizimki gibi bir yerden kaçan ruh kutsanmış olsun.

Kösele gibi siyah kanatlarım beni birçok odaya taşıyor, karanlığın tadını çıkarmak için burada bulunan müşterilerimizin çılgınlıklarının ve feryatlarının yanından uçarak geçiyorum. Canavarlarım tarafından korkutulmaktan zevk alıyorlar. Lezzetli bir şekilde yozlaşmış damarlarından vahşi bir şekilde pompalanan adrenalinin getirdiği acele ile kendilerini serbest bırakıyorlar. Kırılabilir küçük boyunlarının ürettiği her çılgılla kanlarının tadı daha da güzelleşiyor.

Korku içinde kaçışan bir grup genç kızın önünde tam vampir formuma dönüşerek sertçe sola yatıyorum. Yarattığım bu yerle ilgili sevdiğim bir şey de, burada gördüklerine kimsenin güvenmediğini bilmek. Güpegündüz işlediğim cinayetler yanıma kâr kalıyor ve kimse bunun bir oyunun parçası olduğunu düşünerek gözünü bile kırpmıyor. Ve cadının büyüleri havalandırma deliklerinden pompalandıkça, ölümlülerin çarpıtılmış gerçeklik algıları sürekli olarak duyularına karşı çalışıyor. Fark edilmeden gitmemize izin veriyor.

Görmelerini ve inanmalarını istediğimiz şeyleri görmelerini ve inanmalarını sağlarız.

İnsan beyninin bu kadar kolay bükülebilir olması yardımcı oluyor. Ellerimdeki macun gibi. Her zaman en kolay açıklamaya inanmaya çalışıyorum, çünkü alternatifi midem kaldırmıyor.

Canavarlar aslında gerçektir.

ve onların arasında dolaşıyoruz. Ve biz onların hayal edebileceğinden bile daha kötüyüz.

Paylaşmayı planladığımız kız, muhteşem yüzünde kalın rimel izleri ve yukarıdaki korkunç ışıktan dolayı teninde kan kırmızısı bir tonla ağlıyor. As- modious adındaki şeytani rahiplerden biri kızı boğazından tutarak diz çökmeye zorluyor. Beyaz yakası ve siyah cübbesi kambur formunda gelişigüzel asılı dururken, siyah boynuzları tam teşhir halinde.

"Günahlarını itiraf et ya da cehenneme gönderil." Asmodious tehdit ediyor, budaklı pençelerini kızın esnek derisine batırıyor. Kollarımı göğsümde kavuşturmuş bir şekilde geride durup sahnenin gelişimini izliyorum. Eğlencelere katıldığım nadirdir, bunun yerine yukarıdan gözlemlemeyi tercih ederim. Ama bu gece, bir çekim hissediyorum.

"Tanrı aşkına, bırak beni!" Onun benekli derisini pençeleyerek yalvarıyor. Bir savaşçı o zaman. Bu vahyin bilgisi beni memnun ediyor.

Buraya gelir gelmez onu hissettim. Havadaki değişim, onun tatlı küçük ruhunun cazibesi. Çamurun arasında nadir bulunan bir mücevher.

"İtiraf edeceksin ya da bedelini ödeyeceksin."

İblis rahip kızın narin boynundaki tutuşunu sıkılaştırırken, kızın teni kırmızının birkaç tonuyla koyulaşmaya başlıyor.

"Bu kadar yeter, iblis." Sesim gürleyerek sanatçının irkilmesine neden oldu. Kızı düşürüyor ve kız sert zemine muhteşem bir yığın halinde düşüyor. Bana bakıyor, gözyaşları hala uzun kirpiklerine yapışmış ve alt dudağı titriyor.

Çok güzel bir karmaşa.

"Teşekkür ederim." Titreyerek ayağa kalktığını söylüyor. Sergilediği korku çok lezzetli. Kalbinin buradan nasıl attığını, organlarına ve uzuvlarına nasıl kan pompaladığını duyabiliyorum. Tadına bakma düşüncesiyle dişlerim uzuyor.

"Bana teşekkür etmemelisin, küçük gulyabani. Aslında kaçmalısın ki ben de seni yakalama zevkine erişebileyim."

Gözleri büyüyor ve o dolgun ağzı açılıyor. Tatlı kokusunu içime çekerken, zihnimi onunkine bakmak için kullanıyorum, ihtiyacım olan tek şeyi bulmak için düşüncelerini kolayca karıştırıyorum.

"Kaç, Olivia!" Ona gücümü göstermek için sesimi değiştirerek emrediyorum ve adının dudaklarımı kapladığını hissediyorum.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde itaat ediyor, adını nereden bildiğimi merak bile etmiyor.

İsteklerime çok güzel boyun eğiyor.

Doğru düzgün bir kovalamaca yaşamayalı çok uzun zaman oldu. Canavarca içgüdülerimi şımartmak için bir şans. Burayı yönetmekle o kadar meşguldüm ki doğama teslim olamadım. Ama bu gece, Cadılar Bayramı'nda, onun parlak ruhu beni çağırıyor. Eziyet edilmek ve alınmak için yalvarıyor.

Aminı öyle bir dolduracağım ki merhamet dileyecek. Ama bu gece kendimi pek merhametli hissetmiyorum. Hiç de değil.

Beklerken göğsümde bir heyecan gümbürtüsü kopuyor, onu oyun alanıma kadar takip etmeden önce ona beş saniye avans veriyorum. Süre dolar dolmaz, odalardan oluşan labirentin içinden geçerek ve kalbinin gürültülü atışını takip ederek havalanıyorum. Çığlıkları tatlı bir dehşet senfonisi gibi havayı delip geçiyor.

Onu takip ederken burun deliklerim heyecanla alevleniyor, çürüme kokusunun yanından geçip onu kolayca buluyorum, göz kırpmaya bile vakti olmadan arkasından hızla yaklaşıyorum. Onu koridorun duvarına sıkıştırdığımda ilerlememi engelleyecek zamanı olmadı. Burada yapayalnızız. Sadece bir parça ışığın aydınlattığı karanlığa gömüldük. Yüz hatlarını seçebilmek için ışığa ihtiyacım olduğundan değil. Ben karanlıkta büyürüm.

"Olivia." Adının sesini tekrar kulağında test ediyorum, göğsüm esnek kıvrımlarına değiyor. Meme uçları eşofmanının üzerinden sertçe dışarı çıkıyor ve bana bundan hoşlandığını söylüyor - korkutulmaktan ve kovalanmaktan. Tahrik oluyor. Ondan dalga dalga yayılan arzusun kokusunu alabiliyorum.

Sarhoş edici.

Onu içmek ya da içinde yıkanmak istiyorum.

"Adımı nereden biliyorsun?" Parmaklarımın altındaki teni titreyerek soruyor.

"Ben her türlü şeyi bilirim." Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum, başını eğerek doğrudan bana bakmasını sağlıyorum. "Gömdüğünü sandığın o derin karanlık düşünceleri görebiliyorum. Eski sevgiline arabanla çarptığını hayal ettiklerini. Beyninin ön cama sıçrayışını izleyerek zihninde tekrar tekrar geri sarmayı nasıl sevdiğini." Onun çarpık sırlarını ortaya çıkarırken omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor. "En çılgın fantezilerini görebiliyorum, nasıl alınmak, kullanılmak ve hayatının bir santimi içinde becerilmek için can attığını görebiliyorum. Bunun nasıl bir his olduğunu görmek ister misin Olivia? Tüm o daracık deliklerinin doldurulmasını?" Elim boynunun üzerinde geziniyor, nabzının parmak uçlarımda altında çılgınca attığını hissediyorum. Hemen ardından dişlerim uzuyor, derisine gömülmek ve damarlarından akan leziz kızıl nehirde

emmek istiyorum.

Yosun yeşili gözleri kocaman açılıyor ve ağzıma sabitlenmiş dolgun dudaklarını yalıyor. Köpek dişlerimi izlediğini biliyorum. Teninde nasıl bir his uyandıracaklarını merak ediyor.

Benim küçük hortlağım kendine verdiğiinden daha cesur.

"Seni buldum." Phantom haykırarak sözümüzü kesti.

"Yeterince uzun sürdü." Cevap veriyorum.

Bu kadar yoğunken, onu bu kadar uzun süre yalnız bıraktığıma şaşırdım.

Olivia ikimizin noktaları birleştirmesini izliyor, düşünceleri kafasının içinde dakikada milyonlarca mil hızla dönüyor. Neredeyse yakalayamayacağım kadar hızlı. Ama bir düşünce fısıltısı duyuyorum ki, sikim pantolonumun içinde sertleşiyor.

Bizi istiyor.

Aklından korkuyor olabilir, ama merakını ve arzusunu inkar etmek mümkün değil.

Zemine vuran ayakların gürültüsü yaklaşıyor, ayaklarımızın altındaki zemini titretiyor.

Zaman doldu.

"Olivia, sevgilim, o küçük güzel boğazını benim için aç ve çığlık at."

Onu yutmak için arkasında açılan gizli paneli görme şansı yok. Kapı kapandığında, inime düşerken çığlığı duvarlarda yankılanıyor. Kafesteki bir fare gibi kapana kısılmıştı.

"Onu nereye gönderdin?" Phantom kızgın bir ifadeyle soruyor. "Kaçamayacağı bir yere."

ŞApTer 8

OLIVIA

M Boğazımdan bir çığlık koparken tüm vücudum saf karanlığın içinde serbestçe düşüyor. Aşağıya, aşağıya, aşağıya, pelüş bir şeye çarpana kadar kayarken hangi yönün yukarı olduğunu bilmiyorum

Beni saran. Düşüşümü o kadar nazikçe yakalıyor ki beni şaşırtıyor.

Sonumun buruşuk bir kan ve kemik yığını olacağından emindim ama bunun yerine beni bu çarpık kaderden koruyacak yumuşak bir yastık genişliğinden başka bir şey yoktu.

Zihnim korku ve arzunun karmakarışık bir karmaşası. Hissedebileceğimi hiç düşünmediğim bir kombinasyon. Bu yerde ve buradaki insanlarda, daha fazlası olup olmadığını merak etmeme neden olan bir ürkütücülük var. Bir araya getiremediğim bir şey.

Sanki işaret verilmiş gibi bir kapı açılıyor ve küçük bir ışık huzmesi bulunduğum alanı aydınlatıyor. Ağır bir itiş kakış sessizliği delip geçiyor ve kendi içime kapanarak gölgelerin arasından çıkacak her neyse onu bekliyorum.

"Usta bize bir hediye verdi. Gerçekten de çok güzel bir hediye." Bedensiz bir ses söylüyor.

Ses yaklaştıkça tüylerim diken diken oluyor. O her neyse, göremiyorum ama sanki tam tepemdeymiş gibi hissediyorum. Sıcak nefesi yüzümü gıdıklıyor, soğan kokuyor. Havayı boş yere savururken ham ses tellerim çığlık atmayı başarıyor.

O şey her neyse bileklerimi kavırıyor ve ayak bileklerime geçmeden önce her ikisinin de etrafına bir kelepçe sararak beni yere sabitliyor. Burada sıkıştım kaldım.

Geniş bir alana yayılmış ve hareket edemiyor.

"Ondan uzak dur, Killspree, o benim." Beni buraya iten adam bir hız bulanıklığı içinde alana giriyor. Duruşu daha önce hiç hissetmediğim düzeyde bir çekicilik yayıyor. Çekici ve tehlikeli, beynimi dağıtırken beni kolayca öldürebileceğini ve zerre kadar pişmanlık duymayacağını hissettiriyor. Bu düşünce beni neden tahrik ediyor bilmiyorum.

Ondan korkmalıyım.

Ama beni tutuş şekli beni onun kocaman ellerinin arasında macun haline getirdi ve onları tekrar üzerimde hissetmek istedim. Beni itmesine rağmen, kesinlikle zarar görmedim, yani bu var.

İyi giyinmiş. Böyle bir yer için fazla iyi giyinmiş. Yine de, kulağının tam üzerinde duran o keskin gri saç çizgisiyle cehennem kadar yakışıklı olduğunu kabul ediyorum. Parmaklarımı saçlarında gezdirmek istiyorum.

Karmakarışık zihnim damarlarımda dolaşan tüm korkuyu çabucak unutuyor ve bu örnek adama odaklanıyor. Görüşümü yutuyor ve geniş odanın eriyip gitmesine neden oluyor. Tek görebildiğim o.

Sonra, daha önce bana yardım eden adam onun arkasından içeri giriyor ve içimde bir beklenti dalgası dolaşıyor. Bana sanki yakaladıkları ve yemeye niyetlendikleri avlarıymışım gibi bakıyorlar.

Dudaklarımı yalayarak, uzun boylu adamın kapıyı kapatıp beni de onlarla birlikte buraya hapsetmesini izliyorum. İşte o zaman endişeyle etrafıma bakıyorum ve odayı oluşturan tonozlu tavanları ve gotik mimariyi fark ediyorum. Unutulmaz ve uhrevi. Neredeyse başka bir zamandan aktarılmış gibi. Mekan ürkütücü derecede sessiz. Yukarıdaki odalardan çok farklı. Orası kâbus gibiydi ama burada nihayet rahatlayabileceğimi hissediyorum.

Geç de olsa üzerine düştüğüm şeyin bir yatak olduğunu fark ediyorum. Siyah ipek çarşaf ve çok sayıda yastıkla tamamlanmış. Yumuşak ve iyi geliyor ve tenimi okşama şekli düpedüz günahkâr. Yine de, hala kısıtlanmış durumdayım.

"Bana ne yapmak istiyorsun? Beni serbest mi bırakacaksınız?" Bu iki heybetli numunenin önünde bir yemek gibi yayılmış halde soruyorum.

"Deliklerini öyle bir doldurmak istiyoruz ki küçük gulyabani, durmamız için çılgın atacaksın. Ve bence bu halinle gayet iyisin. Bizim için çok güzel yayıldın."

Bu itiraf karşısında kalbim göğsümde tekliyor.

"İsimlerinizi bile bilmiyorum."

"Fark eder mi?"

Yatağın kenarına geldiklerinde bu soru beynimin içinde dolaşıyor.

Birden, az önceki adam göz açıp kapayıncaya kadar ortadan kayboldu ve ben bir çığlık attım.

"Nereye gitti lan bu?" Bağları çekiştirerek soruyorum, ancak beni buraya iten kişinin sırtışıyla karşılaşıyorum.

"Ben buradayım." Sesi sağ kulağımda cevap veriyor. Sıçrayıp sesin geldiği yere bakıyorum ama hiçbir şey yok.

Tanrım, buraya gelmek berbat bir fikirdi. Bir tür zihinsel çöküş yaşıyor olmalıyım ya da burası insanların istediklerini görmelerini sağlamak için dünyanın en inandırıcı özel efektleriyle donatılmış.

Gerçek ve hakiki dehşet göğsümü kavırıyor ve korkudan kalp atışlarım üç katına çıkıyor. Bir dokunuş hayaleti kontrolümü okşuyor ve titreyen göğsümden kısa, kekeleyen nefesler çıkarken saçlarım hafifçe kulağımın arkasına sıkıştırılıyor.

"Korkun nefis, benim küçük gulyabanım. Çığlıklarını yutmak için sabırsızlanıyorum."

Kasları titreyen adamın yavaşça belirmediğini görüyorum, sanki parçaları gözlerimin önünde birbirine örülüyor.

"Nesin sen?" Gözlerimin gördükleri karşısında şaşkına dönmüş bir halde soruyorum.

Tamamen cismanileşiyor ve çenemden tutup beni kendine doğru çekiyor, "Bir canavar" diye fısıldamadan önce neredeyse bir nefes kadar yakın. Dudakları dudaklarıma yaklaşıyor ve kendimi güçle geri itip onu öperken buluyorum.

Onu üstümden itip atmam, kurtulmaya çalışmam ve dudaklarımda bir çığlık, kalbimde bir korkuyla buradan kaçıp gitmem gerekiyor ama yapamıyorum. Tek yapabildiğim ağzının üzerimdeki hissine yenik düşmek. Daha fazlasını istiyorum, çok daha fazlasını.

Onu hissetmekten o kadar büyülenmişim ki, elleri vücudumda dolaşana kadar diğer adamın yanımdaki yatağa daldığını fark etmiyorum. İnleyerek öpüşmeyi kesiyorum ve ona bakıyorum. Uzun parmakları kapüşonumun eteğiyle oynarken dişlerini gösteriyor. Teninin serinliği benimkinin sıcaklığı boyunca kayarak omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor.

"Sana çok iyi bakacağız." Söz veriyor ve nedense ben ona inanıyorum.

Daha önce hiç tanımadığım birinin sözüne güvenen biri olmamıştım ama sesindeki samimiyet ve bakışlarındaki yoğunluk ona güvenmemi sağlıyor. Elim ağzına götürürken koyu renk saçları alnına dökülüyor ve ben de büyülenmiş bir şekilde bir sonraki adımda ne yapacağını merak ederek onu izliyorum.

İşaret parmağımı ağzına alıp emiyor ve bu küçük hareketin ne kadar iyi ve şehvetli hissettirdiğine şaşırıyorum. Dili parmağımı boydan boya geziyor ve içimin derinliklerinde bir tereyağı sineği isyanı toplanıyor.

Ben bu canavarların ağına takılmış bir sineğim ve korkarım bu durum hoşuma gidiyor.

"Bize ne istediğini söyle Olivia." Diğer tarafımdaki adam hayalet gibi elini saçlarımda gezdirerek soruyor.

Belki de bu gerçek değildir. Belki de kafamı çarptım ve tüm bunları hayal ediyorum. Bu iki yakışıklı yaratığın ilgi odağı olmak, onlara erkek demekle tereddüt ediyorum çünkü onlarda başka bir şey var. Karanlık, tehlikeli ve heyecan verici bir şey.

"İstiyorum..."

"Evet?" Dişlerimin boynuma sürtündüğünü hissediyorum. Keskin. Ölümcül. Cehennem gibi ateşli.

"Becerilmek istiyorum." İşte. Söyledim ve bu gerçek. İhtiyaçlarım yokmuş gibi davranmaktan yoruldum. Herkes için güçlü olmaktan yoruldum. Bencil olmak istiyorum ve eğer bu gerçek değilse, o zaman iki ateşli yabancının beni anlamsızca becermesine izin vermeyi düşünmem kimin umurunda?

"Bunu yapabiliriz." Sağımdaki cevap veriyor, deri ceketini silkiyor ve beyaz tişörtünü tek hamlede çıkarıyor. Dar kalçalarını kesen mükemmel bir v ile karın kaslarının en çarpıcı görüntüsüyle karşı karşıyayım. Ağzım açık kalıyor ve yakışıklı yüzünü kaplayan sırtıştan tepkimin hoşuna gittiği anlaşıyor.

Tanrım, bu gerçekten oluyor, değil mi?

Amım ihtiyaçtan ağrıyor, onları hemen içimde istiyorum. Hangisi olduğu önemli değil. Ya da ikisi birden, iki kez doğum yaptıktan sonra belki işe yarayabilir.

Pantolonunu çıkarışını izlerken, azı dişli olan ayakkabılarımı yeniden çıkarmaya başlıyor, sonra da tozluklarıma yöneliyor. Yavaşça üzerimden sıyrılıyor. İşkence edercesine. Artık çekemeyeceği noktaya geldiğinde, elinin kenarında bıçak gibi uzun bir pençe belirliyor. O sa-

O anın tadını çıkarıyor, pelüş kalçalarımın aşağıya doğru sürüklüyor. İçimi aydınlatıyor, bir arzu filizini yakarak azgın bir şehvet cehennemine dönüştürüyor, sonra da malzemeyi parçalayıp lime lime ediyor. Sonra, parmağı külotumu kesiyor, klitorisime sürtünürken teninin serin fırçası buz sarkıtları gibi hissettiriyor.

"Seninle çok eğleneceğiz Olivia. Bizim için ne kadar ıslak olduğunun kokusunu şimdiden alabiliyorum." Atılmış külotumu içine çekip bacaklarımı indiriyor. Göğsünden insanlık dışı bir gümbürtü yükseliyor. Bu sesi neden bu kadar ateşli buluyorum ki? Hemen kalçalarımı birbirine kenetlememi sağlıyor ve şu anda ne kadar tahrik olduğumu göstermek için biraz sürtünme arıyorum.

"Hayır, öyle bir şey değil." Bacaklarımı acımasızca ayırıyor. "Eğer serbest kalacaksan, bu bizden birinin ellerinde olacak."

Elleri karnımın üzerinde gezinip en sevdiğim kapüşonlumu ortadan ikiye bölerken boğazımdan küçük bir inilti kaçıyor. Kapüşonlunun yeterince örteceğini düşünerek sütyen takmamıştım. Sonbahar ve kış kıyafetlerinin iyi yanı bu, göğüsler serbestçe sarkabiliyor ve kimse bunu umursamıyor çünkü fark edemiyorlar. Ama şimdi, her iki adam da çıplak vücuduma, tamamen sergilenen göğüslerime odaklanırken, bu karar yüzüme bakmaya geldi. Arzuyla dolup taşıyor ve göğüs uçlarım iki sıkı tepe noktasına çekilmiş, oynanmak için can atıyor.

"Sen lanet olası bir meleksin." Kıyafetlerini çıkarmış olan kişi bunu söylüyor ve bana bakışıyla bunu gerçekten kastettiğine inanmamı sağlıyor. Övgüleriyle aydınlanıyorum, sevildiğimi ve takdir edildiğimi hissediyorum. Bu duygu yabancı, ama asla yeterince iyi hissetmemekten hoş bir değişiklik. Yeterince zayıf. Yeterince güzel.

Kızları aldıktan kısa bir süre sonra, Trent kendimi bıraktığımı iddia ederek daha genç biri için beni terk etti. Ama bu ikisinin bana bakışı, Trent'in yanıldığını hissettiriyor. Ben arzu edilen biriyim.

"Bu doğru, benim tatlı küçük hortlağım. Arzulanıyorsun." Oh doğru, bu lanet olası düşüncelerimi okuyabiliyor. Yanaklarım ısınıyor ve alt dudağımı gergin bir şekilde dişliyorum. "Ve bunu unutmayağından emin olacağım." Yataktan kayarak çıkıyor ve giysilerini öyle hızlı atıyor ki, sanki iki kat hızlı izliyorum. Kahretsin, zihnim ve duyularım kopma noktasına gelecek kadar yıpranmış durumda. Gördüğüm şey gerçekten olan şey mi yoksa sadece buranın yarattığı bir etki mi bilmiyorum.

"Lütfen, bana adını söyle." Onlara yalvarıyorum. Havalandırma delikleri devreye girerek havaya ince bir sis yayıyor ve baş döndürücü bir his beni ele geçiriyor. Tenim dokunulma ihtiyacıyla sürünüyor.

"İsimlerin gücü vardır tatlım. Bununla başa çıkabileceğinden emin misin?" Pusun içinde kimin konuştuğundan emin değilim. Sis bulutları odayı vertigo benzeri bir duruma sokuyor.

Dudaklarımı yaladım. "Evet, lütfen."

"O çok kibar. Sence onu bundan vazgeçirebilir miyiz, Talon?"

"Kesinlikle. O tatlı ağzı sikimi över gibi yapmayı planlıyorum. ona tapmak için doğdu."

Kıs kıs gülüyorlar ama isim zihnimde dönüp duruyor. "Talon." Diyorum ki, bu ismin ait olduğu adam kafasını bana doğru çevirip yüzümden santimetrelerce uzakta dursun. Dizleri kalçalarımın iki yanına d i k i l m i ş t i .

"Tekrar söyle, küçük gulyabani."

"Talon." Kabul ediyorum ve kehribar rengi derin gözlerinin, gözbebeğini çevreleyen aleve benzer bir şeyle parlayışını izliyorum. Büyüleyici ve biraz da korkutucu. Daha önce hiç böyle bir şey yapmadığım için boyumdan büyük işlere kalkışıyor olabilirim ama lanet olsun ki denemek istiyorum.

"Ateşle oynamayı seviyor musun?" Büyük aletin ucunu açıklığıma doğru iterek soruyor. "O zaman seni içten dışa yakacağım."

Uzanıp onu yakalamak istiyorum ama kısıtlamalar bunu mümkün kılmıyor. Kaygan girişime doğru kendini okşuyor. Benimle alay etmek için zaman ayırıyor, şişmiş klitorisime sürtünüyor. Bir kedinin fareyle oynaması gibi, onu bütünüyle yutmadan önce benimle oynuyor.

"Lütfen." Yalvarıyorum. "Talon, sik beni."

Bana zorla çarpmadan hemen önce gözlerindeki ışık parlıyor. Çaresizce. Aleti o kadar derine giriyor ki, sanırım rahim ağzıma değiyor.

"Bana ait olanı alırken gözler üzerimde olsun." Talon talep ediyor. Phantom yan taraftan izliyor, hatırı sayılır uzunluğunu okşuyor. "Peki bu ne?" Ben soruyorum.

"Ruhun." Kalçalarını benimkilere doğru iterek cevap veriyor.

Chapter 9

TALOn

I Bu kadar canlı hissetmeyeli yıllar oldu. Bir başkası tarafından bu kadar baştan çıkarılmamıştım. Ve bu deneyimi diğer iki kişiyle paylaşmak nefis bir sürpriz. Gecemi böyle geçirmeyi planlamamıştım ama yine de hoş geldiniz.

Aletimin etrafına sarılmış sıcak bir yaz günü gibi hissettiriyor, insan olduğumdan beri deneyimleme zevkine sahip olmadığım bir nimet. Daracık amcığı beni çok iyi alıyor. Sıkı, ıslak ve ona yaptığım her hamleyle aynı anda hareket ediyor. İnlemeleri kafamı karanlık ve ahlaksız fikirlerle dolduruyor.

Onun ince boğazından çıkan her iniltiyi tüketmek, susuzluktan ölüyormuşum gibi içmek istiyorum ve arzumu dindirebilecek tek şey o.

Güzel gözlerini bana dikmiş, onu almamı izliyor ama ilgilendiğim tek şey onun bakışları değil. Phantom sanki gözlerini ayıramıyormuş gibi önündeki sahneye bakıyor. Şu anda Olivia'yı sikenin kendisi olmasını dilediğini söyleyebilirim ama sırasını beklemek zorunda kalacak. O benim hakkım. Sikmek için benim. Mahvetmek için benim.

Ve sonra Phantom doyduğunda, ona da sahip çıkacağım. Ruhunun kime ait olduğunu ona yeniden hatırlatacağım.

Kısıtlamalar onu benim için o kadar mükemmel bir şekilde yaydı ki, tatlı vücudunun her kıvrımını görebiliyorum. Her çukur ve kabarıklık benim zevkim için yayıldı. O benim merhametime kalmış durumda ve ben de onu zapt etme yeteneğimi yeni yeni kaybediyorum.

Canavarların inine girdi ve karanlık arzularımızın ağına yakalanmış bir sinek oldu. Onu buna alıştıyorum, çok erken zorlarsam kırılacağından korkuyorum. Sorunsuz ruhunu kirletirken onun bütün ve farkında olmasını istiyorum.

Sıkı amcığı beni sıkarken, vermem gereken her şey için horozumu sağarken ondan içme ihtiyacı çok güçlü. "Siktir. Bana sarıldığında çok iyi hissediyorsun, küçük gulyabani." Kokusunu içime çekerken dişlerim boynunu sıyrıyor. Günah ve seks gibi kokuyor. Aletimi daha da sertleştiren nefis bir kombinasyon.

"Oh lanet olsun!" Bağlara karşı çırpınarak haykırıyor. Düşünceleri bana dokunma, beni içine daha sert itme arzusuyla çılgılık atıyor. Bundan ne kadar zevk aldığını bilerek sırtıyorum ve vampir hızımı kullanarak onu uçurumun kenarına itmeye karar veriyorum. Yavaşça başlıyorum ve klitorisine karşı tamamen titreşene kadar hareketlerimi artırıyorum, onu eşiğe kadar dolduruyorum.

Çılgılları kulaklarımı dolduruyor ve daha fazla dayanamıyorum, dişlerim onun esnek boynunu kesiyor, tatlı kanını içiyor ve benim orgazmımı ve onunkini dehşet verici bir kreşendoya getiriyor. Dişlerim ona saplandıkça aramızdaki zevk yükseliyor ve orgazmlarımız birbirine karışıyor.

Nefes alışım normale dönüyor ve dişlerimi derisinden çıkarıp parmaklarımı açıklıkların üzerinde gezdiriyorum. Dokunduğumda sanki hiç orada olmamışlar gibi kapanıyorlar, geriye kalan gümüşü ince yara izleri dışında.

İpi ellerimde toplayarak bağlarının düşmesine izin verdim. Tamamen doymuş görünüyor ama onunla işimiz henüz bitmedi.

"Phantom, küçük hortlağımızı ne kadar arzuladığını göster bana."

Kalın sikini eline alıyor, uzunluğundan aşağıya ve ucuna doğru gezdiriyor, sikini aşağıya indirmeden önce avucundaki pre-cum damlasını topluyor. Bu görüntü inanılmaz derecede baştan çıkarıcı.

Phantom'u uzaktan gözlemledim, her zaman onun güzel fiziğine objektif olarak hayran kaldım. Ama şimdi burada karşımdayken, ondan zorla almak istediğim bir şehvet dalgası hissediyorum. Ellerini kızımızın üzerinde gezdirmesini izlemek, anılarımda sonsuza dek canlandırmak istediğim bir manzara. Kız o kadar duyarlı ki, onun hafif dokunuşuyla vücudunu kavislendiriyor. Parmaklarını onun sıcak amcığına daldırıyor ve sırlıklam olmuş parmaklarını ağzına sokmadan önce onun ve benim döllerimi topluyor.

Siktir, bu çok seksi.

Onları birlikte izlerken yeniden sertleştigimi hissediyorum. Olivia beni çağırıyor ve kendime engel olamıyorum. İkisine de çekiliyorum, yanlarındaki yatağa düşüyorum, terli, şehvetli vücutlarına dokunuyorum.

Ellerim Phantom'un zonklayan aletine gidiyor.

"Sadece kan emmekte mi iyisin Talon? Yoksa ağzında biraz et tutabilir misin?" Alay ediyor.

Boğazımdan bir hırıltı kopuyor. "Bu bir meydan okuma mı?"

Dudaklarında dans eden bir sırıtişla elimi itiyor. "Sen söyle patron."

"Sanırım bu sözler için pişman olacaksın." Güçlü kalçalarının arasına diz çöküp ağzımı üzerine yerleştiriyorum ve dilimin onun büyük boyunun alt tarafını yalamasına izin veriyorum. Belirgin damarını tabandan uca kadar izliyorum, boğazımın derinliklerine girmesine izin vermeden önce mantar şeklindeki kenarını daire içine alıyorum.

"Siktir." Elini siyah saçlarımın arasına sokarak inliyor.

Dişlerim ona hafifçe sürtünürken tuzlu tadı tat alma tomurcuklarımın üzerinde patlıyor. Onu ısırabilirdim. Sperm ve kanın tadını karıştırabilirim ama kızımızı ne kadar iyi aldığını görmek istiyorum. Gürültülü bir patlamayla onu bırakıyorum ve buz mavisi gözlerine derinlemesine bakıyorum, emrimi vermeden önce zorlamamın derinliklerinin onun üzerine yerleştiğini hissediyorum. "Şimdi, küçük gulyabanimizi en az üç kez boşalana kadar becerdiğini görmek istiyorum."

Bunca zamandır bizi dikkatle izleyen Olivia'nın ağzı açık kaldı. Gösteriden o kadar keyif alıyordu ki kendine dokunmadan edemiyordu, bu gerçeği elini klitorisinden sıcak bir ocağa dokunmuş gibi çektiğini görerek doğruluyorum.

"Utanmana gerek yok. Seni eğlenirken görmek çok tahrik edici." Phantom ona güven veriyor ve boynuna yayılan kızarıklıktan, övülmeye alışık olmadığını anlayabiliyorum. "Şimdi dön Olivia, bütün gece benimle alay eden o güzel kıcını görmeme izin ver."

Başını sallayarak önüme yerleşiyor, ben baş desteğine yaslanıyorum, sikim tüm dikkatini bana veriyor. Sert sikimi avuçluyor ve dudaklarını yalıyor. Phantom için kıcı havaya kalkıyor ve adam arkadan girerek onu çığlık attırıyor.

Ağzının açık olmasından faydalanıp onu boyuma doğru itiyorum ve çığlığını sert sikimle susturuyorum.

"Bir çift canavar tarafından kaçırılmak istedin, küçük gulyabani, dileğin kabul edildi." Onu sonuna kadar aşağı itiyorum, bana karşı mücadele ederken teninin morun en lezzetli tonuna dönüşmesini izliyorum. Phantom bu dürtüyü durduramıyor, ona sert ve hızlı bir şekilde çakıyor, taşakları terli tenine çarpıyor. Her itişte ağzı daha da aşağı iniyor, gözlerinden yaşlar süzülürken uzunluğumu derinlemesine alıyor.

Vücudu hava almak için yalvarırken düşünceleri paniklemeye başlıyor. Onu ait olduğu yere geri döndürmeden önce nefes almasına izin veriyorum. Korkusu ve arzusu bir savaş veriyor, ama sonunda arzusu kazanıyor, kendini oyunumuza bırakıyor. Beni yaratıldığı gibi alıyor. Dişleri sikimin alt tarafını sıyrıyor ama acı sadece ona karşı sertliğimi artırıyor. Saçlarından tutup sıkıca çekiyorum ve ağzına doğru sallanıyorum. "Al şunu Olivia. Yut beni."

İkimize karşı mücadele ederken vücudu titriyor. Phantom arkadan, ben önden. Muhteşem bir manzara.

Ağır göğüslerinin etrafımda sallanışını izlerken gecenin ikinci orgazmını yaşıyorum. O göğüsleri ısırık izleriyle işaretlemek istiyorum, etinin her yerinde parıldayan gümüş bir iz bırakan, onu benim olarak işaretleyen izler.

Phantom'un bitmek bilmeyen itiş kakışları sonunda onu uçurumun kenarına getiriyor ve etrafımda inlemesine neden oluyor. Titreşimler beni etkiliyor ve onun dar boğazından aşağıya bir atış sıcak cum gönderiyorum. Beni kolayca yutuyor, hava almak için geri gelmeden önce son damlasına kadar içiyor. Orgazmı bir diğerine ve bir diğerine dönüşüyor, sonunda üstüme yığılıyor, Phantom da çok geride değil.

Orada öylece uzandık, bir an için sersemlemiştik - seks sonrası mutluluğun içinde kaybolmuştuk.

Bacakları birbirine dolanmıştı, onu yana doğru yuvarladım.

"Bacaklarını benim için aç, Olivia. Bizi tatmak istiyorum." Reddedemeyecek kadar yorgun bir şekilde talimatlarımı yerine getiriyor. Ateş ışığında teni pırıl pırıl parlayan, ter içinde bir görüntü.

Ön kollarımın üzerine eğilip hassas klitorisini yalıyorum; benim, Fantom'un ve onun karışımını tadıyorum. Yardım edemiyorum ama dişlerimi serbest bırakıyorum, yarığının etrafındaki dolgun bölgeyi ısırıyorum ve kanının tadına bakıyorum.

"Ahhh, mmff." Olivia mırıldanıyor, ben emerken ve yalarken hissine teslim oluyor, dilime tekrar gelmesini sağlamadan önce ona doğru miktarda baskı uyguluyor. Bacakları başıma karşı titriyor, bu da bir sonraki planladığım şeyi daha eğlenceli hale getirecek.

"Olivia, şuradaki gömleği giymeni istiyorum." Onu tüm gücümle sabitleyerek emrediyorum. "Ve sonra koşmanı istiyorum. Biz seni yakalayana kadar koş. *Şimdi*."

Gözlerinin önünde bir yarasaya dönüşmemi izlerken gözleri büyüyor. Yataktan fırladı, korku boğazını sıkarken itaat etti, büyük boy gömleğini fırlattı ve kapıya doğru koştu.

Onu karanlığa kadar takip etmeden önce ihtiyacı olan başlangıcı veriyorum. Ayrıca, ben istemedikçe kaçamaz ve şu anda o benim tutsağım. Benim avım. Benim küçük hortlağım.

ŞApTer 10

OLIVIA

TKoşma emri tüm vücudumda yankılanıyor. Kaslarım itaat ediyor, kendi iradeleriyle damarlarıma kan pompalıyor. Bir kez daha çıkışı bulmaya çalışarak hızla geçerken odalar birbirine karışıyor. Burası hiç bitmeyen bir labirent. Bacaklarım beni sersemlemiş bir halde taşıırken, kostüm giymiş insan grupları yolumdan çekiliyor. Vücudum Talon ve Phantom'dan aldığım zevkle yankılanıyor. benden ortaya çıktı. Daha önce hiç yaşamadığım bir zevk.

Ve şu ısırlıklar.

Parmaklarım boynumdaki deriyi sıyrıyor ve iki ince girinti hissediyorum. Deri kapalı, ama olan bitenin fısıltısı hâlâ kulaklarımda. Hangi yöne kaçacağımı bilmiyorum ve başka kimse de doğru yolu bilmiyor gibi görünüyor. İnsan grupları çığlıklarla dolu karanlık ve korkunç odalardan geçerek farklı yönlerde doğru ilerliyor. Yine de bazı odalar, herkes için bir serbestliğe dönüştü. Düşmüş figürler ve korkutucu animatronikler arasında yapışkan duvarlara karşı sevişiyorlar. İnce bir sis, ayaklarımı göremeyeceğim kadar yoğun bir şekilde zemin boyunca yuvarlanıyor. Seks, ter ve kan kokuyor.

Dikkatim dağılmış bir halde başka bir karanlık köşeye dönüyorum ama tam o sırada vücudum uzun bir figüre çarpıyor ve nefesim kesiliyor. Arkalarını dönüyorlar ve *Çığlık*'tan tanıdık beyaz maskeye bakıyorum, sadece şimdi kafatasına bir bıçak saplanmış ve omurgamdan aşağı bir korku titremesi geçiyor. Lanet olsun. Nasıl hâlâ hayattalar?

"Sen öldün." Aptalca söyledim. Belli ki etrafta dolaşıyorlar, hepsi canlı ve nefes alıyor.

"Hayır." Kıkırdıyorlar, beni duvara doğru itiyorlar, boylarını kullanarak üzerimde yükseliyorlar. "Ama sen? O kadar şanslı olmayacaksın." Bıçağı kafalarından çekiyorlar, keskin ucun uzunluğundan damlayan kan yanaklarıma yağlı, ıslak lekeler halinde iniyor.

Bıçak bana doğru ilerliyor ve boğazımdan bir çığlık kopuyor. Gözlerimi kapatıp darbeye hazırlandım ama hiçbir şey olmadı. Onun yerine, bıçağın başımın arkasındaki duvara saplandığını görüyorum.

"Ne-ne?" Şaşkınlıkla sordum.

"Seni bu kadar kolay bitireceğimi düşünmedin, değil mi? Daha önce bu kadar kabaca bölündüğümüzde değil." Elleri vücudumda geziniyor. Hâlâ hassasım ama ona doğru eğilmekten kendimi alamıyorum. Kaçmam gereken bu maskeli figür bana nasıl dokunacağını biliyor. Onu istememi sağlıyor. Gecenin teması bu gibi görünüyor. İçimdeki sürtük dümende ve o sürtüğün beni yanlış yönlendirmeyeceğini umarak yolculuğa tutunmak zorundayım. Elleri göğsümü sıkıca kavırıyor, kalçalarını benimkilere bastırırken onları elleriyle yoğuruyor. Üzerimdeki ince tişörtten her santimini hissedebiliyorum. Kıçımın hemen altına iniyor ve uzun bacaklarımı ortaya çıkarıyor. O bana doğru iterken bacaklarımı beline doladığımı hissediyorum.

"Senin küçük azgın bir sürtük olduğunu biliyordum. Onunla oynamak istiyordun.

Canavarlar. Mmm seks gibi kokuyorsun." Yüzümden sadece birkaç santim uzakta maske taktığını söylüyor.

Parmaklarım maskenin kenarına geliyor ve ben maskeyi çekip çıkarırken aramızda sözlü olmayan bir anlaşma geçiyor ve hayatımda gördüğüm en ateşli adamlardan biri ortaya çıkıyor. Yine de kafasının tepesinden çıkan iki parlak siyah boynuzu fark etmeden edemiyorum.

"Matchbox, kız arkadaşımın ne halt ediyorsun?" Phan- tom'un sesi koridorun sonundan geliyor. Havada bir çığlık tınısı dolaşıyor ve belli belirsiz Callie'ye benzeyen uzaktan gelen bir "Yardım edin" sesi etrafımda yankılanıyor. Burası aşırı duyuşal yüklenme yaratıyor, zihnimle oynuyor, kendi deneyimlerimi sorgulamama neden oluyor. Artık neyin gerçek olup olmadığını bile bilmiyorum.

Bildiğim kadarıyla, az önce becerdiğim o canavarlar sadece hayal gücümün bir ürünü olabilir, bacaklarımdaki ağrı bana aksini söylese de. Ama o zaman, bu gerçekten olduysa, canavarlar gerçek ve ben onların arasında yürüyorum demektir. Sadece yürümek değil, zevk almak... sikişmek. Tanrım, şimdiden daha fazlasını istiyorum ve daha on dakika bile olmadı.

"Donuna bir şey olmasın. Hoşuna gidiyordu. Değil mi, tatlım?"

Burası karanlık ama yanıp sönen flaş ışığı yeterince aydınlatıyor, sanırım yanaklarımı boyayan allığı görebiliyorlar. Hoşuma gidiyordu. Phantom içeri girmeseydi, arkadaşının beni bu duvara dayayıp becermesine izin verebilirdim. Kahretsin, şu anda kimim ben? Bu yer yüzünden böyle davranıyor olmalıydım, karakterime aykırı ve halsizdim. Düşüncelerim bir şehvet ve korku karmaşası içinde karmakarışıktı.

"Talon onu bizim olarak sahiplendi, Kibrit Kutusu, bu yüzden sınırların dışında." Phantom parmağıyla arkadaşının göğsüne vurarak şöyle der.

"Ugh, hayır. Üzgünüm ama kimse bana sahip değil." Titreyerek söylüyorum. "Daha önce de bu yollardan geçtim ve sonunda boşandım ve kalbim nasır tuttu. Ben sadece ve sadece bana aitim." Ellerimi kalçalarımın koyup şaşkın bakışlarını üzerime çekiyorum ve bundan hoşlandığıma karar veriyorum. Onlar gerçek canavarlar olabilir ama görünüşe göre ben omurgamı bulmuşum.

"Sana kaçmanı söylemedim mi?" Talon'un sesi kulağıma fısıldıyor ve tüylerimi diken diken ediyor. Komuta eden duruşu, normalde sıkışık olan koridorda kalan alanı kaplıyor. "Yaptım." Arkamı döndüğümde onun poz veren yüzündeki gülümsemeyi yakalıyorum. "Beni önce başkası yakaladıysa yapacak bir şey yok. Sanırım gittikçe yavaşlıyorsun, ihtiyar." Gözlerinde bir ateş parıltısı patladı ve Göğsünden alçak bir hırıltı çıkar.

Belki ateşle oynuyorum, ama bu sevildiğimi hissetmek anlamına geliyorsa, o zaman bu közleri mutlulukla körükleyeceğim. Bu gecedен sonra kendimi tanıyamayabilirim ama sanırım dönüştüğüm kişiden hoşlanıyorum.

"Bunu tekrar deneyelim, küçük gulyabani. Kaçmanı istiyorum ki seni yere yatırıp nefes nefese kalmış, korkmuş küçük amcığın gırtlığın yırtılana kadar sikimi sokabileyim."

Ona bakıyorum ve yüzünü benimkiyle aynı seviyeye getirmek için parmak uçlarımda yükseliyorum.

"Anlaştık." Perili evin derinliklerine doğru son sürat koşmaya başlamadan önce onu şaşırtarak öpüyorum.

PHAnTOM

H Benim ve Talon'un kokusuyla karışan kokusu havaya nüfuz ediyor ve nereye gittiğini anlamak zor değil. Birkaç tur daha attıktan sonra mısır labirentinin içine tükürecek. Benim kişisel favorim

Bu yerin sunduğu her şey. Her ne kadar yaz aylarında gece gündüz demeden arazide koşabiliyor olsak da bu ikinci sırada geliyor.

Kovalamacanın heyecanıyla adeta uğulduyorum. Onu avlamak benim kanımda var. Buradaki hepimizin doğasında var. En azından cezasını burada çekmekle lanetlenmiş olanlarımızın. Dolaşmaya izin var ama kaçmaya yok. Yine de Olivia'ya sahip olmak, beni bu özel şartlar ve koşullar dizisine pişman ediyor.

Kendinize not: Her zaman lanet olası küçük yazıları okuyun.

Kibrit kutusu arkadan geliyor, lanet bir parazit gibi kendini sokuyor. Ama onu nasıl suçlayabilirim ki? Kızımız bir siren gibi. O tatlı şarkısıyla bizi çağırıyor, pervaneler gibi bizi kendine çekiyor.

Karşı konulmaz biri.

Cadı büyü, perili evi ziyaret etmeye cesaret eden tüm ölümlülere yaptığı gibi onun üzerinde de güçlü bir şekilde duruyor. Havalandırma deliklerinden insanın zayıf ciğerlerine doğru fokurduyor ve kan akışına karışarak onları uysal küçük kuklalarımız haline getiriyor. Yeterince farkında ama manipüle etmesi kolay.

İçimdeki hayalet bu kovalamacadan zevk alıyordu. Onu ve sikime sarılmış halini daha çok istiyordum. Umursamadığım kadar uzun zaman oldu.

Biri bana böyle dokunduğundan beri itiraf ediyorum, ve sadece bu ilkel ihtiyacın kilidini açmakla kalmadı, aynı zamanda Talon da düşüncelerime doğru yol aldı. Hınzırca yetenekli ağzıyla beni şaşırttı.

Siktir, o vampir sık yalayabilir.

Ateşli ve asırlık patronumun benim için diz çökmesi aklımı başımdan alıyor ve tekrarını istememe neden oluyor.

"Ne tarafa gitti?" Matchbox soruyor. İblis formunda daha yeni olduğu için iz sürme konusunda benim kadar usta değil. Yaşlandıkça canavarlık becerilerimizi daha da geliştiriyoruz. Bu yüzden Talon aramızda en iyisi, buradaki en yaşlı orospu çocuğu.

"Sizi kim davet etti?" Talon gözlerimizin önünde dönüşerek soruyor. Tavrı ölümcül ve kararlı. Değerli avını takip eden bir avcı gibi.

Matchbox sessizce beni işaret ediyor, ben de gözlerimi deviriyorum. Talon omuzlarının gerilmesinden biraz rahatsız olmuş gibi görünüyor ama bir süre sonra Olivia'yla değerli vaktini boşa harcamak istemediğinden vazgeçiyor.

"Tamam. Ama pişman olmama izin verme." Tekrar yarasaya dönüşüp köşeyi döndüğünü söylüyor.

Çıkış hemen ileride ve Olivia tam eşikte, elleri onu buradan dışarı ve gece havasına doğru tökezletecek olan çubuğun üzerinde duruyor.

Yakaladım.

Üçümüzün ona doğru yaklaştığını görmek için tam zamanında döndü. Neredeyse ulaştık.

Kapıdan çıkmadan önce pelüş ağzında küçük bir gülümseme beliriyor. Kapı bir ürpertiyle kapanıyor, sanki ev bu davetsiz misafirden rahatsız olmuş gibi. Ellerim bara uzanıyor, tüm gücümle bastırıyorum ama yerinden oynamıyor.

"Ne oluyor?"

"Çekil." Talon beni iterek yoldan çekilmemi istiyor ama kapı açılmayı reddediyor. "Bu kapıyı hemen aç, ev." Talep ediyor ama ayaklarımızın altından bir güç gümbürtüsü yuvarlanıyor, zeminde bir yarık açıyor ve üçümüzü de çürüyen bodrumun derinliklerine çekiyor.

Talon en azından kanatlarını kullanarak düşüşünü yakalayabildi ama ben ve Matchbox o kadar hızlı değildik. Ben cismani formumdaydım, geriye doğru ayarlanmış bacağıma bakarken pişman olduğum bir karar. Uzvumu olması gereken yere ayarlarken acı sinirlerimi parçalıyor,

Sonra hemen hayalet formuma geçeceğim. Sikerim böyle işi. Hayalet formumdayken hiçbir şey hissedemiyorum ve bu bazen işe yarıyor.

"Az önce ne oldu öyle?" Kibrit Kutusu boynuzlarını ovuşturarak soruyor.

"Çağrıldık." Gölgelerden karanlık bir figür çıkarken Talon cevap veriyor ve göğsümde bir huzursuzluk hissi toplanıyor.

"Burada ne kadar iyi iş çıkarmışsın Talon. Burası pratik olarak ölüm kokuyor. Ama korkarım ki ruh quo- ta'nızla tanışmadınız." Figür, loş ışığa girerek şeytan boynuzlarını ortaya çıkardığını söylüyor.

"Bu mümkün değil, sürekli bir artış yaşadık_ -"

"Konuşmamı bitirmiş gibi mi konuştum?" Şeytan araya giriyor ve odaya bir ürperti yayılıyor. "Teslim etmemenin sonuçlarını biliyorsun."

Sessizlik ona cevap veriyor. Hepimiz burada geçirdiğimiz zamanın onun parmak şıklatmasıyla elimizden alınabileceğinin farkındayız. Talon burayı işletiyor olabilir ama hepimiz tapunun kimde olduğunu biliyoruz.

"Zamanın dolmasına sadece birkaç saat kaldı Talon. Gerçekten teslim edebileceğini düşünüyor musun?"

Talon'un sırtı dikleşir. "Gerekirse buradaki herkesi öldürürüm." Ve ben ona inanıyorum.

"Şafağa kadar elli ruhun daha teslim edilmesini istiyorum, yoksa burası cehennem ateşine geri dönecek ve tüm küçük canavarlarınız benim için uzun sürecek."

Büyük ve parlak bir ateş onu durduğu yerde tüketerek geldiği yere geri götürür.

Orada durup bir zamanlar işgal ettiği alana bakıyoruz ve bu yeni bildirinin her şeyi değiştirdiğini biliyoruz. Gecenin geri kalanını kızımızla geçirebileceğimizi düşünüyordum, ama görünüşe göre bu yerin çağrısına cevap verecek kadar şanslı olmayan kalan ruhları katledeceğiz.

"Sözleşmede bir açık kapı yok mu?" Kibrit kutusu garip sessizliği bozarak soruyor.

Talon elini siyah saçlarının arasında gezdirir. "Bunun üzerinden milyonlarca kez geçtim. Kısa olmamızın imkanı yok. Sayım yapıyordum. Programın ilerisindeydik. Bu şimdiye kadarki en yoğun dönemimiz." İnançsızlıkla başını sallıyor.

Nightmare Acres biz canavarlar için bir sığınak oldu. Var olabildiğimiz bir yer, ancak boynumuza dolanan bu kurallarla, gerçekten özgürmüşüz gibi hissetmiyoruz.

"Kotamızı doldurduğumuzdan ne kadar eminsin?" Ben soruyorum.

"Bunun üzerinden defalarca geçtim, böyle zihinsel bir hata yapmamın imkanı yok. Sonuçlarını biliyorum."

"Peki ya siktir et dersek?" Talon bana deliymişim gibi bakıyor.

"Beni dinleyin, geceye kaldığımız yerden devam edelim, sonra sabah şeytan geri geldiğinde ona kanıtları gösterelim. Ve eğer hala sözleşmeyi ihlal ettiğimiz konusunda ısrar ederse, onunla bu konuda savaşıyoruz. Burada yüzlercemiz var, onu alt edebiliriz."

"Sen aklını kaçırmışsın."

"Daha iyi bir fikrin var mı? Yıllarımızı o göt deliğinin kurallarını dinleyerek geçirdik. Kendi kurallarımızı koymanın zamanı gelmedi mi?"

"Yapabileceğimiz bir şey var." Talon diyor ki.

"Neymiş o?" Kibrit kutusu sorar.

"Olivia'yı almamız gerek. Belki o zaman bir şansımız olur." "Ne için bir şans?" Talon aşağıdaki kapıyı açarken soruyorum. dışarı çıkar.

"Lanet ruhlarımızı kurtarmak için."

OLIVIA

T Saman arabası karanlık toprak yolda sarsıla sarsıla ilerliyor. Ağaçlar, çıplak dalları başımızın tepesine degecek şekilde alçaktan sarkıyor.

Saman yığını çıplak bacaklarımı rahatsız edici bir şekilde dürterken, turuncu ve mavi smokinleri içinde *Salak ve Avanak* gibi giyinmiş iki sarhoş adamın arasında sıkıca sabitlenmiş durumdayım. Bana yaslanan adamların gözeneklerinden bayat bira kokusu yayılıyor.

Perili evden kaçtığımda, beni bir mısır labirentinin başlangıcına fırlattı, ama sağ tarafta saman arabasını yüklediklerini gördüm. Callie, Penny ve Shayla'yı hâlâ hiçbir yerde bulamadım ve telefonum onları aramak için çekmiyor. Nerede olduklarını soran bir mesaj gönderdim ama mesajlarım arasında gönderilmemiş olarak duruyor. Saman gezintisi daha rahatlatıcı bir seçenek gibi görünüyordu - özellikle de bu gece ne kadar uzun süredir koştuğum düşünüldüğünde. Saat gece yarısını çoktan geçti ama mekân hâlâ tıklım tıklım.

"Burada tek başınıza mısınız prenses?" Mavi smokin giymiş olan soruyor.

"Hayır, sadece arkadaşlarımı bulmaya çalışıyorum."

"Yeni arkadaşların olabiliriz." Turunculu olan cevap verir. "Sorun değil, ben sadece yolculuğun tadını çıkaracağım."

Bir el kalçama yapışıyor ve giydiğim uzun tişörtün bittiği yere kadar bacağım boyunca ilerliyor.

"Yolculuğun tadını çıkarmana yardım edebiliriz." Sıcak bira nefesi kulağıma çarpıyor ve gidebileceğim hiçbir yer yok. Eğer

atlarsam

ama kalırsam, bu iğrenç yabancının elleri üzerimde olacak. Kendi bacağımı kesmeyi tercih ederim.

Aniden, karanlık ağaç hattından derin bir kükreme geliyor ve ellerini üzerimde tutan kişi göz açıp kapayıncaya kadar hızla uzaklaşıyor.

"Kahretsin-" diye haykırıyor mavili olan, o da at arabasından çekilip sisin içinde kaybolurken.

Yolculuktaki diğerleri ne olduğunu fark edemeyecek kadar kendilerine dalmış durumdalar, ama korku boğazımı sıkıyor, acaba sıradaki ben mi olacağım diye.

Bir an hiçbir şey olmayınca güvende olduğumu düşünüyorum ama sonra traktör aniden duruyor ve saman balyalarımın üzerine devrilmeme neden oluyor.

"Bu da ne-" diye mırıldanıyorum, sonra kendimi saman arabasından koparılmış ve güçlü bir çift omuzun üzerinden ormana doğru sürüklenirken buluyorum.

"Bizden bu kadar kolay kaçabileceğini sandın, değil mi?" Talon homurdanıyor.

Gömleğim yukarı kalkıp vücudumla onun ki arasına sıkışırken kığım tümüyle sergileniyor, rüzgâr kıçıma çarpıyor.

"Belli ki değil." Homurdanıyorum ama içimden bir ses, ellerinin tekrar üzerimde olmasından dolayı takla attığımı söylüyor. "Beni nereye götürüyorsun?" Görüşüm kığın sallanışını ve ormanın zeminini görmekle sınırlı. Ay ışığı ağaçların arasından geçerek yol boyunca uğursuz gölgeler oluşturuyor.

"Göreceksin." Elleriyle beni sıkıca tutarak cevap veriyor. Yine de başparmağının tenime sürtünme şeklini kaçırmıyorum. Sonunda bir açıklığa yerleşmek için itilip kakıldığım da göğsümde anksiyete yuvarlanıyor. Her tarafımız ağaçlarla çevrili, ortada da küçük bir şenlik ateşi yanıyor. Tüm kan kafatasımın tepesine hücum ettiği için başım dönüyor. Dünyanın etrafımda dönmeyi bırakması bir an alıyor. O sırada, yerden çıkan iki büyük direğe bağlanmış iki figürü fark ediyorum. Her direğin dibinde odunlar yığılı. Daha iyisini bilmesem, cadıları yakıyor gibi göründüklerini söyledim.

"Olivia." Talon adımı öyle tanıdık bir şekilde söylüyor ki, sanki bu heceleri dilinin üzerinde yuvarlayıp duruyor. Sesi çok güzel. Sonsuza dek duymayı umursamayacağım bir ses.

"Lütfen, oturun." Ateşe yakın bir kütüğü işaret ediyor. Yarım daire şeklinde birkaç tane boş yer var ve hepsi de

hafifçe değişen yüksekliklerde. Ateşin dumanı havaya yükselirken etrafını çevreleyen alana turuncu bir renk veriyor. Yine de koltuğa yerleşirken çıplak bacaklarımı yalayan sıcaklık için minnettarım.

Daha yakından incelediğimde, bağlanmış olan her iki adamın da ağızlarının tıklalı olduğunu fark ediyorum. Kısıtlamalarına karşı mücadele etmekten başka bir şey yapamıyorlar. Boncuk gibi küçük gözleri korku dolu.

"Size bir teklifimiz var. Eğer ilgilenirseniz, bize ve size yardımcı olacak bir teklif." Ellerini arkasına kilitlemiş, tam bir centilmen imajıyla konuşuyor. Her taraftan bastıran vahşi ormanla tam bir tezat oluşturuyor.

"Dinliyorum." Dizlerimin üzerinde öne doğru eğildim, çenemi avucumun içine aldım ve dirseğimi çapraz bacaklarımın üzerine koydum. Uzun bir gece oldu ve yorgunluk bastırmaya başladı. Normalde şimdiye kadar çoktan uyumuş olurdum. Ağzımdan çıkan bir esneme gözlerimi sulandırıyor.

"Korkunç bir şey dikkatimizi çekti ve burayı çalışır halde tutmak içi n sözleşmedeki boşluğu yürürlüğe koymamız gerekiyor. Bunun anahtarı da sizsiniz."

"BEN MI?" şaşkınlıkla arkama yaslandım. "Nasıl? Ne sözleşmesi?"

Talon ayaklarını sürüyerek yürüyor, yardım istemek zorunda kalmaktan rahatsız olduğu belli.

"Hepimiz burada olmak için bir sözleşme imzaladık. şeytanla yapılan bir anlaşma da diyebilirsiniz. Ve şu anki duruma göre, kotamızı dolduramazsak burayı kaybedeceğiz. Hepimizin evi olarak gördüğü bir toprak parçası. Kendimiz olmakta zgr olabileceğimiz bir yer."

Garaj yolundan aşağı indiğimizden beri içimi yakan soruyu nihayet soruyorum. "Burası gerçek mi?"

Talon başını evet anlamında sallayarak bakışlarımı tutuyor ve tepkimi bekliyor. "Yani kan, canavarlar, her şey?"

"Her şeyi."

Phantom ve Matchbox ağaçların arasından çıkıyorlar ve ben şimdi onları çok net görüyorum. Parıldayan boynuzlarıyla Matchbox ve kenarlarına yapışan ruhani buğusuyla Phantom. Talon'un dişleri ateş ışığında parlıyor ve hassas tenimi nasıl deldiklerini hatırlayarak boynum karıncalanıyor. Bir parçam bunu biliyordu ama gerçek hâlâ mideme indirilen bir cıvata gibi hissettiriyor.

"Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Seni üçümüze bağlayacak bir ritüel gerçekleştirmemiz gerekiyor. Farklı canavar türleri ile bir insan arasında bir bağ kurulabileceği ihtimalini hiç düşünmemiştim. Ama bu gece bana bunun işe yarayabileceğini gösterdi. Bizimle daha yeni tanıştığını biliyorum ve bize hiçbir şey borçlu değilsin. Tüm bunlardan uzaklaşabilir ve bu geceyi unutabilirsin. Ya da burada bir evin olabilir ve bize ait olabilirsin." Talon, ateşi görmemi engelleyene kadar bana yaklaştığını söylüyor. Bu açıdan bakıldığında sanki ateş onu çevreliyormuş gibi görünüyor.

Alt dudağımı endişelendiriyorum. Bunu düşünebilmemin imkânı yok. Her şeyden çok sevdiğim iki kızımın birlikte bir hayatım var. Zor olabilir ama benim hayatım.

"Yapabileceğimi sanmıyorum."

Talon'un çenesi kıpırdıyor, bir parmağını kaldırıp bir tutam saç kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Burada bir yerleri olacak Olivia. Geçimlerinin sağlanacağı bir hayat. Isobel ve Jasmine korunacak ve onlara bakılacak."

"Burada ne tür bir hayatları olabilir ki? Hayır, yapamam. Bunu onlara yapamam."

"Eğer yapmazsanız, o zaman arazideki herkes ölecek." Cevap veriyor. Tavrı ölümcül bir dinginlikte, sözlerinin ciddiyetini yansıtıyor. "Senin için şekerle kaplamayacağım, küçük gulyabani. Bizim ne olduğumuzu biliyorsun. Neler yapabileceğimizi. Bizler hayalet hikâyelerinde anlatılan yaratıklarız. Kabuslarına musallat olan canavarlar. Ve evimizi elimizde tutabilmemiz için sen dahil buradaki herkesi öldüreceğiz."

"Yani başka seçeneğim yok mu?" Hayal kırıklığına uğramış ve bıkkın hissederek soruyorum. Bütün gece bir dizi ne boktan olayla geçti ve ben bunların hiçbirisiyle nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Ben sadece bir gece eğlenmek için dışarı sürüklenen ve kendini canavarların ininde bulan bir anneyim.

"Seçme şansınız var ama fazla vaktimiz yok. O yüzden ya bizimle ol ya da olma." Talon tersledi.

"Üçünüze bağlı olmak ne anlama geliyor?" diye sordum.

"Senin ruhun bizimkiyle birleşecek. Ruh eşi olacaktık, bu da sözleşmeyi geçersiz kılacaktı. Şeytan, bu boşluğun asla gerçekleşmeyeceğini düşünerek sözleşmeyi bu şekilde hazırladı. Bırakın bir insanı, kendimi asla bir iblis ve hayalete bile bağlamayacağımı. Ama bu gece bana yanlış yolda olduğumu gösterdi. Sadece senin bize bahsedebileceğin daha fazlası mümkün."

Kalbim hızla çarparken ve zihnim dönerken, Hayalet ve Kibrit Kutusu'nun ateşleri yakmasını izliyorum. Gerçekten de üç yaratıkla ruh bağım olabilir miydi? O adamları gözlerimin önünde öldürüyorlar ve beni korkutan şey, irkilmiyor bile olmam.

"Sana izinsiz dokundular, küçük gulyabani. Kaderlerine hizmet ediyorlar." Phantom duman gibi kokarak yanıma geliyor. Saman arabasındaki adamların gözümün önünde öldürülmek üzere olmasından dehşete düşmem gerekirken, hasta ve bencil bir yanımdan onur duyuyor.

"Bunu benim için yapar mısınız?" Şaşkınlıkla sordum. Trent benim için çöpü bile çıkarmazdı ama bu üçü bana dokunmaya cüret ettikleri için bazı adamları bağlayıp ateşe verdiler. Bu düşünce beni güçlü hissettiriyor. Çarpık bir şekilde bile olsa önemsendiğimi.

Ateş adamların botlarına ulaşıyor ve acı içinde çığlık atmaya başlıyorlar. Dudaklarımda küçük bir gülümseme oluşuyor ve o anda geri dönüş olmadığını anlıyorum.

"Pekâlâ. Bunu yapacağım. Ama kızlarıma zarar gelmesine asla izin vermeyeceğine dair yemin etmeni istiyorum. Yemin et."

Talon elimi tutuyor ve beni ayağa kaldırıyor, vücudunu benimkine sıkıca bastırıyor. "Sana söz veriyorum." Ağzını benimkine doğru indiriyor ve yakıcı bir öpücükle kaderimi mühürlüyor.

Talon'un dudaklarının dudaklarımdaki hissinde kendimi kaybederken çığlıklar arka plandaki gürültü haline geliyor. Karın kasları karnıma değiyor ve güçlü elleri kıcımın yuvarlaklığını kavrayıp beni boyuna doğru çekerken kaburgalarını içime çektiğini hissediyorum.

Kahretsin, onu tekrar içimde hissetmeliyim.

Bana yapacakları şeyin beklentisiyle amım şimdiden sıırılsıklam oldu.

Talon kanımdan iri damlacıkları hınzırca yakışıklı ağzına çekerken dişleri alt dudağımı deliyor. Bu hem zevk hem de acı veriyor, amımın iç duvarlarını sıkıca neden oluyor, sadece bu yaratıkların verebileceği dolgunluğu hissetmek için çaresizim.

"Onu çemberin içine yerleştirin." Phantom der ki. Talon öpücüğü keser ve karanlık gözlerindeki ateş parıl parıl yanar.

"Hazır mısın?"

Doğrusu bütün gece hiçbir şeye hazır değildim ama yine de başımı evet anlamında sallıyorum. Sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi beni kollarına alıyor, dallar ve yapraklarla yapılmış, kabaca şekillendirilmiş bir çemberin yanına taşıyor. Dairenin içinde bir

pentagram şekli var.

büyük, budaklı dallar. Beni tam ortasına oturtuyor ve cebinden bir bıçak çıkarıyor. Yaratıkların her biri çemberin hemen dışında diz çöküyor. Phantom, Talon, Matchbox, hepsi bana bağlanmaya hazır. Uzaktan, adamların çığlık atmayı bıraktıklarını, sonunda trajik kaderlerine boyun eğdiklerini fark ediyorum.

Talon çakısını açıyor, ucu ateş ışığında parlıyor.

"Bana elini ver, Olivia." Emrediyor ve ben de bu seçimin beni sonsuza dek değiştireceğini bilerek yapıyorum. Ama Night- mare Acres'ın bir başka sahiplenilmiş ruhu olmaktansa yaşamayı ve kızlarımın yanında olmayı tercih ederim.

Elimi avuç içi yukarı bakacak şekilde kavlıyor ve bıçağın ucunu keskin bir çapraz kesikle etime doğru sürüklüyor. Kan hemen yüzeye çıkıyor, elimin kenarlarından aşağı damlıyor ve çıplak bacaklarıma düşüyor.

Aynı şeyi kendi eline, Hayaletler'e ve Matchbox'inkine de yapar, sonra bıçağı toprağa bırakır.

"Benden sonra tekrar et, Olivia. Bu kanla seni bağlayacağım."

"Bu kanla seni bağlıyorum." Uzaktan gelen bir uğultu ağaçları yarıyor ve rüzgâr etrafımızdaki ölü yaprakları savuruyor.

"Ve ruhumu böyle bağla."

"Ve al... ruhumu... böylece bağla." Kelimeler ağzımdan çıkarken kaslarım titremeye başlıyor. Devam etmek benim için neredeyse çok zor, ama rahatsızlığımı bastırıyorum, gözlerim Talon'unkilerden hiç ayrılmıyor.

"Kendi türlerine üç kez dolanmışlar."

"Ve sonsuza dek benim ol." Talon, Phantom ve Matchbox ile birlikte sözlerini bitiriyor. Yaralı elimi kavlıyor ve açık yarasını kanıma bastırıyor. Phantom ve Matchbox da aynısını yapıyor ve üç ince görünmez iplik ölümlü kalbimi delip geçiyor.

Duygu bedenimi ele geçirirken acı dolu bir çığlık atıyorum ve yere düşüyorum.

OLIVIA

I Ne kadar zaman geçtiğini bilmiyorum ama gözlerimi açtığımda bedenim farklı hissediyor. Daha güçlü. Yeni yapılmış.

Başımı sallayarak çemberden çıkıyorum, bacaklarım sanki jöleden yapılmış gibi hissediyorum. Ama nihayet tam boyuma ulaştığımda, şu anda bağlı olduğum üç yaratığın bana aç gözlerle baktığını fark ediyorum. Kir ve kan hissi tenime yapışıyor ama damarlarımda akan bir güç var. Onlara olan bağlılığımı kendi ciğerlerimdeki nefesi hissettiğim kadar hissedebiliyorum. Hayati ve tamamen benim bir parçam.

"Nasıl hissediyorsun?" Phantom gözlerini vücudumda gezdirerek soruyor. Gözlerinin taradığı her yerde, tenimde bir karıncalanma hissi patlak veriyor. "Sanki bir şekilde farklıymışım gibi." Parmak uçlarımı oynatarak

ne olduğunu anlamaya çalışıyorum.

"Çünkü özümüzün bir kısmını sana aşıladık, küçük gulyabani. Bizim ve sadece bizim oluyorsun." Talon cevap veriyor.

Aşağıya baktığımda, elimdeki yaranın sanki hiç var olmamış gibi kapandığını fark ediyorum. Tuhaf. Burada neyin gerçek neyin sahte olduğunu asla bilemiyorum. Beyin ameliyatı bile yaptık mı yoksa hepsi kafamın içinde miydi?

"Bunu hayal etmiyorsun, küçük gulyabani. Bu gerçekten oluyor." Talon yine düşüncelerimi okuyarak cevap veriyor. İstilacı küçük pislik.

Bunun üzerine kıkırdıyor ve dudaklarımın küçük bir gülümsemeye dönüştüğünü hissediyorum.

"Buraya gel." Emrediyor ve ben de ona doğru yürüyorum, kalbim güm güm atıyor ve tenim dokunulmak için can atıyor. "Sen artık bize

aitsin,

Biz de senin için. Yani buradan ayrılсан bile asla başka biriyle birlikte olamazsın. Sadece bizimle."

"Sadece sen." Elimi onun yontulmuş göğsünde gezdirerek kabul ediyorum. Avuçlarımın altında verdiği hissi seviyorum. Çok güçlü ve belirgin. Elim yukarı ve arkaya doğru ilerlemeye devam ederken kara kaşları kalkıyor ve parmaklarımın ensesiyle birleştiği yerde saçlarının kenarlarına dolanmasına izin veriyorum. Tehlikenin vücut bulmuş hali olmasına rağmen bana dikkatle bakıyor.

"Yani sen gerçek hayatta bir vampirsin."

"Evet." Elleri belimin etli kısmını sıkıca kavrayarak cevap veriyor. "En azından artık ışıltılı olan yerine Damon denen adamla kıyaslanıyorum."

Şaşkın bir kahkaha atıyorum ve ona yeni gözlerle bakıyorum. Vampirimin tüm o sertliğin altında saklı bir mizah anlayışı var.

"Ben hiçbir zaman Edward'ın kızı olmadım." Cevap veriyorum.

"Bu doğru mu?" Eğilip dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor. Bana verdiği şeyi açgözlülükle alıyorum, yorgun ve hırpalanmış ruhum için bir tonik gibi zevki içiyorum.

"Birazını da bize ayır, Talon. Ben daha tadına bile bakmadım." Kibrit Kutusu kolumdan çekerek beni Talon'un elinden kurtardı.

Talon, tüylerimi diken diken eden hayvani bir hırıltı çıkarıyor.

"O hepimize ait." Phantom kendini vampir ve iblisin arasına koyarak şöyle der. Talon Phantom'ın yüzüne hırlıyor ama Phantom bu tehdit karşısında irkilmiyor. Bunun yerine sırtlıyor ve elini Talon'un göğsüne koyarak onunla oynuyor

Kavga etmek alışık olmadığım bir şey ve sanırım bundan hoşlanıyorum. Kıskançlık onlara çok yakışıyor.

"Çocuklar, lütfen." Gömleğimi üzerimden kaldırıp toprağa atıyorum. Hemen tartışmayı bırakıp dikkatlerini çıplak bedenime veriyorlar. "Gece bitmeden önce iyice becerilmek istiyorum."

"Memnuniyetle." Matchbox, Talon'u iterek önce bana ulaşmaya çalıştığını söylüyor.

Eğer dikkatli olmazsam, bu canavarlar beni ele geçirmek için beni parçalayabilirler.

Elleri üzerimde ve ağzıma kendi elleriyle saldırırken başımı arkaya doğru eğiyorum. Beni kolayca kaldırırken boğazımdan kısık bir inilti kaçıyor. Bacaklarım içgüdüsel olarak beline dolanıyor. Kostümünün kumaşı ile çıplak amımın arasında belirgin bir çıkıntı var. Onu içime almak için can atıyorum ve beni toprağa yatırırken kendimi onun sikine sürtünürken buluyorum. Phantom da bizi izlerken sikini okşamaktan geri kalmıyor. Kibrit Kutusu kostümünü çıkarıp atıyor, dövmelele kaplı sıkı bir vücut, her iki meme ucunda piercingler ve sert sikinin alt tarafında yer alan bir barbel ortaya çıkıyor. İçime sokulduğunda nasıl hissedeceğimi düşününce ağzım açık kalıyor.

Talon bize dik dik bakıyor, o yoğun gözlerindeki ateş daha da alevlenmiş gibi görünüyor.

"Hadi ama. Beni eşit olarak paylaşmayı kabul ettin, değil mi? Bu sadece adil." Talon'un bariz kıskançlığını azarlıyorum. "Ayrıca, Matchbox beni sikerken Phantom'un da senin o koca sikini eğlendirebileceğine eminim." Kirpiklerimi Talon'a alaycı bir şekilde fırlatıyorum.

"Peki." Homurdanıyor. "Ama hata yapma, küçük gulyabani. Üçümüz gece bitmeden senin bütün o dar deliklerini dolduracağız." Tehdit ediyor ve bunun nasıl bir his olabileceğini merak ederek amımı sıkıyor. Üçüne birden sahip olmak mı? Hayatta kalacağımdan emin değilim. Ama dışarı çıkmak için ne eğlenceli bir yol.

Ben dirseklerimin üzerine uzanıp bacaklarımı açarak beklerken, Matchbox delikli sikini girişime doğru uzatıyor. Uzunluğunu acı verici bir yavaşlıkla içeri itmeden önce ucunu ıslak yarığımdan geçiriyor. İnç inç beni geriyor ve soğuk metal en lezzetli zevkle içime sürtünüyor. Daha fazlasına ihtiyacım var.

Talon'un Phantom'u saçlarından çekip sert aletinin önüne oturttuğunu görüyorum, gözleri beni hiç bırakmıyor. "İstedğin bu muydu? Bizi birlikte görmek mi?" Aletini Phantom'ın açık ve istekli ağzına sokarken soruyor.

Matchbox sonunda içimdeki o mükemmel noktaya ulaşarak sikini içime sokuyor ve ben zevkle inliyorum. "Evet." İtiraf ediyorum. İkisini daha önce birlikte görmek beni ilişkilerinin ne olabileceğini merak eden bir su birikintisine soktu. Birbirleriyle etkileşime girme şekilleri, tıpkı benimle oldukları gibi yeni olduğunu düşünmemi sağladı. Birbirlerinin sunduklarını sabırla keşfediyor ve tadını çıkarıyorlardı. Hepimiz birbirimize karşı belli bir düzeyde çekim hissediyorduk. Bu tür bir dinamiği daha önce hiç yaşamamıştım ama bundan nefret ettiğimi söyleyemem.

Beni toprağa doğru sikerken siki defalarca içime giriyor. Leğen kemiğine sürtünen klitorisim, onun üzerine boşalmam için gereken sürtünmeyi arıyor. Kaba nasırlı ellerini vücudumda gezdirip göğüslerimde durduğunda, benliğimin doruk noktasına ulaştığını şimdiden hissedebiliyorum.

"Bunlar muhteşem amına koyayım." Eliyle diğer göğsümün etini yoğururken eğilip meme uçlarımdan birini ağzına alıyor. Parmak uçları dik meme ucumun üzerinde oyalanıyor, emdiği meme ucunu ısıtırken hafifçe büküyor.

"Ow, oh kutsal lanet!" Bağıriyorum, göz kapaklarım benden çektiği ezici hisle çırpınırken kalçalarımı daha da yukarı kaldırıyorum.

"İşte böyle bebeğim, çığlık at." Beni bu kez diğer meme ucumdan ısıtırıyor ve ağzımdan bir çığlık daha çıkıyor, öyle sert boşalıyorum ki yıldızlar görüyorum. Henüz işi bitmemişti, vücudumu döndürüyor, böylece yüzüstü toprağa uzanıyorum, kığım havada. Matchbox bir kez daha içime girerken hassas göğüslerim sert zeminde sürükleniyor. Bu açıdan, içimde daha da derine iniyor ve parmaklarım beni ağzına kadar dolduran devasa uzunluğuna uyum sağlamaya çalışırken toprağı pençeliyor.

Tekrar üzerine boşaldığımda o kadar acıyor ki, bu sefer dolmuş amımdan bir fişkırmamanın sızdığını hissediyorum.

"Oh lanet olsun." Talon inleyerek Phantom'u sikinden ayırıyor ve dizlerinin üzerine çöküyor. Omzumun üzerinden baktığımda bana doğru süründüğünü görüyorum. "Tadına bakmam lazım." Kibrit Kutusu beni arkamdan sikmeye devam ederken eğilip amımın etrafındaki sularımı yalayarak inliyor.

Talon'un sıcak ağzı, biz sevişirken hem beni hem de Matchbox'ı yalıyor ve Matchbox'ın siki içimde titreşiyor, Talon'un ağzının her sıcak yalamasıyla daha da sertleşiyor.

"Lanet olsun, çok seksi görünüyorsunuz." Phantom sikini okşayarak söylüyor. Ağzı Talon'un boşalmasının izleriyle parlıyor.

"Buraya gel." Onun sikini ağzımda tatmak isteyerek talep ediyorum.

Phantom'a ikinci kez söylenmesine gerek kalmıyor ve sert aletine ulaşabilmem için kendini konumlandırarak yanıma geliyor. Tuzlu tenini yalıyorum, Matchbox ve Talon hala arkamda birlikte çalışırken dilimin altında titreştiğini hissediyorum.

Dilimi düzleştiriyorum ve yanaklarımı çukurlaştırarak Fantom'un aletini ağzıma alıyorum. Uzunluğu o kadar fazla ki öğürmeye başlamadan önce ancak yarısına kadar inmeyi başarabiliyorum.

"Boğazını gevşet, küçük gulyabani. Beni yutabilirsin." Phantom saçlarımı avucunda toplayıp başımı tam istediği yere yönlendiriyor. Daha derine itip arkaya vurdukça boğazım ona karşı mücadele ediyor. Çevresi oksijene erişimimi kesiyor ve nefes almak için pençeleyen bir çaresizlik hissediyorum. Onun etrafında soluklanırken salyalarım çenemi kaplıyor ve amımın daha da gerilmeye başladığını hissediyorum. Talon'un sikini Match-box'larla bastırmaya başladığı açık ve eğer çığlık atabilseydim, yapardım.

Yanıyor amına koyayım. Kaçmaya çalışıyorum, çünkü bu çok fazla. Çok fazla, ama beni yerimde tutuyorlar. Tam havasızlıktan görüşümü siyah noktalar doldurmaya başlamışken, Hayalet beni serbest bırakıyor. Beni tekrar etraftan aşağı itmeden önce hıçkırarak kadar açgözlü büyük yudumlar alıyorum.

"Hadi, küçük gulyabani. Yapıldığın gibi yut beni."

Ağzımı sikerken zorlukla düşünebiliyorum. Boşalmanın tuzlu şeritleri ağzımı kaplıyor ve onun etrafında öksürüyorum, yüzüm ve boğazım onunla kaplanıyor.

Talon ve Matchbox uçlarını içime sokmayı başardılar ve ben de onlara doğru kıpırdandım. Çok fazla gerildim ama bundan zevk alabileceğimi hissetmeye başladım. Uçları içeri girip çıkarken içimde birbirine sürtünüyor.

"Kahretsin, çok yaklaştım Olivia. Bizi ne kadar iyi aldığına bak. Bizim için çok güzel esniyorsun." Kibrit kutusu, daha fazla bastırırken ellerini sağ kalçama gömüğünü söylüyor. Beni ikisinin de uzunluğu boyunca germeye zorlarken tekrar çığlık atıyorum.

Acı verici ama yine de beni birleşik yaraklarına boşaltıp orgazmı içimden söküp atıyorlar. Bu sefer boşalırken tüm vücudum titriyor ve ben boşalırken onlar beni ortak tutuştan kurtarıyor ve sıcak kalın şeritler halinde sırtımın her yerine boşalıyorlar. Beni kendilerine ait olarak işaretliyorlar.

Zor nefes alıyorum, nefesimi zor tutuyorum, dayak yemiş gibi hissediyorum ama her saniyesini çok sevdim.

Ağacların arasından uzaklardan gelen bir uluma beni buraya ve şimdiye geri getiriyor. Hala Nightmare Acres'dayız, sadece bir açıklığa sıkışmış durumdayız.

"Hareket etmeliyiz." Talon uyarıyor ve gözlerindeki korkuyu yakalıyorum.

Bir vampiri ne korkutabilir ki? Merak ediyorum. Üçü de aceleyle giyiniyor ve üzerlerindeki gömleği bana fırlatıyorlar. Neler olduğunu merak ederek onları takip ediyorum, tam o sırada kurt adam olarak tanımlanabilecek bir şey, dişlerini göstererek ve sanki bir şeyi kovalıyormuş gibi göğsünü kabartarak açıklığa dalıyor.

"Kaçın!" Talon emrediyor, kolumdan tutup vampir hızıyla beni yoldan çekerken kurt adama iki kişi daha katılıyor ve bize doğru geliyor.

Bölüm 14

Kibrit Kutusu

TKurtlar peşimizde, bizi ormanın derinliklerine doğru kovalıyorlar. Ulumaları ağaçlarda yankılanıyor, her geçen an daha da yaklaşıyorlar.

"Ne oluyor lan? Buradaki tüm yaratıkların kontrolü sende değil mi?" Olivia, biz kaçarken Talon'a soruyor.

"Kurtadamlar değil." Keskin bir sola dönerek cevap veriyor. Yazlık kulübelerden birine doğru gittiğini fark ediyorum. Barınmak ve silah almak için bir şans.

Bildiğim kadarıyla kurtadamlar Talon'un canavarlar arasında yaşama davetini reddetti, bunun yerine bizi avlamayı seçti ve her yeri kendilerine düşman seçtiler. Yollarını kesecek kadar şanslı olmayan herkesle ziyafet çekiyorlardı. Talon ve vampirleri onları kaç kez kovalamış olursa olsun, her seferinde geri döndüler. Sayılarımızı spor olsun diye parçalıyorlardı.

Efsaneye göre kurtadam sürüsünün lideri eşini Talon'a öldürtmüş ve o andan itibaren Talon'la ilişkili herkesin sonunu getirmeye yemin etmişler. Yani burası ölüm listelerinin en başında yer alıyordu, ancak bir kurt adam görülmeyeli haftalar olmuştu. Dolunay onları dışarı çekmiş olmalı.

"Buradan." Talon bir mezarlığa girmemi emretti. Daha önce bu yoldan geçmemiştim ve mezarlardan birine takıldım. Burası yosunlarla kaplı ve yumuşak toprağa batan ufalanmış taşlardan oluşan bir karmaşa. Mezarlar o kadar eski ve yıpranmış görünüyor ki, kazınmış isimler zar zor okunuyor.

"Buradaki toprağı bozmayın." Talon bizi yavaşlatarak uyarıyor ve bir yaprak yığınının yanından geçerek bize rehberlik ediyor.

"Neden olmasın?" Olivia onun kolunu tutarak ve kendi çıplak ayaklarının üzerinde tökezleyerek sorar. O bunu yaparken yer sallanıyor.

"Siktir. İşte bu yüzden." Talon yerden çıkan çürümüş bir eli işaret ederek şöyle diyor.

Aşağıya bakıyor ve zombilerin kendilerini topraktan çıkardıklarını, çürümüş ve küflenmiş toprak koktuklarını görüyor.

Kurt adamlar bizi fark ediyor ve yaklaştıkça hırlayarak mezarlığa doğru ilerliyorlar.

"Şimdi bir şeyler yapmak için harika bir zaman." Olivia gözlerini fincan tabağı gibi açarak, "Şimdi bir şeyler yapmanın tam zamanı," dedi.

"Ben hallederim." Cebimdeki çakmağı alıp parmaklarımın arasında aceleyle yakıyorum ve alevi yaprak yığınınına doğru fırlatıyorum. Alevler kuru toprağı yalayarak yükseliyor ve saniyeler içinde ölü yaprakları yiyip bitiriyor. Alevler komutumu takip ederek, yenilgiyle hırlayan kurtadam sürüsünü hedef alıyor. Yine de üyelerden biri yarattığım ateş duvarının üzerinden atlayarak kaçıyor gibi görünüyor.

"Kahretsin." Phantom tehdidin önünü kesmek için harekete geçtiğini ilan eder. Görünmez oluyor ve gizliliğini kullanarak yalnız kurt adama yandan saldırıyor. Kurt adam görünmez saldırganı durdurmaya çalışıp başaramayınca, Phantom'un bedeniyle çarpıştığı an, kurt adamın havaya savrulduğunu anlayabiliyorum. Bu Talon'a diğer taraftan gelmesi için yeterli zamanı veriyor.

Alevlerim sabit kalarak diğer kurtadamları uzak tutuyor ama bu geçici bir çözüm. Bu gece çok fazla enerji harcadım, çoğunu hayalimdeki kızı becererek geçirdim. Bir saniye bile pişmanlık duymadım. Ölümsüz hayatımın en ateşli anıydı.

Normalde kurtadamların geri kalanını ateşe verirdim ama tecrübelerim bana bunun yarardan çok zarar getireceğini söylüyor. Bize çok kızgınlar ama türlerinden daha fazlasını öldürmek sadece kendi sürülerini değil, diğerlerini de yok eder.

Olivia, zombilerden biri onu yakalayıp mezarlarına götürürken çığlık atıyor. Ben ona ulaşamadan beli yarıya kadar toprağı gömüldü. Görev yerimden ayrılır ayrılmaz alevler sönüyor. Kurtadamlar bundan faydalanmakta gecikmedi.

Doğruca Talon'a yöneliyorlar, neyse ki Talon tam zamanında yarasa formuna dönüşüyor. Onların ulaşamayacağı bir yere uçuyor.

"Haydi." Olivia'ya ısrar ediyorum, uzakta kulübeyi görüyorum.

Phantom bir kurtadamı uzak tutuyor ama diğèrinin nerede olduğunu göremiyorum.

İki kişi gitti. Kaçmaya çalışırken küçük elini benimkinin içine kaydıldı. Onu güvenli bir yere götürmek benim önceliğim. Talon ve Phantom'ın kendi başlarının çaresine bakabilecek kapasitede olduklarını biliyorum.

Tam kulübenin kapısına varmak üzereyken, kurtlardan biri gölgelerin arasından fırlıyor ve Olivia'yı yere düşürüyor.

"Bu da ne?" Hırılıyorlar, uzun burunlarıyla yüzünü kokluyorlar. Kız onların elinden kurtulmaya çalışırken yüzüne salya damlıyor.

"Bırakın onu." Onlara saldırmak için hamle yapıyorum ama bana doğru hamle yapıyorlar.

Güçlü kaslı kolları beni kolayca yere düşürdü.

Kaburgalarım kırılmadıysa bile çarpmanın etkisiyle zedelendiği kesin. Siktir, acıyor.

Acıyla gözlerimi kırıştıtırırken, kesilmiş odun yığınının yanında atılmış bir balta olduğunu fark ediyorum. Eğer oraya zamanında varabilirsem.

Ağzımdan bir tomar kan tükürerek kendimi ayağa kaldırıyorum ve ayaklarımın beni taşıyabildiği kadar hızlı bir şekilde baltanın kalın bir tahta parçasına gömülü olduğu yere koşuyorum.

"Seni öldürmek sürüme adalet getirecek. Bir eşe karşılık bir eş." Kurt adam hırlayarak dişlerini Olivia'nın yüzüne geçiriyor. Gözyaşları Olivia'nın güzel, kirli yüzünden aşağı akıyor.

Baltayı çekerek yaratığa doğru ilerliyorum, kollarımı başımın üzerine kaldırıyorum. Olivia'yı alamayacaklar. Onlara izin vermeyeceğim.

Kurt adam tam büyük ağzını Olivia'nın boynuna kapatmak üzereyken, bıçağın keskin ucunu boynuna indiriyorum. Kas ve kemiklerini vücudundan ayırıyorum. Olivia'nın vücudundan kan fışkırdı. Bir atardamara denk gelmiş olmalıyım.

Kurt adamın cesedi Olivia'nın üzerine çökerek onu devasa kürk topunun altında hapseder. Tüm gücüyle cesedi itiyor, titriyor ve sıcak, yapışkan kanla kaplanıyor. Onu altından çekip çıkarmaya yardım ediyorum.

Kurt adamı öldürmenin sonuçları olacak ama öldürmeseydim Olivia ölmüş olacaktı.

"Teşekkür ederim." Ağır kirpikleriyle bana bakarak söylüyor. Dudaklarımda bir gülümseme oluştuğunu hissediyorum. "Önemli bir şey değildi."

"Öyle mi? Yani sana bir teşekkür öpücüğü vermemeli miyim?"

"Öyle demiyorum." Ağzıma almak için eğildim ama tam öpücük konduracakken, düşen kurt adamın cesedinin olduğu yerden acı dolu

bir uluma geliyor. Döndüğümde diğer iki kurtadamı görüyorum.

Olivia baltayı cesedin boynundan çekip çıkarır ve kaldırır. "Sıradaki sen olmak ister misin?" Sesinde ölümcül bir ürpertiyle soruyor.

"Bu gece benim türümden yeterince kan döküldü. Sözlerime kulak verin, sonuncumuzu görmediniz." Soldaki kurt adam geceye karışmadan önce şöyle diyor.

Olivia baltayı bırakır ve rahat bir nefes alır.

"Talon ve Phantom nerede?" diye sorar.

"Tam burada." Talon cevap verirken Fantom onun gözenekli bedeninde parıldıyor.

Kurt adamlardan birinin Phantom'a bir yumruk attığı açıktır, kolunda üç büyük kesik vardır. Olivia ona doğru koşar ve kanamayı durdurmaya çalışır.

"İyi misin?" Talon kirlenmiş yüzündeki kanı silerek sorar.

Başını sallıyor.

Ayın konumuna bakarak, küçük hortlağımızla fazla zamanımız kalmadığını söyleyebilirim.

"Gece bitmeden önce bir oyun daha oynamaya ne dersin?" Talon sorar.

"Ne oyunu bu?"

"Bizim favorimiz. Saklambaç." Phantom cevap verir, yaralanma unutulur- on. Zaten yüzeysel görünüyor.

"Peki ya kurtadamlar?" Olivia kıcını kaşıyarak soruyor dudak.

"Artık onlar için endişelenmemize gerek yok. En azından Bu gece." Eninde sonunda döneceklerini bilerek söylüyorum. "Ama endişeleniyorsan baltayı getirebilirim."

Başını sallıyor.

"Şimdi git bizden saklan. Ve seni yakaladığımızda beynini dağıtırız." Talon, ay ışığında parlayan dişlerini gösteriyor.

Karanlığa doğru koşmaya başladı ve biz de onu son bir kez yakalamak için saymaya başladık.

Chapter 15

TALOn

B Serin gece havasında dinlenirken, omuzlarımı yuvarlıyorum. İlkel bir avcı gibi avımı aramaya hazırım.

Kurt adamların saldırısı beni şaşırttı. Normalde dış mahallelerde dolaşırlar, geride kalanları avlarlar. Bu sefer onları bu kadar yaklaştırmaya neyin cesaretlendirdiğini bilmiyorum. Bu düşünce beni tedirgin ediyor. Her zaman baş belası olmuşlardı, ama eğer oyunlarını hızlandırıyorlarsa, daha hazırlıklı olmam gerekecek. En azından bu geceyi son kez göreceğimizi düşünüyorum. Kaybetmeyi iyi karşılamazlar.

Parmak eklemlerimi çatırdatarak, Olivia'ya bizden saklanması için bolca zaman tanıyan zamanın geçmesini bekliyorum. Yine de uzakta olmadığını hissedebiliyorum.

Bu gece benim için sürprizlerden başka bir şey olmadı ve bu bir şey söylüyor. Bin yıllık bir vampiri pek fazla şey şaşırtamaz ama bu gece bir istisnaydı. Kendimi bir insana bağlayacağımı hiç düşünmemiştim ama Olivia sıradan bir insan değil. Onda bir kıvılcım var. Özgür bırakılmayı arzulayan bir hafiflik.

Zamanımızın sınırlı olduğunu biliyorum, bu yüzden bu oyunları bizimle oynamaya zorlamak istiyorum. Bu geceye kadar sahip olduğunu bilmediği bu yönünü kucaklaması için onu zorluyorum. Onun canlandığını görmek büyüleyiciydi.

Biz geri sayarken, ayaklarımızın altındaki zemin gümbürdüyor.

"Siktir." Bunun tam olarak ne anlama geldiğini bilerek homurdanıyorum. Daha doğrusu kimin burada olduğunu.

"Ne halt ettin sen?" Şeytan üzerimde yükselerek haykırıyor.

"Sözleşmeyi bozdum." Duygudan yoksun bir şekilde söyledim.

Üzerime gelirken yüzü bir hırıltıya dönüşüyor. "İşimiz bitmedi. Bu gece bir boşluk bulmuş olabilirsin ama ben ruhlarımı alacağım."

"Anlaşmanın bize düşen kısmını yerine getirdik, şeytan. Burada işimiz bitti."

"Şimdilik." Diyor. "Yakında bir gün bana tekrar ihtiyacın olacak. Canavarlar ancak bu kadar uzun süre saklı kalabilir."

Bir duman ve sülfür bulutu ve hafife almamam gerektiğini bildiğim üstü kapalı bir tehditle oradan ayrılıyor. Şeytanla dans edersen, yanmaya mahkûm olursun. Ama biriyle anlaşma yaparsan? Tüm dünyayı ateşe versen de olur.

"Sikerim böyle işi. Olivia'yı bulmaya gidiyorum."

Kibrit kutusu diyor. Daha fazla katılamazdım.

Nereye saklanmış olabileceğini araştırmaya başladık. Gitmiş olması gereken en belirgin yolun ana evin bulunduğu yere geri dönmek olduğunu biliyoruz. Buradaki arazi geniş olsa da, muhtemelen onu buraya getiren arkadaşlarıyla bağlantı kurmak istiyor. Bütün gece onlara bir kez bile rastlamadık.

Uzaktan gelen bir hışırtı dikkatimi çekiyor. Çoğu hayvan, içinde gizlenen tehlikeyi bildiği için buradan uzak durur. Hışırtı tekrar duyuluyor ve rekor bir hızla ona doğru ilerliyorum. Yeterince eminim, Olivia bir çalının arkasına çömelmeye çalışıyor.

Kirle, kanla ve hepimizin gelişiyle kaplı bir görüntü. Sarı saçları keçeleşmiş görünüyor ama daha az muhteşem değil. Aslında bu halini daha çok tercih ediyorum. Hayatta kalan biri gibi görünüyor. Güçlü ve bükülmez, ve tamamen benim. Bizim ama Phantom ve Matchbox hâlâ ormanda. O tamamen bana ait.

Tam üstüne gelene kadar sessizce sürünüyorum, ellerimi ince boğazına dolayarak onu yere yatırıyorum.

"Seni buldum." Sıkıca sıkarak söylüyorum. Bu baş aşağı pozisyonda bana bakıyor. Vücudunu boydan boya görebiliyorum. Gecenin izleri bacaklarını çürükler ve sıyrıklarla lekeliyor. Kusursuz tenine bizim anılarımız bulaşmış.

Sikim çoktan sertleşti ve serbest bırakılmaya ihtiyacı var. Ondan asla bıkmayacağım, o kadarını biliyorum.

"Şimdi sikimi çıkar ve em, küçük gulyabani. Hayatın buna bağlıymış gibi em." Fermuarımı açıp şişman, ağır sikimi çıkarırken nabızı parmaklarımın altında çırpınıyor. Dolgun dudaklarına bir damla döl düşüyor ve içgüdüsel olarak onları yalıyor. Sırıtiyorum,

O güzel kafasının içinde hangi kirli düşüncelerin döndüğünü bilmek. Bunu istiyor. Hayır- can atıyor.

Kalçalarımı onun üzerine doğru eğiyorum ve boğazını sıkarken sikimi açık ağzına sokuyorum.

"Kahretsin, bu çok iyi hissettiriyor." Mırıldanıyorum, uzunluğumu yalarken ve horozumun etrafında tikanırken ona doğru titreşiyorum. Boğazındaki titreşimler çok iyi hissettiriyor.

"Burada neyimiz varmış?" Phantom bizi kolayca bularak soruyor. Kibrit kutusu çok geride değil, kollarını kavuşturmuş

duruyor. "Çok geç, pislikler. Kazanan ödülü alır."

"Siktir et, o senin olduğu kadar bizim de Talon. Sahiplenici yaşlı bir piç olmayı bırak." Kibrit kutusu pantolonunu çözerek söylüyor.

Kalçalarını aşağı doğru bastırıyor ve bacaklarını açıyor.

Tek bir hamleyle ona giriyor, delinmiş horoz o daracık amcığın içine giriyor. Uzunluğumun etrafında inliyor ve toplarımın serbest bırakma ihtiyacı ile sıkıştığını hissediyorum.

Ne olduğunu anlamadan boğazına boşalıyorum, o da emiyor.

"Bu konuda gittikçe daha iyi oluyorsun." Kendimi dışarı çekip ağzını silerek söylüyorum. Birkaç darbe daha içinde, Matchbox onu horozunun etrafında boşaltır, tohumunu ona dökerken tırnakları sırtına kazar.

Doğum kontrol hapı kullanıyor ve aklından geçenleri görebildiğim kadarıyla düzenli olarak kullanıyor, bu yüzden bu gece onunla çapraz üreme endişesi yok. Ve bunun istediği bir şey olduğunu sanmıyorum. Zaten üzerine titrediği iki mükemmel bebeği var. Onlar hakkındaki düşüncelerinden harika bir anne olduğunu anlayabiliyorum. Onu benim için daha da çekici kılan bir başka özelliği daha var. Pek çok insan sadece kendini önemsiyor, ama Olivia başkalarını o kadar önemsiyor ki, onu önemseyen kimse yok.

"Seni çok çabuk yakaladık, küçük gulyabani." Phantom şişmiş dudaklarına bir öpücük konduruyor. Orada benim tadımı alabildiğini biliyorum ve bu sikimin seğirmesine neden oluyor. "Benim için koş. Bir kez daha."

Gülümsüyor, havalanıyor ve bu sefer mısır labirentine giriyor.

ŞApTer 16

OLIVIA

T Dilimde Talon'un tadı kalıyor ve her adımda amım ağrıyor. Ayaklarım toprağa sürtünürken Callie, Shayla ve Penny'nin ne yaptığını merak ediyorum. Uzaklardan gelen bir uluma Düşüncelerim ve korkum tekrar hislerimi ele geçiriyor. Daha önce o kurt adamdan zar zor kaçmıştım ve şimdi yaratıklarım hiçbir yerde bulunamazken geri döndüler. Adımlarımı hızlandırıyorum, bir kavşakta hangi yöne gideceğimi çözmeye çalışıyorum. Her yönden ağır adımlar geliyor. Çok yakındalar.

Kahretsin.

Sola dönüyorum, vücudum karşı çıksa da hızımı artırıyorum.

Ay ışığı, uğuldayan rüzgârın her patlayışında çatırdayan çürümüş mısır kabuklarından oluşan tarlayı kesiyor. Dolaşan hayvanların ulumaları ile rüzgârlı havadan gelenleri ayırt etmekte zorlanıyorum. Hepsi bir dehşet senfonisine karışıyor. Sonsuz labirentte koşmaktan göğsüm sıkışıyor. Avlanıyorum. Kim bilir nereye götürülüyorum.

Yorgunluk kemiklerimin derinliklerine işliyor ama hareket etmeye devam etmeliyim.

Engibeli zemin ve az ışık nereye bastığımı görmemi zorlaştırıyor. Ne olduğunu anlamama fırsat kalmadan çukur ayağımı yutuyor ve bileğimi burkuyor, yüzüstü toprağa gömülüyorum, göğsümden rüzgar çıkıyor ve ellerim sert darbeden dolayı sızlıyor. Ben acı içinde inerken mısırlar esintiyle yanımda sallanıyor.

Kabaca nasırlı bir el tarafından mısırın içine geri çekilmeden önce alçak bir hırıltı beni yırtıcı hayvana karşı uyarıyor.

"Şşşt." Kibrit Kutusu ısrar ediyor, ben de dinliyorum ve beni iri gövdesine yaslamasına izin veriyorum. Başındaki obsidyen rengi boynuzlar ay ışığında parıldıyor, ancak çoğunlukla gölgelerin içinde örtünmüş durumdayız. Üşümüş tenimi ovalayarak beni ısıtıyor. Daha önce kullandığı baltayı hâlâ elinde tuttuğunu fark ediyorum ve gerekirse kendimizi savunabileceğimizi bilmek beni biraz daha iyi hissettiriyor.

Bu gece tanıştığım bu yaratıkların yanında kendimi tamamen güvende hissediyorum ki bu delilik. Onlar katil. Ama bana asla zarar vermeyeceklerini biliyorum. Bunun yerine, bana tapıldığımı hissettiriyorlar. Buna bayılıyorum. Onları bunun için seviyorum.

Kulaklarımı zorlayarak dikkatle dinliyorum, tiz bir viyaklama etrafımızda yankılanıyor, ardından inlemeler ve nihayet saklandığımız yerden geçen patilerin koşuşturması geliyor.

"Sorun değil, sonuncusunu ben aldım." Talon eğilip bana elini uzatarak söz veriyor. Beni ayağa kaldırırken teninin serinliğinin etrafımı sardığını hissederek elini tutuyorum.

"Bu çok yakındı." Mırıldanıyorum. Beni kollarının arasına alıyor, koruyucu bir sarılmayla etrafımı sarıyor.

"Sana bir şey olmasına asla izin vermem." Başımın üstünden öperek söz veriyor.

"Yaralandın mı?" Sırtımın alt kısmında küçük bir daireyi ovarken soruyorum. Kıkırdıyor. "Bana zarar vermek için çok şey gerekir. Ben iyiyim, yemin ederim. Sen iyi misin?" Vücudumda herhangi bir yara olup olmadığına bakıyor,

ama onu omuz
silktim. "Ben
iyiyim."

Mısır saplarından birinin arkasından tanıdık bir kahkaha sesi geliyor ve başımı o yöne çeviriyorum.

"Callie?" Sesi takip ederek soruyorum.

Küçüklüğümüzden beri duyduğum bu kahkahayı nerede görsem tanıırım. Peşinden gittim.

"Callie sen misin?"

Köşeyi döndüğümde, keşke geride kalsaydım diyorum. Milyon yıl geçse de hayal edemeyeceğim bir manzarayla karşılaştım. Trent'in Callie'ye sımsıkı sarıldığını ve dilini onun boğazına soktuğunu gördüğümde yaşadığım şok tüm vücudumda yankılandı.

Kalbim kulaklarımda çınlarken, gözlerimin önünde cereyan eden ihanete bakakalıyorum.

"Trent?" Kolunu en iyi arkadaşımın beline dolamış olan eski sevgilime inanamayarak bakıyorum. "Kızlar nerede?"

Panik, bütün gece hissettiğimden daha fazla, zihnimde milyonlarca senaryo uçuşurken midemin derinliklerine düşüyor. Callie'nin yakalanmayı beklemediği açık, çünkü Trent'in yapışkan kucağından kurtulmaya çalışıyor ama nafile.

"Sakin ol. Onlar iyi."

Talon arkamdan geliyor, kollarını kavuşturmuş ve dişlerini uzatmış, ölümcül bir durgunluk bedenini ele geçirirken başını eğiyor. "Sana bir soru sordu."

"Lanet olası dostum, bizi yalnız bırak, sohbet ediyoruz."

Callie rahatsız bir şekilde ayaklarını sürüyerek yürürken gözleri bir insandan diğerine kayıyor. Keşke onu omuzlarından tutup sarsabilseydim de bana neden böyle ihanet ettiğinin cevabını vermesini sağlayabilseydim. Yaşadığımız onca şeyden ve Trent'in ne kadar acımasız olabileceğini ilk elden görmesinden sonra. Ama asıl dikkatimi çeken şey, bütün gece beni harap eden adamlardan yükselen öfke.

Talon, Phantom ve Matchbox eski sevgilime odaklanmış durumda ve hava yakın bir tehlikeyle çatırdıyor. Trent ise her zamanki gibi tamamen kayıtsız görünüyor. Her zaman gururunun onun düşüşü olacağını düşünmüşümdür ve bu adamların ona bakışıyla haklı olduğum kanıtlanmak üzere.

"Kızlar, Trent. Nerede? Neredeler? Neredeler?" Hiç bilmediğim bir öfke göğüs boşluğumun derinliklerinde tutuşurken homurdanıyorum. Düpedüz katil gibi hissediyorum.

"Sakin olur musun, tamam mı? Komşunuzla birlikteler. Bayan Hannibal. Siz evde yoktunuz, ne yapsaydım?"

"Hannigan, seni embesil! Onun adı Bayan Hannigan. Ve onları, ne bileyim, yine ateşli bir kış parçası için terk etmek yerine, söylediğin gibi şaka mı şeker mi oynamaya götürebilirdin." Nezaketten bıktım. Bu yer israfı için paspas olmaktan ve sözde en iyi arkadaşım tarafından ona bakamayacak kadar incitilmekten bıktım. Yeterince çektim ve kızlarımın güvende olduğunu bilmem gerekiyor. Komşumu ararken parmaklarım ekranda yeni bir çatlak beliren telefonumu kavırıyor ve yıldızlara şükrediyorum.

lanet bir sinyal var. Çevir sesinin her zil sesi sonsuzluk gibi geliyor. Sonunda, beşinci çalışta, onu uyandırmışım gibi ses çıkararak cevap veriyor.

"Merhaba Bayan Hannigan, sizi uyandırdığım için çok üzgünüm ama kızlar orada mı? Bu Olivia." Cevabını beklerken kelimelerim kulağıma aceleyle geliyor.

Kulaklığı bir ses dolduruyor ve sonra, "Ah, evet. Sperm donörleri bu gece erken saatlerde geldi. Bir tür acil durumu olduğunu ve senin dışarıda olduğunu söyledi. Şimdi uyuyorlar, merak etme."

İçimden bir rahatlama geçiyor ve yere yığılmak istiyorum. "Teşekkür ederim. Yakında orada olacağım."

"Aceleye gerek yok. Mışıl mışıl uyuyorlar. Ayrıca, bu kadar çok çalışıyorsun, bir kez olsun bir gece dinlenmeyi hak ediyorsun." Gözlerim yaşıyor.

"Teşekkür ederim." Telefonu kapattık ve hayatımızda bir Bayan Hannigan olduğu için yeterince şanslı olduğumuzu düşünerek şükran duyuyorum. Kızlar onu çok seviyor ve kendi anne babam çoktan öldüğünden ve Trent'in ailesi de en az hayırsız oğulları kadar yok olduğundan beri kızlar için evlat edinilmiş bir büyükanne gibi oldu.

Callie'nin boğazına sokulma cüretini gösteren eski sevgilimle yüzleşecek kadar sakinleştiğimde güçlü bir el belime uzanıyor ve küçük, rahatlatıcı bir daire çiziyor.

"Şaka yapıyor olmalısın." Öfkem yükselirken neredeyse homurdanıyorum. Yıllarca süren hayal kırıklıklarının ve sayısız saat süren hüsrانların saf beyaz öfkesini hissederek titreşiyorum. Çocuklarımın dört gözle beklemesi gereken şey bu mu? Onlarla birkaç saat geçirmeyi bile beceremeyen bir adamla ömür boyu üzölmek mi?

Hayır.

Artık yok.

Onlar bundan daha fazlasını hak ediyor, ben de öyle.

Parmaklarımın Kibrit Kutusu'nun elindeki baltayı kavradığı anın farkına bile varmıyorum ama baltayı ondan çekip alıyorlar. Ve sanki kendimi uzaktan görüyormuşum gibi, vücudumun eski sevgilime bir yumruk atıp silahı doğrudan omurgasına sapladığını dehşet ve biraz da huşu içinde izliyorum.

Çıkardığı ses insanlık dışı.

Callie çığlık atarak kaçarken yere yığılır, ancak Phantom tarafından yakalanır ve zaptedilir.

"Bırakın beni! Ne oluyor Olivia?" Callie çığlık atıyor ama onu duymazdan geliyorum ve nefes almak için çırpınan eski sevgilimin

bedeninin etrafından dolaşıyorum.

Trent'in ağızından kan fışkırıyor ve kirli çenesinden aşağı kayıyor. Balta derisinin o kadar derinine saplanmış ki kemiğe saplandığını biliyorum. Baltayı ondan çıkarmak büyük bir güç gerektiriyor ve bunu yaptığımda ellerimin kan içinde kaldığını ve titrediğini görüyorum. Ama ona bakarken, cam gibi gözleri ve kanı içinde, en ufak bir pişmanlık hissetmiyorum.

"Bekle." Mırıldanıyor ama artık dinlemiyorum. Bize yaşattıklarını asla telafi edemeyecek bahanelerinden bıktım.

"Siktir git, Trent."

Baltanın bıçağı boynuna iner, şahdamarını temiz bir şekilde keser ve onu oracıkta öldürür. Kafası vücudundan ayrılmış.

Cansız bedeninin yanında dizlerimin üzerine çöküyorum ve elini elime alıyorum.

"Üzgünüm ama böyle olması gerekiyor." Sanki beni hâlâ duyabiliyormuş gibi ona fısıldıyorum. Bunların hiçbirisi gerçek değilmiş gibi geliyor ama içten içe öyle olduğunu biliyorum ve kızlarımın babasını onlardan aldım. Umarım beni affedebilirler. Umarım bunu onlar için yaptığımı görebilirler. Böylece onları koşulsuz sevmesi gereken birinden bu tür bir muameleyi kabul ederek büyümek zorunda kalmazlar, sadece işlerine geldiği zaman değil. Düşündüm de, Trent'in kızları ya da beni gerçekten sevdiğini hiç sanmıyorum. O sadece bizi kullandı. Hak ettiğini düşündüğü hayata giden yolda onun için yapı taşlarından başka bir şey değildik.

Ancak şimdi o hayat bir metre derine gömülecek.

Ayaktayken balta ellerimde ağırlaşıyor. Elinde sopa olan bir amigo kız gibi baltayı döndürerek Trent'in kanının havaya sıçramasını sağlıyorum.

"Biliyorsun Callie, sana güvenmiştim." Phantom'un tutuşuna karşı kıvranışını izleyerek başladım. "Bana ve kızlara nasıl davrandığını gördün." İnançsızlıkla başımı sallıyorum -gözlerime yaşlar doluyor.

Arkadaşlığımızın anıları beynimde bir video montajı gibi akıp gidiyor, onu ne zamandır becerdiğini merak ediyorum.

"Bu tür saçmalıkları Trent'ten bekliyorum ama senden değil. Neden, Callie?"

Cevap vermiyor, onun yerine mükemmel makyajlı yüzünden hiçbir duygu yayılmadan bana bakıyor, çenesi kıpkırmızı boyalı dudaklarının etrafında sımsıkı kapalı. Boyalı siyah saçları neredeyse mavi görünüyor.

Ay ışığı ve o anda, ömür boyu sürecek bir dostluk olduğunu düşündüğüm şeyin önümde toza dönüşmesiyle kalbimin çatlamaya başladığını hissediyorum. Asla mümkün olduğunu düşünmediğim bu ihanet seviyesi beni cani ve tanınmaz hale getirdi. Buraya gelmeden önce, sadece çocuklarımı kurtarmak gibi en korkunç koşullar altında bir can alabileceğimi düşünüyordum. Ancak gerçek hayattaki canavarlar tarafından işkence ve zevkle geçirdiğim geceden sonra, bir parçam uyandı. Beni korkutması gereken bir kötülük yapabilir.

"Kendini hırpalama Olivia." Talon'un sesi yatıştırır. "Biraz cinayet, kargaşa ve çılgınlık olmadan Cadılar Bayramı nedir ki?"

Ağzımın etrafında bir gülmsemi kıvrılıyor. "Haklısın." Talon'un yanağına bir öpücük konduruyorum ve göğsünden hayvani bir ses yükseliyor.

"İşte benim küçük hortlağım. şimdi onu kanatın, kendimi oldukça a hissediyorum."

"Yapmazsın." Callie alay ediyor.

O haklı. Tanıdığını sandığı Olivia tanımazdı, ama bu gece dönüştüğüm kişi kesinlikle tanırdı. Bana baktığında ne gördüğünü biliyorum. Uysal, yumuşak huylu, Olivia. Akışına bırak, Olivia. Anaokulunda tanıştığımızdan beri aynı kızım. Her zaman Callie'nin isteğine boyun eğen ve en iyi olduğunu düşündüğü şeyi yapan.

"Hayır mı?" Ona yaklaşırken baltayı döndürerek alay ediyorum. "O adamı izledin," baltamın ucuyla Trent'in sopayla dövülmüş cansız bedenini gösteriyorum, "yıllarca hayatımı cehenneme çevirdi ve sen bana destek oluyormuş gibi davranarak yanımda durdun. Arkadaşım gibi davranıyordun. Ama arkadaşlar birbirlerine bunu yapmaz."

Bir çok kez gördüğüm bir bakışla beni sakinleştiriyor. Kandırdığını düşündüğü insanlar için ayırdığı bir bakış bu. "Isobel'in beşiğine işeyen kedileri ona kim söyledi sanıyorsun?"

Midem ayaklarıma kadar indi. Trent ve ben mahkemedeysen beni kedileri kızımızın beşiğine kum kabı olarak işetmekle suçlamıştı. Oysa bunu sadece bir kez yapmışlardı ve ben de biriktirdiğim azıcık parayla gidip Isobel için yepyeni bir yatak almıştım. Gerçi o sırada yargıç Trent'in anlattıklarına inanmaya çok hevesliydi ve Trent Scott'ı serbest bırakırken beni ebeveynlik dersleri almaya zorladı.

Bu hikaye gerçeğin arpıtılmasından başka bir şey değildi ve mahkemenin benim öyle olduğumu düşünmesi nedeniyle kendime ve kızlarıma büyük acılar çektirdi.

bir şekilde ihmalkârdı. O gece Callie'nin omzunda ağlamıştım, adalet sisteminin ne kadar adaletsiz olabileceğine dair öfkeyle titriyordum ve tüm bunlar ondan mı geliyordu? Hayatıma girmesine izin verdiğim, sırlarıma ve çocuklarıma güvendiğim kuzu postuna bürünmüş bir kurt. Tanrı aşkına ona Callie Teyze diyorlar.

"Onu ateşe vermemi ister misin?" Kibrit kutusu teklif ediyor ve Callie'nin yüzünde bir korku titreşimi beliriyor. İyi oldu. Korkmalı, çünkü Trent'e yaptığının kötü olduğunu düşünüyorsa, ne kadar korkunç olabileceği hakkında hiçbir fikri yok. Trent'in ölümü hızlı oldu. Neredeyse acısız.

"Evet, ne var biliyor musun? O kaltağı yerle bir et. Ama yavaş yap."

"NE?" Callie çığlık atar ama artık çok geçtir, alevler botlarının tabanını yalayarak çığlık atmasına ve tekmelemesine neden olur. Phan- tom alt yarısının hayalet formuna dönüşmesine izin verirken, Callie'nin hala yerinde tutulmasını sağlıyor. Callie alevlere işe yaramaz tekmeler atıyor ama alevler sadece daha da yükseliyor ve altın bir yılan gibi etrafını sarıyor.

"Dur! Kes şunu lütfen! Olivia, özür dilerim. Yapmamalıydım-AH- HHHH, Siktir! Acıyor! Lütfen, dur!"

Başımı yana eğip eski en iyi arkadaşımın çırpınışını ve merhamet için yalvarışını seyrediyorum. Acınası.

Kömürleşmiş teninin kokusu havaya karışıyor ve burnumu kıvırmama neden oluyor. Şu anda bir parça pişmanlık duyuyor olmalıydım. Bir parça pişmanlık ya da suçluluk. Ama bu duyguların yaşaması gereken yerde koca bir kayıtsızlık alanı var.

"Olivia! Lütfen, sen benim en iyi arkadaşımsın. Özür dilerim, sıçtım batırdım! Ahhhh! Kes şunu amcık!"

Alevler daha da yükselerek belini sarıyor ve acı içinde kıvrınmasına neden oluyor.

"Bırak onu Fantom. Canını aldığımda gözlerindeki bakışı görmek istiyorum." İki elimle sıkıca tuttuğum baltayı başımın üzerine kaldırarak söylüyorum.

Callie yanmış bir et yığını ve acı dolu hıçkırıklarla yere yığılır. Çarpmanın etkisiyle alevler söner, ancak harap olmuş bacaklarından hala duman çıkmaktadır.

"Düşündüğüm gibi gerçekten arkadaş olmadığımıza göre, başladığım şeyi bitirsem sorun olmaz." Ona bakarak söylüyorum. Kollarım sertçe aşağı iniyor ve bıçağın kenarını doğrudan boynuna saplıyor. Ağzından ve açık yarasından bir kan fışkırdı.

ani bir darbeyle hayatı sona eriyor ve kafası tamamen kopuyor. Talon bir adım atıp kızın kanından iki parmak dolusu alıp ağzına götürürken ve elini baldırıma sararken yeni keşfettiğim gücümle hayretle bakıyorum. Tüm bu kana hayret ederken göğsüm muazzam bir sancı ile inip kalkıyor.

"Çok lezzetli." İnliyor, onu emmek için eğiliyor. Ve emiyor da. Talon cesedinden ziyafet çekerken, kadının vücudunda birkaç dakika içinde hiç kan kalmıyor.

Ayağa kalkıyor, ağzımı içine almak için eğilirken yakışıklı yüzünden kan damlıyor.

"Yaptığının tadına bak, benim katil küçük gulyabanım." Ağzını benimkinin üzerine kapatıyor. Baş döndürücü, tutkulu bir öpüşmeyle dilini benimkine değdirirken, metalik tat hemen tat alma tomurcuklarımı istila ediyor. Talon'un ağzımı keşfetmesine izin verirken adrenalin hala damarlarımda pompalanıyor, onun bana karşı hissinin tadını çıkarıyorum. Canavarımı.

Hepsi benimmiş gibi hissediyorum. Bu lanetli yerde rastladığım bu yaratıklar. Bildiğim hayatımı sonsuza dek değiştirdiler. Buraya korkarak geldim. Narin yapraklarımı ezmek için inşa edilmiş bir dünyada küçülen bir menekşe, ama cehennem ateşlerinde dövülmüş olarak çıktım. Demir gibi güçlü ve seçimlerimden utanmayan biri olarak. Yaptıklarım karşısında şok olduğumu kabul etsem de, sanırım hepimizin bir kırılma noktası var ve bu benimkiydi.

Talon'un hissine teslim olarak, yeni keşfettiğim cesaretimi kucaklıyorum ve öpücüğü kesip boynumu ona gösteriyorum. "Isır onu, lütfen." Bana sunabileceği her şeyi hissetmek isteyerek yalvarıyorum.

İnliyor ve dişlerinin uzamasını izliyorum. "Ne kadar güzel, küçük bir baştan çıkarıcı. Kendini benim kişisel kurbanım gibi sunuyorsun." Dişleri boynumdaki o hassas bölgenin üzerinde geziniyor, nabız gibi atan şahdamarımın üzerinde çok hafifçe duruyor. Derimi nazikçe deliyor. İğne batması gibi. Ama verdiği his nefis.

"Vay be, ahbap, şu kömürleşmiş kaltağa bak. Ne kadar da gerçekçi. Yanık kokusu bile var." Birkaç kişi mısır labirentinden geçerken birbirimizden ayrılıyor. Yanımızdan geçip giderken boynumdan aşağı küçük kan damlalarının süzüldüğünü hissedebiliyorum, dolambaçlı halleriyle bize neredeyse hiç dikkat etmiyorlar.

Spot ışık mısırların uçlarında gezinerek önümüzdeki korkunç sahneyi aydınlatırken, arkalarında bir testerenin sesi canlanıyor.

Trent ve Callie'nin kesik başları birbirine dolanmış ve cesetleri toprak yola gelişigüzel serpilmişti.

"Burası çok havalı." İçlerinden biri kıkırdıyor ve Trent'in kafasını lanet olası bir futbol topu gibi mısır tarlasına doğru tekmeliyor. Sallanışını görünce kıkırdamadan edemedim.

Elektrikli testere kullanan sanatçı mısır saplarını kesiyor, başı eğik ve kan içinde. Adamlar kaçmak için hiçbir hareket yapmıyor ve bunun ölümcül bir hata olduğunu anlayabiliyorum. Aleti başının üzerine kaldırıyor, testere dakikada bir milyon mil hızla dönerek adamlardan birinin koluna indiriyor.

"Siktir!" Arkadaşı çığlık atar ama artık çok geçtir. Artık kaçış yok. Elektrikli testere göğsüne saplanır ve onu ikiye böler. Grubun işini bitirirken manyak kahkaha sesleri elektrikli testerenin azgın kükremesine karışır.

"Bu kadar yeter, Bloodbath." Talon söylüyor ve komut işe yarıyor. Bloodbath motorlu testerenin motorunu kesiyor ve onu bir patates çuvalı gibi taşıyarak omzunun üzerine kaldırıyor. Cesetler eksik uzuvlar ve kan karmaşası içinde yatıyor, ama gözüme çarpan şafağın tepe noktası. Ve gecenin sona erdiğinin işareti.

CHApTER 17

PHAnTOM

M Katil küçük hortlak, değersiz eski sevgilisinin kanına bulanmış bir şekilde muhteşem bir şekilde baştan çıkarıcı görünüyor. Onu bu kadar acımasızca öldürmesini izlemek sikimi çok sertleştirdi. Onu soyabilirdim ve onunla ne kadar gurur duyduğumu göstermek için onu burada becereceğim.

O dangalağın ruhu bedenini terk ettiği anda, enerjisinin emilmesiyle yerin sarsıldığını ve bu kötü yerin can damarını beslediğini hissettim. Ve gecenin ceset sayısına en iyi arkadaşını da eklemek, bu kadının bizim için yaratıldığını sağlamlaştırıyor.

Sadece bir düşkünlük olarak başlayan şey, şimdi tam teşekküllü bir takıntıya dönüştü - onu kendimize saklamak için derin bir ruh kırıcı ihtiyaç. O canavarlar arasında bir kraliçe. Kana, tere ve gelmeye bulanmış bir güzellik timsali. Onu hak etmiyoruz ama bu bizi denemekten alıkoyacaksa lanet olsun.

Güneş doğuyor, yani Talon ve diğer vampirleri hemen içeri almalıyız.

"Gitmemiz gerek." Talon yaklaşan ufka bakarak hemen yarasa formuna geçtiğini söylüyor.

Olivia arkadaşının **c e s e d i n i n** yanına çömelir ve ceketinin cebini karıştırarak bir dizi anahtar çıkarır. Gece sona eriyor ve Olivia'yı buradan ayrıldıktan sonra bir daha asla göremeyeceğimiz bilgisi de beraberinde geliyor. Bu düşünce içimi yakıyor. Bağlanmış olsak da, bize geri dönme zorunluluğu yok.

Mısır labirentinin kenarına doğru koşarken ince sis boyunca ışık titriyor. Yaklaştık ve belki de kapılara

Zaman. Bulunduğum noktadan Talon'un tek zayıf noktasından korunmak için çoktan içeri kaçtığını görebiliyorum. Güneşten.

Onu labirent boyunca çekerken elini tutuyorum. Planı avucumun içi gibi biliyorum ve onu kısa s ü r e d e güvenli bir şekilde sonuna getirdim.

"Bekle." Nefes nefese kalıyor, yavaşlamam için beni çekiştirirken boştaki eliyle yan tarafını tutuyor.

"Olivia, biz gecenin yaratıklarıyız, vampirleri içeri almalıyız." Beni takip etmesi için onu çekiştirerek açıkladım.

"Gitmem gerek Fantom. Kızlarımın bana ihtiyacı var ve ben gideli çok oldu."

Bunun olacağını biliyordum. Gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu ve eninde sonunda bizi terk edeceğini biliyordum.

"Bizi kurtardığın için teşekkür ederim." Gitmesini istemediğimi söylüyorum ama şafağın ışıkları hızla yaklaşırken zamanımız kalmadı.

"Gitmek istemiyorum ama gitmek zorundayım. Kızlarımı her şeyden çok seviyorum Phantom ve bana ihtiyaçları var. Özellikle de babaları onlara asla geri dönmeyeceğine göre."

Başımı sallayarak ona son bir öpücük veriyorum. Kısa ve tatlı bir öpücüktü ve gözyaşlarının tuzlu tadıyla doluydu.

"Git." Talon ve Matchbox'ın kapıda beklediği evin güvenliğine doğru geri çekilerek emrediyorum.

Üçümüz de onun arkadaşının arabasına doğru gidişini izliyoruz. Giderken sarı saçları güneşte parlıyor ve onu olduğu gibi bir melek gibi gösteriyor. Tam kapıyı açmak üzereyken hüzünlü bir gülümsemeyle bize dönüp el sallıyor. Üçümüz de el sallayarak her birimizin kalbinin sahibi olan kadına veda ediyoruz. Yavaşça park yerinden çıkıyor ve biz de muhtemelen sonsuza dek hayatımızdan çıkıp gidişini izliyoruz.

OLIVIA

BİR YIL SONRA: CADILAR BAYRAMI

I Sobel ve Jasmine hayalet kılığında etrafta koşturuyorlar. Her biri gözleri için delikler açılmış beyaz bir çarşaf giymiş. Gerçi, Jasmine, kendisini "şık" gösterdiğini söyleyerek kıyafetine bir çiçek tacı ekledi. Çok şirin bir şekilde tamamen yanlış telaffuz ettiği bir kelime. Biraz daha kalmasını istediğim için görmezden geldim.

Kendimi kalbimi yöneten üç yaratığa bağlayalı bir yıl, o topraklara adım atmaya cesaret edeli de bir o kadar zaman oldu. Ama bu gece her şey değişecek.

Son üç yüz altmış beş günümü hayatımı gurur duyabileceğim bir hale getirmekle geçirdim. Benzin istasyonundan ayrıldım ve faturalarımı ödemek için grafik tasarım üzerine çalışarak işletme diploması almaya çalışıyorum. Her zaman yapmak istediğim ama Trent'in şüpheli sesinin beni her zaman durdurduğu bir şeydi bu. Trent'in kayıp olduğu ilan edildi ve az miktardaki mirası kızlara bağışlandı, böylece bir kez olsun market alışverişi yapabildik.

Callie'ye gelince, cesedi yol kenarında parçalanmış halde bulundu ve ailesi onun için benim gitmemeyi tercih ettiğim bir tören düzenledi. Görünüşe göre, Penny ve Shayla

Gece, perili evde tanıştıkları başka bir çiftle otostop çekiyorlar.

Kaçabildikleri için şanslıydılar.

Telefonumu çıkarıp arama çubuğuna yazıyorum ve tam olarak aradığım şeyi buluyorum. Video oynamaya başlıyor, geri dönemeyecek kadar korkak olduğum yerin tanıdık girişini gösteriyor. Dönmemek kalbimi kırsa bile. "Cadılar Bayramı gecesi korkusu için Nightmare Acres'a gelin." Çerçeve Perili Ev'e doğru kayarken, uğursuz bir ses hoparlörlerimden alay ediyor ve ön tarafında "Kabus Çimenleri'nden kurtuldum" yazan tişörtlerle koşan insanları gösteriyor. Bir yıl önceki o geceyi hatırlayarak yanaklarım seğiriyor. Belki de geri dönmek istediğim için delirmişimdir.

"Tamam, kızlar. Bu gece iyi eğlenceler. Sabah görüşürüz. Gelin annenize sarılın." En sevimli iki hayalet koşarak kollarıma gelirken, küçük uzuvlarını boynuma doladıklarını söylüyorum.

"Seni seviyorum, anne." Aynı anda söylüyorlar.

"Bayan Hannigan'ı dinleyin." Güvenilir komşumuzla birlikte kapıdan çıkmalarını izleyerek söylüyorum.

"Bu gece iyi eğlenceler." Bayan Hannigan diyor ki. "Eğlenmeyi planlıyorum." Cevap veriyorum, anahtarlar elimde.

Araziye gidiş sonsuza kadar sürecek gibi görünüyor ama sonunda tanıdık toprak yoldan dönüyorum. Aynı görünüyor, sanki hiç zaman geçmemiş gibi.

Midemde bir gerginlik çalkalanıyor. Ya beni hatırlamazlarsa. Ya da daha kötüsü, hatırlıyorlarsa ve benimle hiçbir şey yapmak istemiyorlarsa.

Arabayı durdurup son boş yere park ediyorum. Geçen yıldan bile daha kalabalık ve on kat daha yoğun görünüyor. Etrafta zıplayanlar ve çığlık atan insanlar var ve ben daha girişten bile geçmedim.

Arabamın kapısını kapatır kapatmaz onları hissediyorum. Havadaki bir değişim ensemdeki küçük tüyleri diken diken ediyor ve arkamı döndüğümde onları uzaktan görüyorum. Üçü de bana öylesine yoğun bir şekilde bakıyor ki, içimden geçen yıl aynı yerde yaşadıklarımın tesadüf olmadığını anlıyorum. Gerçikti ve birlikte yaşadıklarımız da gerçek.

Etrafımı saran eğlenceyi görmezden gelerek onlara doğru kararlılıkla yürüyorum ve bunun yerine kalbime ve ruhuma hükmeden üç yaratığın bakışlarını üzerimde tutuyorum.

"Hey." Sinirlerimin gerildiğini hissederek söylüyorum.

"Bir yıl oldu ve sen açılışı hey ile mi yapıyorsun?" Matchbox tükürür. Tedirginlik göğsümü dolduruyor. Belki de bu kötü bir fikirdi. Çok uzun zaman oldu.

"Kapa çeneni, Kibrit Kutusu." Talon bir adım öne çıkıp saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Saç kesimini beğendim." Eğilip boynumu kokladığını söylüyor.

"Teşekkür ederim."

"Mmm hala hatırladığım aynı küçük gulyabani." Hassas tenimi yalayarak ve dişlerini etime geçirerek inliyor. Hepsinin ne kadar iyi hissettirdiğini çok iyi hatırlayarak ürperiyorum.

"Seni özledik." Phantom beni avuçlarının içine aldı. Beni kucaklamasına izin verdim, her bir belirgin kasın ön tarafıma baskı yaptığını hissettim.

"İyi, evet. Seni özledik." Kibrit kutusu itiraf etti ve ben bir kahkaha attım.

"Aslında sadece geçen yıl kaybettiğim *Sleeptoken* kapüşonlumu almaya geldim." Şaka yapıyorum.

"O göğüslerin üzerinde görmek istediğim tek isim, bizimkilerden biri." Talon kıcıma şaplak atarak zevkle çığlık atmamı sağladı.

Bu yaratıklar, bu canavarlar bana Trent'ten daha çok evim gibi geliyor. Beni olduğum gibi kabul ediyor ve olduğumdan daha iyi biri yapıyor.

"Neden perili evde bir gezintiye çıkarak yeniden tanışmıyoruz?" Phantom elimi tutup beni yanına çekerek öneride bulundu.

"Yolu gösterin." Onları her şeyin başladığı yere kadar takip ediyorum; karanlıkta ve yankılanan çığlıklarla çevrili bir yerde.

Nightmare Acres'dan daha fazlasını
mı istiyorsunuz? Devam kitabını
[buradan](#) ön sipariş vermeyi
unutmayın.

TEŞEKKÜRLER

Okuyucu, öncelikle benim ürkütücü küçük kitabımı aldığınız için teşekkür ederim. Bunu yazmak çok eğlenceliydi ve sahip olduğunuz tüm seçenekler arasından okumak için benim kitabımı seçtiğiniz için çok minnettarım.

Kocama, beni korku filmi izlemeye zorladığın için teşekkür ederim. Beni "*Anne*" filmine götürdüğün ilk randevumuzdan bu yana ne kadar çok yol kat ettik. Bir gün erotik korku yazacağımı tahmin edebilir miydin? Tahmin edemezdim. Randevumuzda filmi izlemedim bile, onun yerine ellerimin arkasına saklandım, ekrana bile bakamayacak kadar korktum. O kız şimdi yazdıklarına asla inanmazdı. Ufkumu genişlettiğiniz için teşekkür ederim. Artık bazı korku filmlerini bile izleyebilirim! Yine de *The Ring*'i izlemeyi reddediyorum. Olmaz öyle şey.

Melissa'ya bu kadar sıkışık bir zamanda bunu okumayı teklif ettiği ve bana geri bildirimde bulunduğu için teşekkür ederim.

Yazmaya odaklanabilmem için tüm idari işlerle ilgilenen asistanım Anna'ya teşekkür ederim.

Tüm bu yıllar boyunca benimle birlikte olan diğer Melissa'ya sağlam kayam olduğu için teşekkür ederim. Saçmalıklarımı desteklediğin ve tüm sıradan günlük kazançlarımı ve şikayetlerimi dinlediğin için. Seni seviyorum kızım.

PLAYLISt

Scream by Once Monsters
Freak Show by Punkinloveee, H3artcrush
Come 2 Me by Jonny Goth
Blood In The Cut by K. Flay
Dragula ("Haunt" şarkısından) by
Lissie MONSTERS by
Shinedown
Heads Will Roll by Yeah Yeah Yeahs
Kill Of The Night by Gin Wigmore
HELP by Isabel LaRosa

DAKOTA WILDE TARAFINDAN ALsO

Kildale Akademi Serisi

[Cehennem Evi](#)

[Cehennem Evi Cadılar](#)

[Bayramı Cehennem](#)

[Evi Kraliçeleri](#)

[Cehennem Evi](#)

[Hükümdarlığı](#)

Standalones

[Öğretmenimin Kirli Sırrı](#)

[Kuşları Besle](#)

[Doğruluk mu](#)

[Cesaret mi Perili](#)

[Kalpler](#)

Nightmare Acres

Hallows Fright

Nightmare Acres

YAZAR HAKKINDA

Dakota hevesli bir okuyucu, yazar ve ressamdır. Üç çocuğu, kocası ve husky cinsi köpekleriyle birlikte ABD'de yaşıyor. Boş zamanlarında kocasıyla birlikte Netflix'te dizi izlemeyi seviyor. Ayrıca ailesiyle birlikte yeni ve heyecan verici yerlere seyahat etmekten hoşlanıyor.

Dakota'nın gelecek sürümlerinden haberdar olmak ister misiniz? [Haber mektubu](#) için kaydolun veya [Facebook grubuna katılıp](#) bir Hellion olun.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.